

சுவாமிநி ஆயத்தினால் காலண்டரில்
இவர்களை வகிவி திருவாத் கலைய
நூல்களில் உடனடாக ஒழுங்கை
பிரசுத்திக்கும்

வாழ்க்கைக்கு

அருணாகிரி

இறைபணியில் பிரம்மஸ்ரீ காரை கு.சிவராஜசர்மா

சுவாமிஜி ஐயாத்தூர சரவணபவன்
இவர்களை உட்கி நிருவாக சேவை
சீவமியு
செய்துக் கு வில்

ஓம் முருகா

ஓம் முருகா

வாழ்க்கைக்கு அருணகிரி

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வரலாறும்,
பாராயணத் திருப்புகழும்.

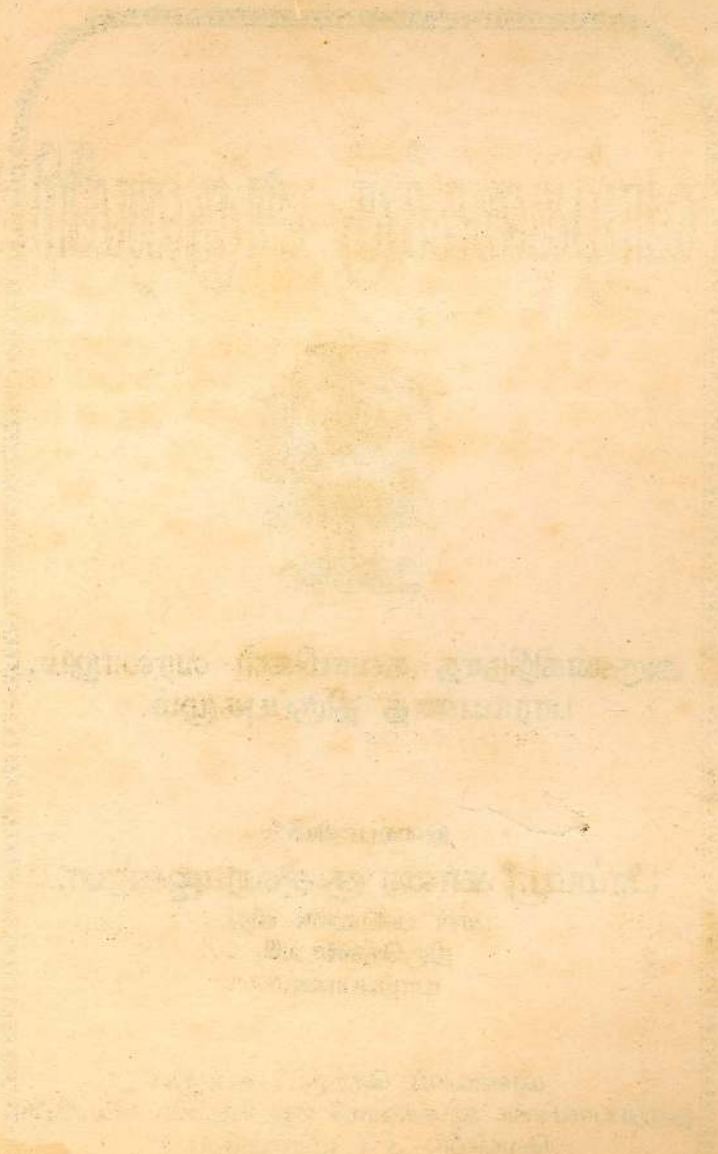
இறைபணியில்:

பிரம்மஹி காரை சூ. சீவராஜசாமி.

பால் பண்ணை வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்

கரணவாய் தெற்கு , கப்புதூ
நுணுப்பாவளை கந்தசுவாமி தேவஸ்தான வெளியீடு
வெளியீடு- 3 (முதற்பதிப்பு)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவயுரீ, ஡ொன். குமாரசாமிக்குருக்கள் அவர்களின் ஆசிரயரை.

சைவசமயம் மிகத் தொன்மையான தமிழர் சமயமாகும். உலகில் உள்ள பல சமயங்கட்கும் வழிகாட்டியான முதற்சமயம். சமயம், பாலைஷ விருத்தியின் ஡ொருட்டு பல்லாண்டு பல ஡ெரியார்களின் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். அம்மரபு வழியில் தொண்டாற்றிவரும் ஡ெருணை எனது மருமகர் காரை பிரம்மயுரீ கு.சிவராஜசர்மாவுக்கு அடையும. “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற திருநாவுக்கரசர் திருவாக்குப்படி தமிழும் சைவமும் நிலை ஡ெற்று ஓங்க எந்தவித எதிர்பாப்பும் இன்றி சொற்பொழிவாற்றி வருகிறார். தமிழும், சைவமும், ஓழுக்கமும் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்துடன் அறப்பணிபுரிந்து வரும் இவர் முருகன் அடியார்களில் ஓருவரான பக்த அருணகிரியின் வரலாற்றை சிறப்பாகத் தொகுத்து ஆக்கி எங்களுக்குத் தந்துள்ளார். இவர் தொண்டு அளப்பரியது இவருக்கு இப்பணி மேலும் சிறப்படைய எல்லாம் வல்ல யுரீமுருகப்பெருமானைப் பிரார்த்தித்து நல்லாசிகள் கூடரி வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

சிவயுரீ ஡ொன். குமாரசாமிக்குருக்கள்.
முத்துவினாயகர் கோவில்,
2/2 கண்டிதேரூட்,
஡ெலியாகொடை,
கொழும்பு.

எந்தவித எதிர்பாப்பமின்றி ஏழைகளுக்கு உதவிசெய்தலே தர்மம் எனப்படும். அதாவது ஏழைகளுக்கு உதவிசெய்தல் தர்மம், யோகிகள், ஞானிகள், குரு ஡ோற்றைவர்களுக்குப் ஡ொருள்கொடுத்து அவர்களின் வாழ்த்தைப் (ஆசீர்வாதத் தைப்) ஡ெறுதல் தானம் எனப்படும்.

ஆசியுரை

“ஸ்கந்தஸ்ய அதுலாம் கீர்த்கலிகல்மஷ நாசிளிம்”

(கந்தனை வணங்குவோர்க்குக் கலியின் கொடுமையும் காலன் பயமும் வராது) என்பது ஸ்கந்தபுராணத்தின் மகா வாக்கியமாகும்.

இதற்கேற்ப இக்கலியுகத்தில் முருகவழிபாடு சிறப்பு அடைந்துள்ளது. அருளாரமுகத்தை அள்ளி அள்ளி வழங்கும் வள்ளலான முருகன் புகழை அருணகிரிநாதர் சந்தக்கவியில், செந்தமிழில் வடித்துத் தந்துள்ளார். அவர் பெற்ற அனுபவ ஞானங்கள் அனுபூதியாகவும் அலங்காரமாகவும் அந்தாதியாகவும், வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம் திருவகுப்பு ஆகவும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

சிவம் பொலியும் கரணவாய் தெற்கு நுணுப்பாவனைக் கந்த சாமி கோவில் உரிமையாளரில் ஒருவரான திருக்கதிர்ப்பிள்ளை தம்பி அவர்கள் அருணகிரிநாதர் அவர்களின் வரலாற்றை நூல்வடிவில் வெளியிடவேண்டும் என ஆவல் கொண்டிருந்தார். அவரது ஆவல் நிறைவேற முருகன் அருள் வண்ணமும் கைகூடியது. இவ்வருட ஆணி உத்தரப் பெருவிழாவில் “அருணகிரிநாதர் வரலாறு” வெளி வரும் என்பதறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆலயத்தின் பரிவாரத்தில் அருணகிரிநாதர் எழுந்தருளி இருப்பதும் இந்நூல் வெளியிடுவதற்கும் பொருத்தப்பாடு உடையதே “செயற்கரிய செய்வார் பெரியார்” என்பது வாய்மொழி. இவ்வரிய செயலை வாழ்த்துவதுடன் இந்நூல் வெளிவருவதற்குத் துணை போந்த அத்தனை அடியார்க்கும் ஆசிவேண்டி முருகனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக
மெல்லாம்”

பண்டிதர் கைநமசிவாயக்குருக்கள்

கரணவாய்கிழக்கு
கரவெட்டி
21.5.1998

அணர்ந்தாரை

பேராசிரியர் கலாநிதி ப.கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்
தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.

முருகப்பெருமானின் அருள்பெற்றவர்கள் பலராயினும் பிரணவ உபதேசம் பெற்றவர்களில் அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடத்தக்கவர். நரசிங்கேந்தர் என்ற நிலையில் மனிதருள் சிறந்ததோர் மேன்மைநிலையை அடைந்தவர். உலகில் வாழும் மக்களது சிந்தை குளிர், செவிகுளிர், உயிர்குளிர், ஊன்குளிர், திருப்புகழ் என்ற அமுத மழையைப் பொழிந்தவர் அருணகிரி வாக்கிற்கு அருணகிரி; கருணைக்கு அருணகிரி என்ற சிறப்புப் பெயர்கள் பெற்றவர். இக்காரணத்தினால்தான் அனுபூதிமானாகிய தாயுமானவர் அருணகிரியின் பெருமையைப் பாராட்டுகிறார்.

கந்தரது பூதிபெற்றக் கந்தரது பூதி சொன்ன எந்தையருள்
நாடி யிருக்கு நாள் எந்நாளோ ?

ஐயா அருணகிரி அப்பா உன்னைப் போல
மெய்யாக ஓர் சொல் விளம்பினார் -- வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கை காட்டினான்.

எனத்துதிக்கின்றார் அருணகிரி முருகன் உபதேசம் பெற்றவர் 'சம்மா இரு' என்ற உபதேசத்துடன் 'ஓம்' என்ற பிரணவ உபதேசம் கிடைக்கப்பெற்றவர்.

‘அறிவுமறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும்
அறிவேன இளமைப் பொழுதில் வாழ்வித்த வேதியனும்’

என திருவகுப்பில் கூறிய அருணகிரியார் சகலகலா வல்லுணராகி, சிவஞானச செம்மலாக அழகிய தமிழில் திருப்புகழ் பாடி சிறப்படைந்தவர்.

‘திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பென
எனக் கருள்கை மறவேனே’

என அருணகிரி நாதரே கூறுகின்றார். திருவண்ணாமலையில் அருணகிரி நாதரை 'திருப்புகழ் பாடுக' எனக் கட்டளையிட்டு அவருக்கு வாக்கு வன்மை தந்த கந்தவேள் வயலூரில் திருப்புகழ் பாடும் திறனையும் தந்தருளியவர் முருகன் திருப்புகழ் முருகனது திருமார்பில் விளங்கும் ஞான ஒளியுடன் கூடிய திரு ஆபரணமாக உள்ளது. இது தெய்வத்திறமையாகப் போற்றப் படுவது முருகனை நினைந்துருகிப் பாடவும் பக்தியை வளர்க்கவும் பெரிதும் துணைபுரிய வல்லது திருப்புகழில் ஒதி ஒதி உயர்த்தக்கூட பாடல்கள் அனேகம் உண்டு.

பல்வேறு தலங்களை தரிசித்து பேறு பெற்றவர் அருணகிரி. திருச்செந்தூரில் நடனதரிசனம் பெற்றார். பழநியில் ஜடமாலை பெற்றார். திருவேரகத்தில் பிரணவ மந்திர உபதேசம் பெற்றார். விராவி மலையில் அஷ்டமா சித்திகளையும் பெற்றார். வயலூரில் சிறந்த வாக்குவளம் பெற்றார். வில்லி புத்தூராருடன் வாதிட்டுப் புலவர்களின் காதுகளை அறுக்கும் வன்மையை அகற்றி நன்மை புரிந்தார். இத் தெய்வீக நிகழ்ச்சிகள் அவரது வாழ்வில் அவரது பக்தித்திறனை வெளிப்படுத்தின.

இத்தகைய பக்தி நலனும் ஆனுபூதிச்சிறப்பும் கொண்ட பாடல்களைப் பாடிய அருணகிரியார் வரலாற்றையும் அவரது திருப்புகழ் பாடற் தொகுப்பையும் கொண்டு 'வாழ்க்கைக்கு அருணகிரி' என்ற தலைப்பில் காரை பிரம்மபுரீ குசிவராஜசர்மா இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார். பிரம்மபுரீ குசிவராஜசர்மா "அறிவியல் நோக்கில் ஆன்மீகம்" என்ற தலைப்பில் அண்மைக் காலமாக ஆலயங்களில் சொற்பொழிவுகள் மூலம் அன்பர்களின் சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கத்தக்க கருத்துக்களை வழங்கி வருகின்றார். இவ்வகையில் இவர் பெற்ற அனுபவக் கருத்துக்களைக் கொண்டு கன்னி முயற்சியாக இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார். இவரது இந்நூலை கரணவாய் தெற்கு கப்புது நுண்பாவளைக் கந்தசுவாமி கோயில் பரிபாலன சபையினர் வெளியிட முன்வந்தனர் எனர். இவரது இம்முயற்சியை சைவ உலகம் உவந்து வரவேற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூலில் அருணகிரிநாதரின் வரலாறு பல்வேறு நூல்களின் துணைகொண்டு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் சிறப்பாக "வாழ்க்கைப்பயன்பாட்டில் திருப்புகழ்" என்ற தலைப்பிலும் "பாராயணத்திற்குத் திருப்புகழ்" என்ற தலைப்பிலும் திருப்புகழின் பெருமை பேசப்படுகின்றது. இந்நூல் உலகியல் இன்பங்களில் மயங்குபவர் அடையும் இன்னல்களையும் தெய்வபக்தி உள்ளவர்கள் அடையும் மேன்மையையும் சித்திரிக்கின்றது.

பிரம்மபுரி கு.சிவராஜசர்மா இந்நூலின் வழிபெற்ற அனுபவத்தின் பயனாய் மிகவும் சிறந்த சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய நூலாக்கத்தில் ஈடுபட்டு சைவ உலகுக்கு உதவ வேண்டும். என வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அவரது சகல முயற்சிகளும் வெற்றி பெற முருகப்பெருமானின் திருவருளும் அருணகிரிநாதரின் குருவருளும் குறைவின்றி பொலிவதாகுக!

27.04.1998

ப.கோபாலகிருஷ்ணஜயர்.

பிரதட்சணம்

விநாயகரை ஓடுதரம், சிவன், அம்மன் முன்றுதரம், சூரியன் இரண்டுதரம், விஷ்ணு , லக்ஷ்மியை நான்குதரம், அரச மரத்தை ஏழுதரமும், அமாவாசை திங்கட்கிழமை இரண்டும் சேர்ந்து வந்தால் ஆயிரத்து எட்டுத்தரம் வலம் வருதல் வேண்டும். கணவன் முன்னே மனைவி பின்னர் அதன் பின்னர் பிள்ளைகள் செல்லல் வேண்டும். இப்படியாகப் பிரதட்சணம்(வலம்வரல்) செய்தால் பூரணபலனைப் பெறலாம்.

**பிரம்மஜீ சிவ.வை.நித்தியானந்தசர்மா அவர்களின்
வாழ்த்தரை.**

இக்காலத்தில் மக்கள் மனப்போக்கு இருக்கின்ற நிலையிற் சமயத்தொண்டு புரிவதென்பது இலகுவான காரியமன்று. சிக்கலானது எதிர் நீச்சல் போன்றது. அத்தகைய கடினமான கைங்கரியத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் ஆற்றி வருகின்ற காரை பிரம்மஜீ கு.சிவராஜசர்மா அவர்கள் சைவப்பேருலகில் பாராட்டுக் குரியவர். இவருடைய சொற்பொழிவுகள் மெள்ளான, விஞ்ஞான தத்துவங்களாக மிளிர்வதைக் காணலாம். நமது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய சர்மா அவர்கள் முருக பக்தரான அருணாகிரிநாதரின் வரலாற்றை விரிவாகத் தெளிவாகத் தொகுத்து அரிய நூலாக அமைந்துள்ளதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இது வரவேற்கத் தக்கது. இப்பணியை நான் பாராட்டி நன்வாழ்த்துக்கூறி அமைக்கின்றேன்.

சுடமஸ்து!

“திருவேரகம்”
4B, 2வது லேன்,
பிரவுன்றோட்,
கந்தம்பட்டம்

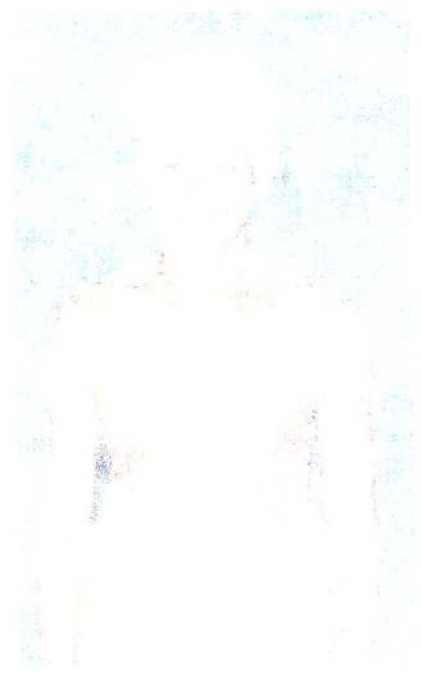
காசைதாவாரிதி
பிரம்மஜீ சிவ.வை.நித்தியானந்தசர்மா.

திரு.ம.கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள்

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

வாழ்த்துரை

மானிட வாழ்வை உணர்ந்து, அனுபவித்து இறைவனைப் பற்றியடித்தவர் அருணகிரிநாதர். அவரது பாடல்கள் வாழ்வியல் அனுபூதி மிக்கவை. நான் தீய வாழ்வை அனுபவித்து விட்டேன். எனினும் நான் தீயவன் தானே. என எண்ணும் ஆத்மாவுக்கு, வாழ்வுகாட்டும் அருட்பாடல்கள்தான் அருணகிரிநாதர் சுவாமிகள் பாடிய பாடல்கள். அவரது வரலாறு மற்றையவர் புனிதமாக உதவும் அருந்தீர்த்தம். சைவசமயத்தவர்கள் எந்நாளும் போற்றிப் பேண வேண்டிய நூல்களைத்தந்த அருணகிரியார் வரலாற்றை நூலாக்கும் முயற்சியில் முனைந்து பணியாற்றும் பெரும் புரவலர் என மதிப்புக்குரிய மகதிரீடிகள்ளை ஐயா அவர்களின் கருத்துடைய பணியை பணிந்து வாழ்த்துகிறேன். நூலாக்கித் தொண்டாற்றும் பிரமஸீ சிவராஜசர்மா ஐயா அவர்களின் அரிய தொண்டைப் போற்றி வணங்குகிறேன். எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானின் திருவருளால் இம்மலர் பிரகாசிக்க பிரார்த்தித்து நின்று செய்கின்றேன்.

செஞ்சொற் செல்வர் - ஆறு. திருமுருகன். B.A

பக்தியால் விழையும் நன்மைகள்

புஜை ஐயம் ஆகிவகை விட்டில் நடப்பதால் வீட்டின் குழந்தையே மேன்மையடைகிறது. அவர்களை ஒட்டியுள்ள குடும்பத்தார் அனைவருமே அந்த நற்பலனைப் பெறுகின்றார்கள். இதில் மனம் ஊன்றி ஈடுபட்டால் அறிவுக் கூர்மையும், சிந்தனை ஆழமும் கிடைக்கின்றது. இதனால் குழந்தைகள் படிக்க கூட்டாயமாக உட்கார்வது போல நாமும் நேரத்தை ஒதுக்கி கூட்டாயமாக உட்கார வேண்டும்.

கவிஞர் சே.பத்மநாதன் அவர்களின் அறிமுக உரை

மூவர் பெருமக்கள் ஊர்தோறும் சென்று அங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானைப் போற்றிப்பாடினார். அது தேவாரம் ஆயிற்று ஆழ்வார்கள் திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களை மங்கள சாஸனம் செய்தனர். அது திவ்விய பிரபந்தம் ஆயிற்று. அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமான் உவந்துறையும் திருத்தலங்களை, சந்த நலங்கனிந்த பாக்களால் சிறப்பித்துப் பாடினார். அது திருப்புகழ் ஆயிற்று.

“.....நமக்கு அன்பின் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ்பாடு;”

-இது சந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு இறைவன் இட்ட கட்டளை. “மயிலையும், கடப்பமாலையையும், வேலையும், சேவலையும் நம்மையெல்லாம் ரட்சிக்கின்ற திருவடியையும், பன்னிரு தோழையும், வயலூரையும் பாடு;” என்பது அருணகிரியாருக்கு முருகன் இட்ட கட்டளை.

“பக்கரைவி சித்திரமணி பொற்கலனை யிட்டநடை
பகலி யெனும் முகூர்தூர கமுநீப
பக்குவ மலர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்
திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரகைகடி தரு
சிற்படியும் முற்றியபன் னிருதோளும்
செய்ப்பதியும் வைத்தாயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே.. ”

திருப்புகழ் மட்டுமன்றி கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், திருவகுப்பு முதலிய பனுவல் களையும் அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். திருப்புகழ் செவிக்கின்பம் தரும் ஒருவகைப் பாவகை. தமிழிலக்கியப் பரப்பில் அதைப்போல ஔசையினிமை குலவும் கவிதை பிறிதில்லைஎனலாம். திருப்புகழின் லயம் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வது. இதனால் முருக பக்தர்கள் திருமுறைக்கு ஒப்பாக இதைக் கொண்டாடுவர்.

திருப்புகழ் பாடல்கள் நீளமானவைகளாய் இருப்பதால், எல்லோராலும் அவற்றைப் பாராயணம் செய்ய முடிவதில்லை.

வடசொல் விரவிவரும் சில பாக்கள் பொருள் காண அரியவை. இந்நிலையில், எளிதில் பாராயணம் செய்யக்கூடிய பாக்களைத் தேர்ந்து தொகுத்திருக்கிறார் சிவராஜசர்மா அவர்கள்.

குறித்த இகபர நலன்களை வேண்டி ஒதக்கூடிய பாக்களை வகைப்படுத்தித் தந்துள்ளார். அத்துடன் அருணகிரிநாதர் பெருமையை அன்பர்கள் உரைக்கத்தக்க வகையில், வரலாற்றுச் சுருக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு நல்ல பணி.

பிரம்மஜீ சிவராஜசர்மாவையும் இந் நூலை வெளியிட்ட கப்பூது முருகன் ஆலய நிர்வாகத்தையும் பாராட்டுகிறேன்.

வேலும் மயிலும் துணை.

சோயத்மநாதன்

(அதிடர்),

பலாஸி ஆசிரியர் கலாசாலை,

திருநெல்வேலி,

14.05. 1998.

திருநீறு

சாணத்தால் திருநீற்றைச் செய்தல் வேண்டும் என்று உபதேச காண்டமும், பிரமோத்தர காண்டமும் விளக்கமாக விளம்பியிருக்கின்றன.

- வெண்நிற விபூதி - பொது மோஷ்சங்களைக் கொடுக்கும்.
 கருநிற விபூதி - வியாதியை உண்டாக்கும்.
 செந்நிற விபூதி - கீர்த்தியைக் குறைக்கும்
 புகைநிற விபூதி - ஆயுளைக் குறைக்கும்
 பொன்நிற விபூதி - செல்வத்தைக் கொடுக்கும்

**இலங்கை வங்கி பிரதேச முகாமையாளர்
உயர்திரு.க.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின்
வாழ்த்துரை**

தமிழ்க் கடவுள் என்று குமரனைக் குறிப்பிடுவார்கள். அவர்தம் பார்வை பெற்ற பக்தர்களில் பலர் தமிழிலே சாகாவரம் பெற்ற நூல்களையும், பாக்களையும் அருளிச் சென்றுள்ளதை நாம் அறிவிவாம்.

முருகன் திருவருள் பெற்ற மனிதப்பிறவிகளிலே அருணாகிரிநாதர் நட்சத்திரக் கூட்டத்திலே ஒரு முழு நிலவைப் போன்றவர்.

களியின் வடிவிலே முருகனின் தோளில் அமர்ந்து கந்தர் அநுபூதியை ஓதும் பேரபெற்ற மகான்.

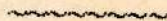
இத்தகைய புண்ணிய ஆத்மாக்களின் சரித்திரம் மனித குலம் இவ்வையகத்தில் இருக்கும் வரை வாசித்துப், பூசித்துக் காக்க வேண்டிய ஒரு பொக்கிஷம்.

சமூகத்தில் பல சீர்கேடுகள் மலிந்து நமது இளைய சந்ததியினரும் வழிமாறிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் மகான்களின் வழிகாட்டல் அவர்களின் வாழ்க்கை முறை, இறைவனின் அருள் பெற்று முத்தியடைந்தமை என்பன அவர்களை நோர்வழியில் திருப்ப உதவும் என்பது எனது பணிவான அபிப்பிராயம்.

இத்தகைய ஒரு முயற்சியைத்தான் நோக்காகக் கொண்டு எமது இலங்கை வங்கியின் உத்தியோகத்தர் பிரம்மபுரி குசிவராஜசர்மா அவர்கள் இந்நூலை ஆக்கியிருக்கிறார் என எண்ணுகிறேன். இன்றைய இளைய சமுதாயத்தினரில் எண்ணற்றோருக்கு அருணாகிரிநாதர் யார் என்றுகூடத் தெரியாத ஒரு நிலைதான் நிலவுகிறது. ஆகவே இந்நூல் இவ்வேளையில் ஆக்கப்படுவது பலருக்கும் உபயோகப்படும். அதேவேளையில் இதை வாசிப்பதன் மூலம் ஆக்ய சுத்தியையும் இறையருளையும் பெறவும் உதவும் என எண்ணி இந்நூல் ஆக்கியோனுக்கு என் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க.பாலசுப்பிரமணியம்,
பிரதேச முகாமையாளர்,
இலங்கை வங்கி.
யாழ்ப்பாணம்.

**இலங்கை வங்கி 2ம் கிளை முகாமையாளர்
உயர்திரு. வே.ஜெயம்பெருமாள் அவர்களின்
வாழ்த்தரை.**

இந்நூலைச் சிறப்புற ஆக்கிய பிரம்மரீ சிவராஜசர்மா அவர்கள் தலைசிறந்த சைவத்திருத்தலங்கள் பல அமைந்துள்ள காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். காரைநகர் யாழ்நரன் கல்லூரி, சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரிகளில் தமது கல்வியைப் பெற்ற இவர் 1976ம் ஆண்டில் இலங்கை வங்கியுடன் தனது வாழ்வை இணைத்துக்கொண்டவர். கடந்த 22 வருடங்களாக இலங்கை வங்கியில் பலவகை வங்கிச்சேவைகளில் ஈடுபணிப்புடன் ஈடுபட்டு எமது மக்களுக்கு சேவையாற்றுவதில் இன்புற்றவருகிறார். இலங்கை வங்கியின் உத்தியோகத்தரான இவர் தானே முன்வந்து இன்முகத்துடன் வாடிக்கையாளருக்கு உதவும் இயல்பான அன்புள்ளம் கொண்டவர். எத்தகைய அழுத்தமான வேலைப்பழு இருந்தபோதும் உணர்ச்சிவசப்படாது அறிவுபூர்வமாக வாடிக்கையாளர்களின் பிரச்சினைகளை அணுகுபவர். இதனால் இயல்பாகவே இவரை நாடிய ஒரு வாடிக்கையாளர் கூட்டம் இருக்கும். வங்கியின் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களில் அக்கறையுடன் பங்கேற்பவர். குறிப்பாக சேமிப்பு ஊக்குவிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் கணிசமான பங்களிப்பு செய்துள்ளார்.

பொதுவாகவே வங்கி உத்தியோகத்தர்களுக்கு நேரம் பற்றாமை என ஒரு குறையுண்டு. ஆனால் சர்மா அவர்கள் தமது வங்கி உத்தியோகக் கடமை நேரத்திற்குப் புறம்பாக, சமய சமூக முன்னேற்றத்துக்காக மிகக் ஈடுபாட்டுடன் அவற்றுக்கெனவும் தமது நேரத்தினை ஒதுக்கியுள்ளார்.

காரைநகர் யாழ்நரன் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை திருஞான சம்பந்த வித்தியாசாலை ஆகியவற்றின் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கங்களில் கௌரவ கணக்காய்வாளராகப் பல வருடங்கள் பணியாற்றி உள்ளார். யாழ் மத்திய கல்லூரி, யாழ்இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திச்சபைகள், சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் என்பவற்றின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் கடமை புரிந்துள்ளார். நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த புனைப்படக் கலைஞரான இவர் வடமாகாண புனைப்படப்பிடிப்பாளர் சங்கத்தில் கணக்காய்வாளராகவும் ஆலோசகராகவும் இருக்கிறார். வண்ணாப்பண்ணை சாந்தையார்மடம் கற்பகவிநாயகர் ஆலய சைவசமய அபிவிருத்திக் கழகத்தின் உபதலைவர் பதவியையும் ஏற்றுள்ளார். சிறந்த விவசாயியான இவர் இரசாயன மருந்துப்பாவனையில்லாது

மரக்கறி வகைகளின் நோய் பீடைகளை இயற்கை வழியில் ஈடுபட்டுள்ளார். சில வெற்றிகண்ட முடிவுகளை தமது அன்பர்கள் சிலருக்கு தெரிவித்து அவர்களும் இம்முறையை நாடியுள்ளனர்.

பிரம்மஜீ சிவராஜசர்மா அவர்கள் சிறந்த சமய விரிவுரைகள் நிகழ்த்துவதில் வல்லவராக வளர்ந்து வருகிறார். கோவில்கள், சமயமன்றங்கள் பலவற்றில் அரியபல சமய சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். குறிப்பாக சமயநிகழ்ச்சிகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பவற்றினை அறிவியல் பூர்வமாக யாவரும் ஏற்கும் வகையிலும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையிலும் உரையாற்றுவார். உதாரணங்களுடனும் அனுபவ உண்மைகளுடனும் ஆன்மீகச் சிந்தனைகளை விளக்கி வருகிறார். கடந்த மூன்று வருடங்களாக நல்லூர் வீரமாகாளியம்மன் கோவில் திருவிழாக் காலத்தில் தொடர்ந்து இருபத்தைந்து நாளும் தொடர் விரிவுரைகள் ஆற்றிவருகிறார்.

இத்தகைய சித்தம் அழகிய சர்மா அவர்கள் “வாழ்க்கைக்கு அருணகிரி” என்ற நூலை எழுத முன்வந்தமை ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை. இவரது சமய சொற்பொழிவுகளின் ஈடுபாடும், சமய அன்பர்களின் பெரியார்களின் ஊக்குவிப்பும் உறுதுணையுரிய இவருக்கு இம்முயற்சியில் வெற்றி கிட்டியுள்ளது. இது இவரது கன்னி முயற்சியாயினும் நூல் சிறப்பாக வர திருவருள் கூடியுள்ளது. கரணவாய் தெற்கு கப்பதூ நுணுப்பாவளைக் கந்தசாமி கோவில் தேவஸ்தானத்தினர் இவரது திறமைகளை சரிவர இனங்கண்டு அவரை ஊக்குவித்து இந்நூலைத் தமது வெளியீடாக கொண்டு முன்வந்தமை பாராட்டுதற்குரியது. இந்த முயற்சியில் இவர்களுடன் இணைந்து, பணியாற்றிய அனைவரும் முருகனின் அன்பிற்கும் அருளுக்கும் பாத்திரமானவர்களே.

சர்மா அவர்கள் அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இயன்றளவு சுருக்கமாக தமது சொந்த கருத்துக்களால் கறைப்படுத்தப்படாமல் எழுதியிருக்கிறார். அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளுடன் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி, வேல்மயில், சேவல் விருத்தம் போன்ற நூல்களில் பரவியுள்ள சமயவாழ்வுக்கு ஆதாரமான அமுதமொழிகளை அவ்வப்போது தக்க உதாரணங்களோடு விளக்கமுயன்றுள்ளார். இப்பணித்திட்டம் விரிவுடையுமாயின் இக்கால சூழலில் சீரமை பலவற்றுக்கு உள்ளாக நேரும். ஆதலால் சுருக்கமாக எழுதியுள்ளார்.

இந்நூலை யாவரும் கருத்துன்றிப் படித்து பயனடைய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். இந்நூலாசிரியரின் இத்துறை சார்ந்த முயற்சி மேலும் மேலோங்கி பல அரிய நூல்களை எமது சமூகத்திற்கு வழங்க எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமான் திருவருள் புரிய வேண்டும் என வணங்குகின்றேன் வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

வே. ஐயம்பெருமாள்
முகாமையாளர்

கந்தரலங்காரம்

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத்
தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கீற்சென்று கண்டுகொண்
டேன்வரு வார்தலையிற்
றுடப டென்ப்படு குட்டுடன்
சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட சும்பக் களிற்றுக்
கிளைய களிற்றினையே.

நன்றியுரை திரு.ம.கதிசிப்பிள்ளை அவர்கள்

எல்லாம் வல்ல தும்பிக்கையான் துணைநிற்க கலியுக முருகரன் திருப்புகழைப்பாடிப் புகழ்ந்த அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தையும் திருப்புகள் சிலவற்றையும் உள்ளடக்கிய இவ்நூலை வெளியாக்கி, மக்களின் மனதில் பதியவைக்க வேண்டும் என பலகாலமாக எடுத்த முயற்சி அது இன்று (01.07.1998) வெளியானவையை இட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைவது ஒரு முருகன் கடாச்சம் யாவற்கும் திருவருள் பாலிப்பாராக.

“வாக்கிற் கருணகிரி என்பது மல்லாமல்”

வாழ்க்கைக்கு அருணகிரி என்னும் அரிய இவ் நூலை வெளியாக்கித் தலைமை தாங்கி முன்வந்திருக்கும் வைத்தியக்கலாநிதி திரு.கதிர்வேற்பிள்ளை ஐயா அவர்கட்கு எமது வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு

மற்றும் இவ்வாலயச் சிவாச்சாரியப் பெருமைக்குரிய குருக்கள் யாவர்க்கும் மற்றும் உதவியாயுள்ளவர்கட்கும் கரம் கூப்பி வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு

மற்றும் ஆலய நிர்வாகிகட்கும் ஆசியுரை பாராட்டுரைகள் வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய ஆச்சாரியப் பெருமக்களுக்கம் அறிஞர் பெருமக்களுக்கும்

இவ்நூலை சிறப்புரைதந்த பிரம்மயுரீ கு.சிவராஜசர்மா அவர்கள் அயராது விடாமுயற்சியால் இவ்நூல் இவ்வளவிற்கு சிறப்பித்தமைத்துத் தரப்பெற்ற அவர்கட்கும் நமது பாராட்டையும் எமது மனமுவந்து நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு

இவ் நூல் சிறப்பாக அமைவதற்கு அன்றும் இன்றும் எம்முடன் உதவிய அன்பிற்கு

திருப்புகளின் விநாயகர் துதியை பாடி
மதுவு மலர்ப்பனை தோத்திர சொற்கொடு வளர்கை
குழைபிடி தொப்பன் குட்டொடு வணசபரிப்பர
பொற்பத அர்ச்சனை மறவேளை

என்ற காப்புடன் என்றும் இப்பெரும் பணிகளில் சிறந்து விளங்கி வரும் எமது அன்புக்குரிய திரு.சிநாகலிங்கம் அவர்கள் ஆற்றிவரும்பல திருப்பணிகளிலும் பல சைவத் தொண்டுகளிலும் பணிபாற்றும் இவர் வாழ்க்கைக்கு அருணகிரி என்னும் இவ்நூலை உருவாக்க முழுமையாக எம்முடன் ஒத்துழைத்தது மட்டுமல்ல சகலவிதமான போக்குவரத்து உதவிகளைத் தந்துள்ளார்.

இதுமட்டுமல்ல இவ்நூலாசிரியர் அவர்களின் நல்லாசிகளையும் முன்வைத்தவர் சிநாகலிங்கம் ஆவார். அவர்க்கும் அவர்குடும்பத்தினர் அனைவர்க்கும் அருணகிரிநாதப்பெருமான் கடாச்சம் பாலிங்க வேண்டி எமது மனமகிழ்ச்சியான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இவ்விழாவிற்கு வருகைதந்துதவிய முருகன் அடியார்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

குறிப்பு:

இந்நூலால்வரும் பணம்பொருள் யாவும் இவ் ஆலயத்திற்கே உரியது.

நன்றி

ம.கதிரீபிள்ளை,
கரணவாய்.

வேல்

கருணை வடிவமாகிய முருகன் வாழ், வேல் முதலிய ஆயுதங்கள் ஏந்தியிருப்பது கொடுமையின் அடையாளம் அன்று வேல் என்பது ஞானம். அறிவுக்கு மூன்று இலக்கணம் உண்டு. 1) ஆழம் 2) அகலம் 3) கூர்மை வேலின் அடிப்பகுதி ஆழமாக இருக்கின்றது நடுப்பகுதி விசாலமாக இருக்கின்றது. நுனிப்பகுதி கூர்மையாக இருக்கின்றது. “ஆழந்தகன்ற நன்னியனே” என்றார் மணிவாசகர்.

வே.ஜெயம்பெருமான்,
முுகாமையாளர்.

தெய்வச் செயல்

தொண்டைமானாறு ஸ்ரீசெல்வச் சந்திதி முருகன் ஆலய சுற்றாடலில் அமைந்துள்ள கலை பண்பாட்டு பேரவையில் “அறிவியல் நோக்கில் ஆன்மீகம்” என்னும் பொருளில் 19.09.1997 ஆம் திகதி விரிவுரை நடாத்தும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிட்டியது. அதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பும் ஒரு விரிவுரை நடாத்தியிருந்தோம். இரு உரைகளையும் மிகுந்த உணர்வு பூர்வமாக திரு மயில்வாகனம் கதிர்ப்பிள்ளை கேட்டு பயனடைந்தார்.

19.09.1997 ஆம் திகதி அன்று மேடையால் இறங்கி வர ஐயா, நீங்கள் நிரம்ப கருத்தாமுமாகப் பேசுகின்றீர்கள். தற்காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை இணைத்து ஆற்றும் உரையைப் பொறுத்தவரை நீங்கள் தனித்துவமாக இருக்கின்றீர்கள். எனவே எமக்கு நீங்கள் அருணகிரிநாதர் வரலாற்றை எழுதித்தர வேண்டும் என அன்புக் கட்டளை விடுத்தார் திரு. கதிர்ப்பிள்ளை அவர்கள்.

எமக்கு சிந்திப்பதற்குக்கூட அவகாசம் தராமல் ஐயா நாங்கள் வீட்டிற்கு வருகின்றோம். ஆகவேண்டியவைகளை நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என எனக்குப் பதில் சொல்வதற்கே சந்தர்ப்பம் தரவில்லை. இதனை முருகனே இவர் வடிவில் வந்ததாக கருதுகின்றேன். ஏன் எனில் நீண்ட நாட்களாக “அறிவியல் நோக்கில் ஆன்மீகம்” என்னும் நூலை வெளியிட வேண்டும் என்ற அவா எமக்கிருந்தது. ஆனால் அருணகிரி நாதரைப் பற்றிய நூல் எழுதும் நோக்கம் எம் சிந்தையில் அமைந்து இருக்கவில்லை முருகனின் திருவிளையாடலே எம்மை இந்நூலை எழுதத் தூண்டிதலாக அமைந்தது. முருகன் தனது பக்தனாகிய அருணகிரியைப் பற்றி எம்மூலம் எழுதுவிக்கின்றார் என எண்ணி திருப்தியடைந்தோம். கரணவாய் எமது தகப்பனாரின் ஊர் எனவே எல்லாத் தொடர்புகளும் ஒன்று சேர்த்து உந்தித்தள்ள இந் நூலை எழுதுவதற்கு முன்வந்தேன்.

முருகன் திருவருளே எம்மை எழுத வைத்துள்ளது. அருணகிரி பற்றி எழுதிய பின்னர் தொடர்ந்து எழுத நேரம் இருக்கவில்லை. என்னே முருகனின் சோதனை என எண்ணி சற்று

மனநாளாந்திருந்தேன். ஒரு நாள் யாழ் நகரிலுள்ள கதிரேசன் கோவில் முருகனை வணங்கி நூலை கூடிய விரைவில் எழுதுவதற்கு அருளும் வண்ணம் மனமுருக வேண்டினேன். பின்னர் அருகிலிருந்த ஸ்ரீலங்கா பத்தக சாலைக்குச் சென்று அருணகிரி நாதரைப் பற்றிய நூல் யாதாவது இருக்குமோ எனக் கேட்டோம்.

அங்கு “அருணகிரிநாத புராணம்” என்னும் நூல் என்கென இருந்தது போன்று இரு அட்டைகளும் அற்ற நிலையில் காணப்பட்டது. இது முருகன் திருவருளே என ஏற்று அந்நூலைப் பெற்று அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்றை எழுத முயன்றுள்ளேன். வாசகர்களும் இதனை உணரவேண்டும் என்ற நோக்கில் இதனை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதாயிற்று.

உண்மையே உள்ளத்தில் விளங்கும் வண்ணம் முருக பிராணைப் பிரார்த்தித்து அவன் திருவருளையே துணையாகக் கொண்டு இந் நூலை எழுதியுள்ளேன். அருணகிரிநாதர் வரலாறு இருவீதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை அன்பர்கள் அமைதியுடன் சிந்தித்து உண்மையை அறிதல் கடனாகும். “வாழ்க்கைக்கு அருணகிரி” என்ற தலைப்பில் ஏன் எழுதினோம் என்பதும் சிந்தியபதற்குரியது. வெறும் வரலாற்றைப் படிப்பதால் யாது பயன்?

ஒன்றைப்படிப்பதால் அது வாழ்க்கைக்கு உதவ வேண்டும். வளமுடன் மனிதன் வாழ்வதற்கு உதவாது எனில் எந்த சாத்திரமும் மனிதனுக்கு தேவையில்லை. வாழ வழிகாட்ட முடியாததை சாத்திரமாக இந்து தரும் மனிதனை பின்பற்றச் சொல்லவில்லை. உயர்ந்த கருத்துக்களை உபகதைகளின் மூலம் தான் மக்கள் மனதில் நன்கு பதியச் செய்ய முடியும் என்ற உண்மையை நம்புள்ளோர் நன்கு தெரிந்து வைத்துள்ளனர். எனவே எமது வாழ்க்கையில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை பற்றி இங்கு நாம் சிந்தித்துள்ளோம். எனவே இதனை முருகனின் தெய்வீகக் கட்டளையாக ஏற்று இயன்றளவு கருத்துக்களைக் கூற முற்பட்டுள்ளோம். இதில் உள்ள குற்றங்களை நீக்கி குணங்களை கொள்ளுமாறு அன்பர்களைப் பணிவாக வேண்டுகின்றோம். இம்மலரை முருகப்பெருமானின் பாதத் தாமரையில் பக்தி பூர்வமாக சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

நன்றிகள் பல :

இந்நூல் சிறப்புற வருவதற்கு முதற்காரணகர்த்தராக விளங்கியவர் யாழ் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறைத் தலைவர்

பேராசிரியர், கலாநிதி ப.கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்களாவார். அவரிடம் எந்நேரம் சென்றாலும் அவருக்குள்ள பல பொறுப்பான வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் இந்நூல் தொடர்பாக என்னை உற்சாகப்படுத்தி வேண்டிய ஆலோசனைகள் தந்து என்னை ஊக்குவித்து வேண்டிய நூல்களும் தந்துதவினார். பேராசிரியர்கள் அவர்கள் மேலும் இந்நூலுக்கு சிறப்பான அணிந்துரையுந் தந்து எனது நூலின் மதிப்பினை உயர்த்தியுள்ளார். முதற்கண் எமது அன்புகலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரி அதிபர் கவிஞர் சோபத்மநாதன் அவர்கள் இந்நூலுக்கு அறிமுக உரை வழங்கியதோடு மட்டுமின்றி தேவையான நூல்களை எனது வீட்டிற்கே அனுப்பி, என்னை உற்சாகப்படுத்திய பெருந்தகையாளர் கவிஞர் சோபத்மநாதன் அவர்களுக்கும் நன்றிகள் பல. கையெழுத்துப் பிரதியைப் பரிசீலனை செய்து உரை வழங்கிய நித்தியாணந்தசர்மாவக்கும் நன்றிகள். பல வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் எனது கையெழுத்துப் பிரதியைப்பார்வையிட்டு அழகான வாழ்த்துரை கூறிய இலங்கை வங்கி முகாமையாளர் திரு.கபாலசுப்பிரமணியம் அவர்கட்கும் இலங்கை வங்கி 2ம் கிளை முகாமையாளர் வே.ஐயம்பெருமாள் அவர்கட்கும் மனப்பூர்வமான நன்றிகள் பல. ஆசியரை வழங்கிய பொன் குமாரசாமிக்குருக்கள் அவர்கட்கும் நன்றிகள் பல. இந்நூலுக்கு வேண்டிய பல புகைப்படங்களைப் பிடித்து உதவிய செல்வன் சித்சாகர், செல்வன்.சிசிவாகர் அவர்கட்கும் கையெழுத்துப்பிரதியை உடனுக்குடன் பிரதிபண்ணி உதவிய செல்வி சி.சீந்திராவுக்கும் நன்றிகள் பல. என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து என்னை தூண்டி இப்பணியில் ஈடுபடுத்திய கப்பூது கந்தசாமி தேவஸ்தானத்தினருக்கும், குறிப்பாக பொருள் உதவி புரிந்த திருமயில்வாகனம் கதிரீப்பிள்ளைக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். திரு.கதிரீப்பிள்ளை அவர்களுக்கு முருகப்பெருமானின் பூரண அருட்கடாடஷமும் அருணகிரிநாதரின் குரு அருளும் பொலிவதாகுக. இக்கைங்கரியம் எம்மை கருவியாக பாவித்து செய்வீக்கின்ற முருகனின் அருட்செயலே.

ஏதேது செய்தாலும் ஏதேது சொன்னாலும்
ஏதேது சிந்தித் திருந்தாலும் - மாதேவா
நின் செயலே என்று நினைதருளாலேயுணரின்
என் செயலே காண்கிலேனே.

தொண்டர்களுக்கு தொண்டன்
காரைப்பிரம்மஸ்ரீ கு.சிவராஜசர்மா.

வொருவடக்கம்

01)	கப்பூது நுணுப்பாவளை கந்த சுவாயி கோயில் தல வரலாறு.	22
02)	பிறப்பு வரலாறு	25
03)	முற்பிறப்பு	29
04)	பிறவி ஞாபகம்	36
05)	வரலாற்றுத்தொடர்	37
06)	இளமைப்பொழுதில்	43
07)	தடுத்தாட்கொள்ளல்	45
08)	அருணகிரிநாதர் ஸ்தல தரிசனம்	48
09)	ஈழயாத்திரை	50
10)	வில்லி புத்தூரரின் தோல்வி	50
11)	சம்பந்தாண்டாள் பகைமை	53
12)	பாரிசாதமலர்	60
13)	அநுபூதியை அருளுதல்	61
14)	வாழ்க்கைப் பயன்பாட்டில் திருப்புகழ்	63
15)	நூற்சிறப்பு	66
16)	பாராயணத்திருப்புகழ்	66
	01) திருநீறு இடும்பொழுது	68
	02) அருள்வேண்டல்	68
	03) புகழ் பெற, பகையற	69
	04) உடல் ஊனம் ஒழிய	70
	05) யமபயம் ஒழிய	71
	1) பாதிமதி	
	2) காலனிடத்	
	3) ஒரு பொழுது	
06)	முருகன் காட்சி கொடுத்தது.	72
07)	முகத்திவாய்க்க	72
08)	நிலையாமை உரை	73
09)	ஈழல்பெற	73
10)	திருவடி பெற	73
	1) எழுகடல்	
	2) ஏலமறை	
11)	திருவடிகூட	74
12)	வினைகூட	74

13) உடல்தளர்ந்த வேளை	75
14) இடர் தொலைய	76
1) அதிருங்	
2) சிவனார்	
15) திருவருள் கிடைக்க	77
16) முருகன் காட்சிதர	78
1) அகரமுமாகி	
2) சுடரணைய	
3) வந்து வந்து	
4) அதலசேட	
17) பெருவாழ்வு பெற	79
18) உள்ளொளி பெருக	79
19) அடியார் இணங்க வைக்க	80
20) 'யான்' எனது அற	80
21) யோகநிலை சேர	81
22) பற்றுக்கள் விலக	81
23) ஓங்காரத்தின் மேல் அன்பு மேலிட	82
24) அநுபூதி பெற	82
25) முருகன் தரிசனம் தர: எந்த, காலனார், முந்து	82
26) மெய்ப்பொருள் வாய்க்க	84
27) நற்கதி பெற	85
28) இகபர நலன்கள் வாய்க்க	85
29) வாக்கு வன்மை பெற	86
30) திருவடியைப் பாடும் ஆற்றல்	86
31) செந்தமிழால் முருகனைப் பாட	86
32) அறிவால் இறைவனை அறிய	87
33) ஞான ஒளிகாண	88
34) மெஞ்ஞான உபதேசம் வேண்டிதல்	88
35) இம்மை மறுமை இரண்டிலும் சுகம் பெறும்	89
1) உறவின்	
2) இருவினை	
36) திருமணம் நடைபெற	90
37) கரு சிறப்பாக வளர	91
38) முருகன் திருவடி சேர	91

- 39) உயிர்போதும் பொழுது 91
 1) தொந்தி சரிய
 2) தந்தபசி
- 40) இறுதி வேளையில் முருகன் பெயர் சொல்ல 93
- 41) மரணம் நெருங்கும் போது 93
 1) உறவின் முறை
 2) எழுவாய்
- 42) முருக நாமங்கள் ஒதும்போது 95
- 43) முருக நாமங்கள் ஒதும் பேறு கோர 95
- 44) பிறவி வேரற 96
 1) அப்படி
 2) நிலையாத
- கந்தரலங்காரம் 97
 1) ஆபத்துக்கள் வரிலும், பயணம் புறப்படும்பொழுது
 2) தனிவழி நடக்கும் பொழுது
 3) காலையும் மாலையும்
 4) உண்பதற்கு முன்

தரணம்

ஒன்றைத் தர்மமாகக் கொடுத்து அதற்குப் பிரதியாக நம்மை அறியாமல் வேறு ஒரு பலனை உடனே பெற்றுக் கொள்ளுதல் தானமாகும். தவசீலனுக்கு பசுவைக் கொடுக்கின் றோம் அவர் பிரதியாக “நீ பல்லாண்டு வாழ்க” எனத் தவப்பயனைத் தந்து வாழ்த்திச் செல்கின்றார். இங்கே நாம் செய்தது தானமாகின்றது.

கம்புதூ நண்ப்பகவளை கந்தசரம் கோவில்

தலவரலாறு

இவ்வாலயம் ஒல்லாந்தர் காலத்தின் முன் இருந்த தாகவும் பழமையும் பெருமையும் உடைய வழிபாட்டுத் தலமாகவும் விளங்கியும் வருங்காலத்தில், யாழ்ப்பாண வாசியாகிய சின்னத்தம்பிப் புலவர் கரவெட்டிப்பகுதியை நாடிச்சென்று வரும் வழியில் இவ்வாலயத்தின் பக்கவில் அமைக்கப்பட்ட எழில்பிகு புந்தலில் தங்கியிருந்து “கரவை வேலன்” கோவை என்னும் இலக்கியத்தைப் பாடியும் வேலாயுதமுதலியாரையும் வாழ்த்தியு முள்ளார். இக்கால கட்டத்தில் அக்கீகாயிலை ஒல்லாந்தர் சேதப்படுத்தியும், அவற்றுள் அமைந்திருந்த விக்ரிகங்கள் அனைத்தையும் அருகாமையில் இருந்த குளத்தில் புதைத்தும் மறைத்தும் வைத்துச் சென்றனர். சிலகாலங்கட்குப்பின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நிலைகொண்டு சிறப்பும் காலத்தில் கோணர், முருகர், கப்பர் இவர்கள் பரம்பரையைச் சேர்ந்த கருணைவாய் தெற்கு வாசியாகிய முருகன் வேலுப்பிள்ளை கம்புதூ என்னும் இடத்தில் குடியேறி இருந்தனர். இவர் மாடு, ஆடு போன்ற விலங்குகளுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியில்லாக் கவலையினால் யிகரிக வகுத்தி தனது சந்ததியில் வரப்பெற்ற உறவினரின் உதவிகளையும்பெற்று எல்லோருடைய மனோபரிபக்குவ நிலையையும் முன்வைத்து ஓர் குளம் அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட வேலைகள் தொடர்ந்தன. தொடர்ந்த மூன்றாம் நாள் வேலையிலீடுபட்டு மண் அகற்றி வேலை செய்யும் போது அப்போது கவர் என்ற நாதம் ஒலித்தது. வேலையாட்கள் திடுக்கிட்டனர். பயத்தினால் தூர ஓடிச்சென்றனர். மீண்டும் மன உறுதியுடன் சென்று தீர ஆராய்ந்து பார்த்தபொழுது அவற்றுள் பல விக்ரிகங்கள் இருந்தன. இதில் ஒரு விக்ரிகத்தின் “காது” சிறிதளவு மண்வெட்டிய ஆயுதம் பட்டதால் உடைந்ததும் அல்லாமல் அதே இடத்தில் செந்நீர் பொசிவதைக் கண்டு, வடபகுதி கம்புதூவில் வசித்திருந்த கந்தையா ஐயரவர்களையும் உடனடியாக அழைத்து வந்து அவற்றுள் அமைந்திருந்த விக்ரிகங்கள் அனைத்தும் எடுக்கப்பட்டன. கண்டெடுக்கப்பட்ட விக்ரிகங்கள் விபரம் பின்வருமாறு:

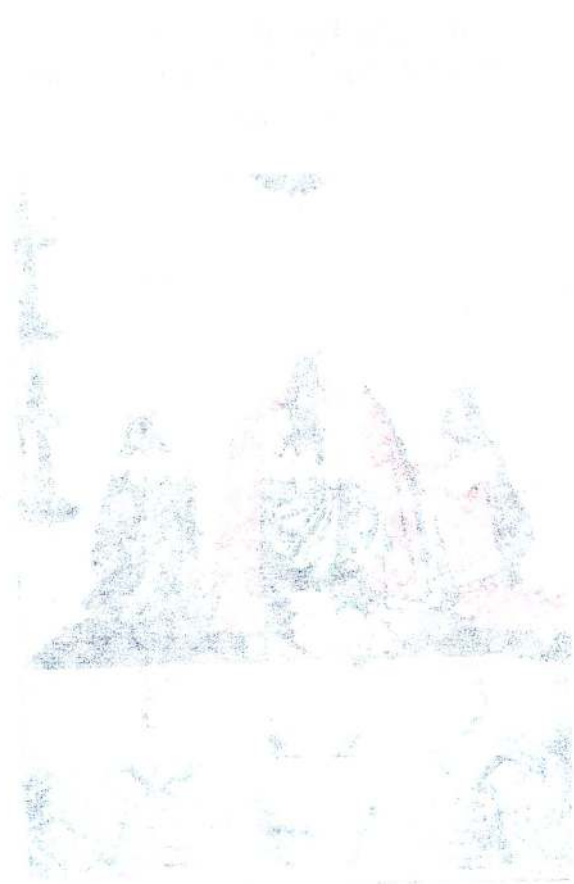
விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வேல், மயில், வள்ளி, தெய்வயானை, பலிபீடம், கைவரவர், நாகதம்பிரான், கண்ணகை, அம்மாள் சிலை என்பனவாகும். அக்குளத்தின் வடமேற்குத்

கனடாவில் ஐயங்குத்தலா கட்டிடம்
இருங்கா கல்வி நிகழ்ச்சி செய்வ
பூவல்லி கட்டிடார் ஒருங்கு
கொக்குமி

கப்பூது நுணுப்பாவளை
கந்தசாமிகோவில் மூலமூர்த்திகளின்
தோற்றம்

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and low resolution.

திசையில் ஒரு ஓலைக் கொட்டிலமைத்து விக்சிரகங்களையும் அவற்றுள் அமைத்தனர். வேலை வைத்து பூசை நடத்தி வருங்காலத்தில் முன்மேல் கண்டிருக்கும் புத்திரர்கள் அறுவரும் புத்திரியும். சைவாகம விதிமுறைகளை கவனித்த வண்ணம் இருந்தனர். மூத்த புதல்வனின் திருநாமம் சின்னர், தக்கர் (இடைக்காலப் பெயர்) இவர் தனது தம்பிமார்கள் ஐவரும் தனது கையாளராகவும் ஏவலாளர்களாகவும் ஆலயப்பணி புரிவதில் சிறந்து விளங்கினர் அல்லாமல் மூதாதை வழித் தோன்றலாகிய தனது உறவினர்களையும் வேறுபாடில்லாமல் தமக்கு பக்கபலமாகத் திரட்டி 1914ம் ஆண்டு கற்கோயில் அமைத்து 1926ம் ஆண்டு புனருத்தாபனம் செய்து மிகு சிறப்புடன் சும்பாபிஷேகமும் இவர்களின் பின்சந்ததியினர் நடாத்தினர். இப்பூம்பரையின் உரிமையாளர்களின் பணிகள் இன்றும் பெருமைக்குரியன. வாயிலிருந்து வருவதும் போற்றத்தகுந்த செயல்களாகும். இவ்வாலயத்திற்குரிய காணி நிலமனைதையும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு வந்த தருணத்தில் வேண்டிப் பெற்று முடிக்குரிய நிலமாகவும் அழியர் நன்கொடையாகவும் வாங்கும் எழுதி வகுத்திருக்கின்றனர். கந்தையா ஐயரவர்கள் வயது தளர்ந்த நிலையின்வின் மகன் அருணாசல ஐயரவர்கள் பூசை வழிபாடு யாவும் நடாத்தி வந்தனர். பின் சில காலம் வைத்தியநாதக் குருக்கள் ஆகம விதிமுறைகளை நிலை கொண்டும் எல்லாம் வல்ல இறைவனிடத்தில் மிக பெரும் பணிகளிலும் அன்னதானத்திலும் அதிக ஈடுபட்டவராகவும் இருந்து வந்தார்கள். பின்பு இவர்களின் நெருங்கிய உறவின ராபிய கனகசபைக் குருக்களிடம் தங்கள் நம் பெரும் பணியையும் ஒப்படைத்திருந்தும் சிவபதம் அடைந்தார்கள். இடைக்காலத்தில் வேலுப்பிள்ளையின் இளைய மகனாகிய குமாரசாமியின் அருந்தவப் புதல்வன் ஏரம்பு ஐயரவர்கள் சிலகாலம் பூசைப்பணி புரிந்தனர். பின் சிலகாலம் பிச்சிஐயர் அவர்கள் சேவை செய்தார்கள். பின் தொடர்ந்து கனகசபைக் குருக்களின் தவத்திரு மைந்தர் தியாகராஜாக் குருக்கள் நித்திய பூசை செய்து வருகிறார்கள். அருணாசல ஐயரவர்களின் வழித்தோன்றலாகியவர்களும் விஷேடகால நித்திய பணிகளிலும் பங்குபற்றி நற்பலன் காண்கின்றனர் அதில் ஐயமில்லை. 1938ம் ஆண்டு ஆலயத்திருத்தலங்கள் செய்து சும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அன்றுமதல் தமிழுக்கு வைகாசி மாதம் அமாவாசையை அடுத்துவரும் சஷ்டி திதியில் அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பித்து பூரணை விசாகத்தில் தீர்த்தோற்சவத்துடன் முடிவு பெறும் பத்து நாட்களும் அன்னதானமும் மற்றும் விஷேச காலங்களில் விஷேச பூசை நடைபெறுகின்றது. ஆனி உத்திரத்தன்று பக்தர்கள் காஷ்டி, பாறசெம்பு தாங்குவது

கண்டுகொள்ளாக் காட்சியாக இருப்பதுடன் அன்று அன்னதானமும் நடைபெறும். ஐப்பசி வெள்ளி, சுந்தசஷ்டி, மாதாந்தக் கார்த்திகை, தைப்பூசம், வருடப்பிறப்பு இவ்விஷேச நாட்களில் விஷேச தீபாராதனை நடைபெறும். கப்புதா வடபகுதியில் வசிக்கும் அத்தனை மக்களும் அயராது அரும்பெரும் பணிசெய்து வருபவர்க்கும் எங்கள் தேவஸ்தான சார்பில் நன்றி கூறி இறையருள் சேரவேண்டும் எனவும் வேண்டுகின்றோம். பெரும் குளத்தின் அருகாமையில் தென்மீடில் திசையில் பாதுகாவலராகிய பாதாள வைரவர் இடம் பெற்றிருக்கின்றார். கோயிலைச் சார்ந்த இடங்களிலதிக ஈசமரங்கள் உண்டு. கட்டடம் வேறு எதுவுமில்லை. ஒரு சூலாயுதத்தை வைத்து தீபாராதனை செய்து வருவதும் வழக்கம். இவ்வாறிருக்க கரணவாய் தெற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வல்லி என்பவர் தனது தொழிலின் தேவைக்கான ஈசீசானை வெட்டிவரவும் கப்புதா சென்று பல இடங்களிலும் ஓலை வெட்டிப் பற்றாக்குறையில் மேல்கண்ட கோயிலின் பின்புறமாகிய கிழக்குப்பக்கமாக ஈஞ்சுகள் வளர்ச்சியாகவும் செவிப்பாகவும் கண்டு ஓலை வெட்டினார். அதே சமயம் பொன் பொருள் கண்டு விபந்து பேராசையின் காரணமாகவும் ஆவனோடு பொன்னைக் கைவைத்து அள்ள கையை நீட்டவும் கை வழங்கவில்லை. களை, மயக்கம் யாவும் சூழ்ந்து கொண்டன. இதை அறிந்த கோயில் பூசகராகியிருந்து பணியாற்றிய அருணாசலஜயரவர்கள் விபுதியின் மகிமையினால் களை மயக்கத்தை தெளிவித்தார். கைமுடங்கலாயினவாம். அத்தூடன் ஆலயத்திருத்தம் 4, 5 தலைமுறைகளின் பின் வந்தவர்களின் பெரும் பெரும் நன்கொடைகள் காணிக்கை களின் உதவியுடன் இவ்வாலயம் மிகு சிறப்புடன் விளங்கி வருகிறது ... 1972ம் ஆண்டு அருணகிரிநாதசுவாமிகளுக்கோர் ஆலயம் அமைத்தும் அருணகிரிநாதர் சிலை ஒன்று இந்தியாவி ளிருந்து தருவிக்கப்பெற்றும் சும்பாவிலேஷகம் ஆகமவிதிமுறைப் படியாகவும் பூர்த்தியாகின. மறுதம்ப விக்ரிகம் மகாமண்ட பத்தில் ஆறுமுகசாமிக்கருகாமையில் வைத்துப் பூசை தீபாராதனை வழங்கி வருவதும் வழக்கம். இவ்வருடம் ஆனிடத்திர விழா தினத்தில் அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சரித்திரம்வெளியீடாகும். மெய்ப்பொருள் இறைவன் திருவருளே ஆகும்.

“என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”

“சரவணபவ”
கரணவாய் தெற்கு,
கரவெட்டி.

முருகபக்தர்.
மயில்வாகனம் கதிரிப்பிள்ளை

அருணகிரிநாதர் பிறப்பு வரலாறு

முருகா நின்வேலும் மயிலும் உறுதுணையாய் முன்னிற்க
வேண்டுவதான் இப்பெரும் அறிவுக்களஞ்சியத்தின்
குட்பெருஞ்சீரோதியாய் விளங்கும் அரிய தமிழ் வாசகத்தை
அள்ளி பருகி பிறவிப் பெருங்கடலை தாண்டி மேல் நிலை
அடைந்தய்யும் பொருட்டு அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரம்
வெளிவரும் பணிக்கு முன்வந்து நன்கொடை தந்துதவிய
பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தாமோதரம்பிள்ளையின் புண்ணிய
சீவர்களாகிய புத்திரர்களில் ஒருவரான பாஸ்கரன்
குடும்பத்தினர்கட்கும் திருவருள் நற்பணி மேலோங்கி விளங்குக.

முருகனின் திருவடி சரணம் சரணம்.

01 வீற்புலவரலாறு

சிவன் அக்கினிப்பிழம்பாக அயனுக்கும் அரிக்கும் காட்சி
கொடுத்த இடம் திருவண்ணாமலையாகும். சிவபிரானே
நெய்யும்புமலையாய் விளங்கினார் என்றால் இம்மலையிற்கு
எவ்வளவு சிறப்புண்டு. இந்தப்புண்ணிய ஸ்தலத்தில் இற்றைக்கு
600 ஆண்டுகளுக்கு முன் அதாவது கி.பி 15 நூற்றாண்டில்
பிரபுதேவமாராஜர் ஆண்டுவந்த காலத்தில் அருணகிரிநாதர்
வாழ்ந்துள்ளார். 1

முருகப்பெருமானது பொருள் என் புகழை போற்றிப்
பரவதலையே நோக்காகக் கொண்ட (அருணகிரிநாதரின் தாய்
தந்தை விபரம் சரியாகத் தெரியவில்லை) மஹான் ஒருவர்
இருந்தார். அவருக்கு கற்புக்கு அருந்ததி போன்ற மனைவி
வாய்த்தார். இவர் பிள்ளையாகி முன்னெழும் பேதையாவார்.
தன்னைக்காத்து தன்னைக்கொண்டவளை தெய்வமாகப் போற்றி
பெருமை நிறைந்த புகழையும் காத்து சோர்வில்லாத
புண்ணியவதியாக விளங்கினார்.

1. அருணகிரிநாதர் பிறந்த ஊர் “முள்ளன்றம்” இது
திருவண்ணாமலையில் இருந்து 40 மைல் தொலைவில்
உள்ளது.

முருகதரிசனம் பக்கம் 91

கி.பி 1450ல் பிரபுதேவராஜர் அரசாண்டார்.

“அருணகிரிநாதர் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும்”

இவர் திருவண்ணாமலையில் கோயில் கொண்டருளி யிருக்கும் முருகப்பெருமானை அனுதினமும் தவறாது வழிபாடு இயற்றிவருவார். இறைவன் கருணையினால் இவர்களுக்கு ஓர் பெண்குழந்தை பிறந்தது. ஆண்குழந்தை இல்லையே என்ற குறை இவர்களை வாட்டியது. வழக்கம் போல மனைவியார் திருக்கோயிலை வலம்வரும் போது வானிலிருந்து ஒரு ஜோதி கீழ் இறங்கி அவருடைய உடலில் கலந்தது. இதனைப் பார்த்து மிகமுகிழ்ச்சி அடைந்தார். அன்றே அவர் கற்பதியானார். அவரின் உடல் ஒளிமயமானது அவரின் முகத்தில் தெய்வீக ஒளி (தேஜஸ்) தோன்றியது. குழந்தை வெகுநிதானமாக வளர்ந்து பத்துத் திங்கள் கழிந்ததும் கபயோக, கபமுசூர்த்த வேளையில் ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. குழந்தை கம்பீரமான பொன்நிறமான தேகத்தைபுடையதாகவும் வாயால் வர்ணிக்க இயலாத அழகுவாய்ந்ததாகவும் இருந்தது. இப்படியாக குழந்தை நாளொரு மேனியும் பொழுது ஒரு வண்ணமுமாக சீரும் சிறப்புமாக யாது ஒரு குறைவும் இல்லாமல் வளர்ந்தது. இப்படியாக அருணகிரிநாதர் பிறப்பை அனைகமான நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் “அருணகிரிநாத அடிகள் புராணம்” என்னும் நூல் சற்று வித்தியாசமாகக் கூறுகின்றது.

அருணகிரிநாதர் புராண ஆசிரியர் திருநெல்வேலியில் 28.11.1839 ல் சைவ வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர். வண்ணச் சரபம் தண்டபாணியடிகள் இவர் இளமையிலேயே ஆறெழு த்தருமறை உருவேற்றல், வேல்வழிபாடு செய்தல் போன்ற தெய்வீகத்தில் திகழ்ந்திருந்தார். இதனால் செந்தமிழ்க் கவிகள் பாடுந்திறன் வாய்க்கப்பெற்றார். இவருக்கு முருகதாச சுவா மிகள், தண்டபாணிசுவாமிகள், திருப்புசூர்த்தசுவாமிகள் என்னும் திருப்பெயர்களும் உண்டு. இவர் அருணகிரியாரைப் போல

“கந்தர் அநுபுதி” அருணகிரிநாதர் திவ்விய சரிதம் பக் 3

புத்தகம் எழுதத்தொடங்கி இதுவரை எழுதிய பிற்பாடு தொடர்வதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் நீண்ட இடைவேளை ஏற்பட்டது. திவ்விய என்று ஒரு நாள் அருணகிரிநாத புராணம் கிடைக்கப்பெற்றேன் முருகனின் விருப்பம் அருணகிரிநாத புராணம் கூறும் வண்ணம் பிறப்பை எழுதவேண்டும் என்பதே அதனால் அதன்படி பின் தொடர்கின்றேன்.

சந்தமமைத்து ஆயிரக்கணக்கான பாடல்களைப் பாடியவர் இவர் பாட்டில் வடமொழிக்கலப்பு பெரும்பான்மையும் இன்றி இருக்கின்றது. வடமொழிக்கலப்பினரி சந்தமமையாது என்பவர்களின் கூற்றை மறுப்பதற்கு இவர் பாடல் தக்க ஆதாரமாக உள்ளது. இருந்த போதும் இவர் பாட்டுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை நோக்கின் அஜகஜாந்திரமாகும் ஆதலின் அருணகிரியாரைப் போல பல சந்தங்களை அமைத்துப் பாடிய புலவர் ஒருவருமில்லர் என்பது துணிவு.

சரபம் தண்டபாணியடிகள் சருவ சாதாரணி என்ற எழுத்தாணி கொண்டு நூறாயிரம் பாடல்களை இயற்றியதுடன் அவற்றைத் தானே ஓலைச்சுவடியிலும் எழுதியுள்ளார். சமய வேறுபாடு இன்றி ஆறு சமயக்கடவுள் மீதும் அளவற்ற பணுவல்களை இயற்றியுள்ளார். பொது நூல்களாக புலவர் புராணம், தமிழலைங்காரம், ஆறுவகை இலக்கணம் போன்றவை களைத் தந்துள்ளார். இறைவனுடன் ஊடல்காரணமாக சிலநூல்களை அளவில் புனலிட்டுச் சிதைத்தார். மிகுதியாக தற்போது ஐம்பதினாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் உண்டு. இவர் வடமொழி இராமலிங்க வள்ளலாருடன் பலமுறை கலந்து பேசி மகிழ்ந்த பண்பினர் “அருணகிரிநாதருடைய அம்சமாகத் தோன்றியுள்ளாய்” எனப் பன்முறை முருகப் பெருமான் அருளக்கேட்டவர். சிவப்பதிகளின் சிறந்த திருவா மாத்தாரில் பத்து ஆண்டு காலம் தவம் இயற்றியவர். அருள்மிகு அபிராமேசுவரப் பெரமான் மீது அளவற்ற நூல்களும் தலபுராணமும் அருளி 05.07.1898 ல் ஞான சமாதி கொண்டார். இவரால் நிறுவப் பெற்ற கௌமார மடாலயமும் இவரது ஞானசமாதிக்கோயிலும், ஏட்டுச்சுவடிகளும், நூல்களும் இப்பெருமகனார் மரபினரால் பாதுகாக்கப்பெற்று வருகின்றன.

வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி அடிகள் ஆறாவது அகவையிலேயே முருகக்கடவுளின் ஆறெழுத்து மந்திர உபதேசம் பெற்று, வேல் வழிபாடு செய்து, எட்டரையாண்டிலேயே புதுக்கவி பாடியருளினார். எதுவும் தம்முறையின்றி அவனருள் தூண்ட தாம் கருவியாய் இருந்து ஓலை ஏட்டில் எழுதுவார். அழிபாததொன்றைக் கற்பனையாகக் கூறத்துணியார். இவர் தம் பாடல்களில் தாமே பாடியதாக அன்றி முருகப்பெருமான் உள்நின்று கூறியதாகக் கூறியுள்ளார். இதனை

“ என்பாட லேயென யான்பாடும் பாடல்கள் யாவையும் சேய் தன்பாட லேயெனச் சாற்றுகின் றானெந்தத் தன்மை கொண்டோ” என்பர்.

புலவர் புராணம் பாடத் தொடங்கிய பொதுப்பாயிரம் பாடினார். அடுத்து என்ன பாடுவது என்று வரையறை செய்யாமல் திருவருள் தூண்டுவது கொண்டே பாடலானார். இச் செயலை

“ பொதுப்பா யிரத்தைப் பேசியமட் டடக்கி வரு சிறப்புப்பா யிரமென் றுன்னுகின்றேன் கவிதை வந்தபின் பார்த்துவப் பதென்றன் வளக்கம் உலகீரே”

என்று கூறுகின்றார். மேலும் “ என்மனதில் ஒன்றென்னை என்கை மற்றொரு வண்ணம் எழுதிடும்”

என்று விளம்புவதால் தம்முரிமையில்லாமையை அறிகிறோம். இப்படியே இவர் எல்லா நூல்களையும் பாடியுள்ளார். இந்நூலைப் பாடும் பொழுது உலகோர் கூறும் வரலாற்று க்கு மாறுபட்ட கருத்தினை அறிந்தேயிருந்தார். முறையாகப் பாட வேண்டிய ஆசிரியர் அருணகிரிநாதருக்கான துதிப்பாடல் பாயிரத்தில்

உன் சரிதந் தனைப்பலவா றுலகத்தார்
பகர்வது கேட் டுளம் பொறாமல்
முன்சரிதம் தனைக் கூட்டிச் சொல்புகந்தேன்
ஆலையாவும் முறையிற் றந்தாள்
என வேண்டுகின்றனர்.

யானிதிற் பகர்ந்த வாற்றுக்
கிசைந்திடா விதமும் சில்லோர்
நானிலத் துரைப்ப துண்டு
நலந்திகழ் அருணை நாதன்
காணிடக் குறத்தி கோன்றள்
கழல்பணிந் துய்ந்த வாற்றை
வாளின் மென் மலர் கொண் டுற்ற
வண்மையை மறுத்தி டாரே

என்று கூறியுள்ளார்:

இந்நூலைப் பார்த்தவர்கள் புகழ்ந்தாலும் அன்றி இகழ்ந்தாலும் எனக்கு இழிவே மகிழ்வே இல்லை. என்னை இந்த விதம் உள்ளிருந்து இயக்குபவன் ஒருவன் உள்ள அவனுக்கே அவ்விரண்டும் உரியன என்கின்றார் பாயிரக் கவியில்

“எனைந் அன்பாற் கவறுகெனச் சொன்ன
யடிநின் அருணகிரி சரிதம் குலவச் செய்”

என்று முருகப்பெருமானையும்

சாமியாம் தந்தை மாற்றம் தவறிடா துரைக்க லுற்ற
தமிழிற் பிழைவ ராமல் அருள்வதுள் கடன் கண் டாயே

என்று கலைமகளையும் வேண்டுவதாய் அறிபலாம்.

இத்தனை சிறப்புகளையும் உள்ளடக்கியதுதான் அருணகிரி நாதர் புராணம். எனவே ஷ நூல் கருத்தை புறத்தித ஒதுக்கித்தள்ளவும் முடியாது. இந்த வரலாற்று நூலை முருகப் பெருமான் மொழிப்படி பாடிமுடித்த போது முருகப்பெருமான் இவ்முன் தோன்றி சரியென்று ஒப்பியதாக ஒரு கவி இறுதியிற் பாடிபுள்ளார். எனவே நாமும் ஒப்பவேண்டும் என்பது கருத்தாகின்றது.

பத்தியினால் இப்படி நான் பாடுமிந்தக் காவியத்தைச் சத்தியமாய்ச் செய்வேன் சரியென்றான்ட புத்தியுள்ளீர் ஹயமுறவேண்டாம் அருணகிரிநாதன் பால் மெய்யடிமை யாகிமகிழ் வீர்.

எனவே மற்றபடி நூல் அருணகிரிநாதர் வரலாற்றை எப்படிக் கவறுகின்றது என்பதைப் பார்க்கலாம்.

(02) முற்பிறப்பு

உயிர்க்கு பிறப்பு நிகழ்வது வினை காரணம். அது நல்வினை, தீவினை என இருவகைப்படும். அவ்வினைக்கு ஏற்ப நல்லதும், தீயதும் என உடல் அமையும். அருணகிரிநாதரது முன்னைய பிறவிகள் வருமாறு:

அகத்திய மாமுனிவர் வழியில் செல்லும் பொழுது ஓர் அழகிய நாய்க் குட்டியைக் காண்கிறார். அதன் முற்பிறப்பின் தவம் போலும்.

கண்டு மாமுனி கருதுமுன் கடுகென அணுகிப் பண்டு செய்தவப் பயன்கொடு பணிந்துவா லசைத்து கொண்டு மோந்தருள் பொழிமுகம் நோக்கியே சுவித் தொண்டு நாடிய சீடரிற் றொடர்ந்தது மன்னே.

அகத்திய முனிவரைக் கண்டு வாலை அசைத்து அவருடைய காலை வணங்கி முகர்ந்து சீடர்கள் போல அவரைப் பின்தொடர்ந்தது அகத்தியர் மிகச்சிறந்த முனிவர் முன்பொரு காலத்தில் விந்திய மலை வான்வரை உயர்ந்து ஜிவரை செல்லவிடாமல் தடுத்தது. அதனை பூமி மட்டத்திற்கு அழகுத்தியவர். மிகுந்த தவவலிமை மிக்கவர். முருகப்பெருமான் அருள் பெற்றவர். அப்படியான சிறப்புடைய முனிவர் சிறு நாய்க்குட்டியின் பிரிவு கண்டு தூக்கி அணைத்தார். அதனை பொதிகை மலைக்கு எடுத்துச் சென்றார். அங்கிருந்த துறவிகள் யாவரும், அகத்தியர் எடுத்துவந்த சிறப்பு, குட்டியின் புண்ணியம் ஜிவற்றைக் கருதி உபசரித்து வளர்த்தனர்.

இவ்வலகத்திற்கு, இதுபோல உள்ள வேறு ஓர் அண்டத்தில் இருந்து ஒரு சித்தன் பொதிகைக்கு வந்தான். தான் பெற்ற சந்தியே பெரிதென்ற ஆணவமுடையவன். உண்மை அறிவில் ளாமல் வான்வழியே வந்து சேர்ந்தான். இதனை அறிந்த முனிவர், நாய் பக்கமாக கடைக்கண் பார்வை புரிந்து வெண்ணீறு இட்டார். அந்த நாய் அரிய தமிழ் பாடல் பாடியது. விருத்திராசரன் கடலுள் மறைந்த பொழுது அவனை வெளிப் படுத்த வேண்டி அகத்தியர் கடல் நீரை குறுக்கி உண்டார் என்பது வரலாறு. அப்படியான சிறப்புடையவர் அல்லவா. இதனைப் பார்த்ததும் சித்தன் வாயடைத்து நின்றார். நோய் பல உண்டு அவை எல்லாம் உடலைப் பற்றியன அவற்றிற்கெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு மருத்துவ நூலில் வழியுண்டு. ஆனால் ஆணவம் என்னும் நோய் உயிரைப் பற்றியது. ஆணவம் தீர்வதற்கு வழியில்லையோ எனில், ஆறுமுகப் பெருமானான, குருநாதன் திருவடி பேணும் தொண்டர்களுக்கல்லாது, மற்றவர்க்கு மாற்றலரிது. எத்தகைய மேளான அனுபவம் பெற்றிருந்தாலும், நான் பெரியவன் என்னும் இறுமாப்பு அடைவது அறியாமை. பெரியோர் முன் அடக்க முடனே நடப்பது அறிவாகும். என்கின்ற பாடத்தை சித்தனும், யாமும் கற்றுக் கொள்கின்றோம்.

இப்படியாக நாய் அகத்திய முனிவருடன் சில நாட்கள் கழித்தது. தன்னுடைய பிள்ளை மாதிரி வளர்த்த நாயை நற்பீறு பெறச் செய்ய திருவுளம் கொண்டார். வெள்ளை நாயை அழைத்து உன் விருப்பம் என்ன என்று வினாவினார். நாய் விரும்பியது ஐம்புலன் நுகர்வுக்கான ஆசை. இந்திரப் பதவி கேட்து. முன்பொரு காலத்தில் நகுடன் என்ற அரசன் நாறு அசுவமேத யாகம் செய்து இந்திரப் பதவியை அடைந்தான். அகத்தியர் முதலான ஏழு முனிவர்கள் நகுட இந்திரனை பல்லக்கில் சுமந்து சென்று விட்ட பின்னர் தான் இந்திரப்பதவி கிடைக்கும். அப்படி பல்லக்கில் செல்லும் பொழுது இந்திராணி மேலே உள்ள ஆசையினால் “விரைந்து செவ்வக” என்ற கருத்தையுடைய “சர்ப்ப” என்றான். உடனே அகத்தியர் “சர்ப்ப” என்று சொல்லி சிவிகையை விட்டார். உடனே பாம்பாசினான். இதில் இருந்து நாய் வாழ்க்கைக்கு கற்றுக்கொள்வது என்னவெனில் பெரியோரை மதிக்கவேண்டும். காமவயப்படக்கூடாது இதனைக் கம்பர்

“வாம மேகலை மங்கையரால் வரும்
காமம் இல்லையே கடும் கேடு என்னும்
நாமமும் இல்லை நரகமும் இல்லையே”

என்று அழகாகக் கூறியுள்ளார். இதனை வாழ்க்கையில் எவ்வீனாரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இல்லை எனில் “எயிறல்” வருத்தத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. தற்காலத்தில் பெரிய தலைவர்களை அரச மந்திரிப் பதவிகளை இழப்பதைக் கண்டடாகப் பார்க்கின்றோம். காமவயப்பட்டவர்கள் அது ஏழையாக இருந்தால் என்ன? அரச கட்டில்களை அலங்கரிப்பவர்களாக இருந்தால் என்ன? அதனால் ஏற்படும் தீங்கில் இருந்து தப்பிக்க முடியாது.

இந்திரப்பதவி புண்ணியம் உள்ளவரை பதவி அது தீரும் பொழுது மற்றொருவன் அதற்குரியவனாவான் இதுவே அரசியற் பண்பு. புதிய இந்திரன் பதவிக்கு வந்தபின் முன்பிருந்தவனைச் சிறைப்படுத்தினார். முனிவரின் அனுக்கிரகத்தால் நாயாக இருந்தவர் இந்திரப்பதவியை ஏற்றார். தனது பதவிக்காலம் முடிய ஏற்கனவே பதவி இழந்த இந்திரருடன் மேரு மலைக்குகையில் அடைபட்டு இருந்தார்கள். எல்லாமாக ஐந்து இந்திரர்கள் சேர்ந்தவுடன் பாண்டவர்களாக அவதரித்தார்கள். அதில் காண்டியனை நாயாக இருந்த இந்திரன் ஆகும். இதனை

“மந்தி இந்திரனைத் தென்றல் வரைமுனி அருளால்வந்தோன்
அத்திறத் தடற் காண்டபன் ஆகினன்.” என்று கூறுகிறார்.
ஆண்மை அழகனாக வாழ்ந்த அருச்சுனன் மறுபிறவியில்
கண்ணப்பனாக பிறந்தார். அப்பிறப்பிற் கண்ணைப் பறித்து
சிவனுக்கு கனிந்து கைலையிற் சிவகணத்தீதாடு இருந்தான்.
சிவனைத் தவிர வேறு இறைவனை வணங்க மறுத்தார்.
இதனை,

வெண்ணகை மடவார் தாமே
விரும்பிடும் வியன்தோட் பார்த்தன்
திண்ணெனென் றுருவம் கொண்டு
சிறந்துயர் திருக்கா ளத்தி
அண்ணலுக் கன்ப னாகி
அடிபணிந் தாறு நாளிற்
கண்ணைப் பறித்து வெள்ளிக்
கயிலைமா மலையிற் சேர்ந்தான்.

பின்னர் கிரன் என்ற பெயரில் புலவராகப் பிறந்தார். இவர்
மாதர் கூந்தலுக்கு இயல்பில் மணம் இல்லை என்று
சிவபெருமான் புலவராக தோன்றிய பொழுது எதிர்வாதம்
செய்தார். நக்கீரர் அகத்தியரிடம் இலக்கணம் கற்றார். கற்கிமுடி
என்ற பேயாற் சிறைபிடிக்கப்பட்டு சூயருற்றார். பின்னர்
திருமுருகாற்றுப் படை பாடினார். இப்படியாக சிந்தனை செய்து
பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். மற்றவர்கள் பின்பற்றக் கூடிய
நல்லாழ்வு வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்தார். பின்னர்

முதிர் தமிழ்க் கவிதைப் பொய்யா
மொழி பென வந்து தோன்றி
அதிர் தொனி கடகச் செங்கை
அணங்கெனோர் அரிவை தன்னை
விதிமுறை மணந்து ரோமம்
வெளிற்று மட்டின்பத் தோடு
மதியினைச் சுடுவதாய்
வறுமையும் துய்த்தான் மன்கீன.

பொய்யா மொழி என்ற பெயரில் வந்து பிறந்தார். இவர்
திருவள்ளூர் அல்ல சிறந்த மனைவியைப் பெற்று உரோமம்
வெள்ளை வெளீள் ஆகுமட்டும் வாழ்ந்தார். ஆனால் அவர்
சிவகாலம் வறுமையிலும் வாழ்ந்தார். இருந்த பொழுதும்
சிவனைத்தவிர வேறு இறைவனை வணங்க மறுத்தார்.

எவ்வகைத் துயருற் றாலும்
 ஈசனை அன்றி மற்றோர்
 தெய்வமும் துதியென் என்னும்
 திடத்தினிற் சிறந்தான் செவ்வீவன்
 கையின் வேலும் தோன்றக்
 கனவினிற் பலகால் வந்து
 செவ்வளப் புறுபாட் டென்மேற்
 செப்பென இரக்கம் கண்டாள்.

முருகப் பெருமான் கனவினில் பலதரம் சென்று தன்புகழ் பாடும்படி கேட்டார். நக்கீரர் பூதத்தினால் அடைக்கப் பெற்று ஆற்றுப் படை பாடியது எனது செயல்.

“ பாழி தோய் மனைத்துக் கீரன் பட்ட பாடறிதி ”
 என்று கூறி உள்ளார். பின்னர் இறைவனை அன்பினால் வேண்டினல் செய்தார்.

பின்னர் ஒருநாள் வாளை என்பவரை புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில்கள் பெற்றார். வரும்வழியில் தன்னிடம் இரப்பவர்க்கு யாவற்றையும் தானமாகக் கொடுத்தார். அன்று உண்பதற்கு கம்பு என்கின்ற தானியத்தை பெற்றுக்கொண்டு பசித்து இருக்கும் மனைவியிடம் சென்றார். இடையில் பாலை நிலம் குறுங்கிட்டது. அங்கு ஓர் கொடிய வேடன் கையில் வாள், வேல் கொண்டு சிவந்த கண்ணும் முறுக்கேறிய உடம்புடன் வந்தான். யார் நீ ? என்றான்.

புலவர் அச்சமிகுதியால், வியர்ந்து விறுவிறுத்துப் போனார். நாங்கு வரண்டு விட்டது. இதனை

“ அறியவாய் உலர மெய்வேவர்த் தச்சமிக் குரைக்க லுற்று ”
 என்று புராணம் குறிப்பிட்டுள்ளது. புலவர் என்று கூறினார். வேடன் புன்னகை புரிந்தான் சரி ஓர் சிறந்த பாடல் பாடும் வண்ணம் பணித்தான் உடனே புலவர்

பொன் போலும் கள்ளிப் பொறிபுறக்கும் கானகத்தே
 என்பேதை செல்லற் கிசைந்தாளே - மின்போலும்
 மானவேல் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர் போம்
 கானவேல் முட்டைக்கும் காடு.

என்று பாடினார்.

இந்தப் பாலைவனத்தில் மழை பெய்யாமல் வெப்பபிகுதியினால், கள்ளியினுடைய பால் வற்றி வறண்டு தானை தீப்பொறி பறக்க எரியும். இக்கொடிய பாலைவனத்தின் வழிபாக எனது பருவ மகள் சென்றாள், காட்டுவேல முள் தைக்குடும் என்றுள்ளது. உடனே வேடகுமாரன் மறுத்து உங்களுடைய பாட்டில் பொருட் குற்றம் உள்ளது என்று கூறினார்.

கள்ளியிற் பிடித்து வேவும்
கனல்படு காணில் வேல
முள்ளிருந் திடுமென் றோதல்
முறைப்பிழை யன்றோ? என்ன
வேள்ளிலை வேற்கை வேடன்
விளம்பிநா னுறச் செய் தப்பால்
தெள்ளிமைப் புலவா நின்னோர்
செப்பெனச் சிரித்துக் கேட்டார்

திடமான பால் தன்மையுள்ள கள்ளி, வற்றி வறண்டு காய்ந்து தீப்பிடித்தெரியும். அப்படியான பாலைவனத்தில், வேல முள் மரம் இருக்குமா? கள்ளிக்கு முன்பே காய்ந்து சாம்பராய் விடும். எனவே உங்களுடைய பாட்டில் பொருட்குற்றம் உள்ளது. என்று கூறி கேலி செய்தார். புலவரே உமது பெயர் என்ன என்று கேட்டார். “பொய்யாமொழி” நாணிக்கோணி நின்றார். உடனே வேடவேலன்

விழுந்ததுளி அம்பரத்தே வேமென்றும் வீழின்
எழுந்து கடவரும் மெள் றோங்கிச் - செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்தென் பெய்வளையும் போயினனே
பொய்யா மொழிப் பகைஞர் போல்.

மேகங்கள் பாலைவனப் பக்கம் வருவதே இல்லை. மழைத்துளிகள் கீழே வரமுன்பே ஆவியாகிவிடும். ஓரளவு பெய்தாலும் கீழே உள்ள உஷ்ணம் மேலே வந்து தாக்கும் என்று பயந்து மேகங்கள் விலத்தியே செல்லும். அப்படியான வெப்பம் கூடிய பாலைவனத்தில் எனது மகள் சென்றாள். புலவரின் எதிரிகள்செல்ல உள்ளது பாலை என்பது கருத்து. இப்பாடலைக் கேட்டதும் புலவர் நடுங்கினார். ஓர் வேடன் இப்படிப் பாடுகின்றாரே என்று திகைத்து நின்றார். திடீர் என வேடகைக் காணவில்லை ஆறுமுகங்களுடனும் வள்ளி

தெய்வயானையுடனும் மயில் மீதியில் தேவர்கள் புடைசூள காட்சி கொடுத்தார். கண்டதும் புலவர் வணங்கினார். கைசோர மெய்யீசார கண்ணீர் சொரிய வீழ்ந்து வணங்கினார்.

ஐயா, இதுவரையும் உங்கள் பெருமைகளை சுறாமல் வீண் காலத்தை விரயமாக்கி விட்டேனே என்று வேண்டதல் செய்தார். முருகன் மறைந்தருழினார். புலவர் வறுமையில் வாடியமையை மிக அழகாக “புண் தவிந்து அழகே புண்ப் பொற்கொடி”

ஆதாவது புலவருடைய மனைவிக்கு சாப்பாட்டிற்கே கஷ்டம் ஆபரணங்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும். அதனை அழகாக இயல்பான அழகே அவளிடம் மிகுந்து இருந்தது என்று கூறுகிறார். இப்படியாக புலவர் வாழ்ந்து வரும் வேளையில், ஒருமுறை பாண்டிய மன்னனை புலவர் சந்திக்கச் சென்றார். பாண்டியன் முன்பு உள்ள புலவர்கள் மாதிரி தற்போது இல்லை என்று குறைவாகப் பேசினார்.

அஞ்சுறா தடுக்கக் கண்டவ்
வரையளந் நாளில் உள்ள
விஞ்சுபா பலர்போல் இருந்தான்
விளங்குநர் உளரோ என்றான்
செஞ்சுவைக்கழகத் துள்ளார்
திருவுருச் சிலைக ளெல்லாம்
கொஞ்சுகொற் கவிசைக் டொப்புக்
கொடுதலை யசைக்கச் செய்தான்

தமிழ் புலவர்கள் எப்பொழுதும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் முன் உள்ளவர்கள் மாதிரி தற்பொழுது இல்லை. இந்த உண்மையை பாண்டியன் பார்க்கச் செய்யுங்கள் என்று, ஓர் பாடலை சங்கப் புலவர்களின் சிலைகளின் முன் வந்து நின்று பாடினார். அவை யாவும் தலை அசைத்து ஏற்றுக் கொண்டன. இதனாலும் அரசன் திருப்திப்படவில்லை. உடனே புலவர்கள் கஷ்டப்பட்டாலும் கெட்டுப்போக மாட்டார்கள் என்று கூறி

“பூவேந்தர் முன்பொற் றுட்பதில்லை எந்நாளும்
பாவேந்தர் உண்டென்னும் பான்மையை - மாவேந்தன்
மாறன் அறிய மதுரா புரித்தளியில்
வீறையே சற்றே மித”

என்ற பாடலைப் புலவர் பாடினார். உடனே பொற்றாமரை
வாஷியுள் மூழ்கியிருந்த சங்கப் பலகை மேலெழுந்தது. அரசன்
கண்டு பயந்தான். தான் வந்த சிவிகையில் புலவரை இருத்தி
தானும் தன் பரிவாரங்களும் சூழ்ந்து வர மதுரை நகரை சுற்றி
வந்தான். இதன் பின்னர் புலவரின துன்பங்கள் நீங்கிவிட்டன.
பலகாலம் சந்தேதாஷமாக புலவரும் மனைவியும் வாழ்ந்தார்கள்.
இறுதியில் வேலன் பாதங்களை அடைந்தார்.

பிறவி சூயகம்

அறுவகைப் பிறவி சொற்றாம்
அவற்றின் முற் பிறவி யாதோ
குறுமுனி வளர்த்த நாயின்
குலவுசீர்ச் சரிதம் ஒன்றும்
இறுதியிற் பகரும் ஒன்றும்
இகத்தில்நன் சிலங்கா வாற்றால்
சிறுகலும் விரிதல் தானும்
தீர்தரச் செப்பினே மால்

கருக்கிடில் விளங்கி டாது
துணிவொடு சொல்லு மட்டும்
பெருக்கிடில் இன்றால் சூடும்
பெயரினுக் கிசைவு றாதாங்கு
இருக்கவு மிடையிற் காதை
ஈரிரண் டடக்கிச் சொற்றேறும்
செருக்குறு புலவர் பல்வேள்
தெளிவுறச் செப்ப லாலே.

முற்பிறப்பு வரலாற்றை முழுவதும் இங்கு கூறுவது
பெயருக்குப் பொருத்தாது. கருக்கமாகக் கூறினால்
மற்றவர்களுக்குப் புரியமாட்டாது. இரண்டுக்கும் பதிலாக
நடுத்தரமாகக் கூறியுள்ளேன். நக்கீரர், கண்ணப்பநாயனார்
வரலாறு சுலபமாக நீங்கள் அறியக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு
எனவே முற்பிறப்பாகிய குறுமுனி வளர்த்த நாய், தேவேந்திரன்,
அருச்சுனன், கண்ணப்பநாயனார், நக்கீரர், பொய்யாமொழிப்
புலவர் (திருவள்ளுவர் அல்ல) ஏழாவது பிறப்பு அருணகிரிநாதர்
இவருடைய இறுதி (7) பிறிதந்த வலியையுடையதாக உள்ளது.

அதாவது மிகுந்த பக்தியுடன் பாடிய பாடல்கள் உலகில் எப்பொழுதும் பிரபல்யம் வாய்ந்தவை. உயிரோட்டம் உள்ளவை என்றும் அழியாதவை. சிரஞ்சீவியானவை.

தற்காலத்தில் விஞ்ஞானிகள் சூரியனுக்கும் அப்பால் சென்று விட்டார்கள். ஏன் இந்த முடநம்பிக்கைக் கதைகள் என சிலர் நினைக்கலாம் ஆனால் இத்துமதம் கூறுபவை அத்தனையும் உண்மை இதனைக் கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்த யோகர் சுவாமிக்கள் “முழுவதும் உண்மை” என்று அடித்துச் சொல்லி உள்ளார்.

இதனை வலியுறுத்துவதற்கு “இன்று ஒரு தகவல்” தென்கச்சி கோ.சுவாமிநாதன் அவர்களின் நான்காவது பகுதியில் பக்கம் 45ல் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

இங்கிலாந்தில் (JOAN GRANT) ஜோன் கிரான் 1907 ஏப்ரல் 12ல் பிறந்தார். சின்ன வயதில் முந்திய பிறவி ஞாபகம் வந்துவிட்டது. ஏழு ஏழு ஜென்மம் என்பார்கள் அதாவது நாற்பத்தி ஒன்பது பிறவி. அதில் நாற்பது பிறவி ஞாபகம் வந்துவிட்டது. ஒன்றில் ஆண், ஒன்றில் பெண் இத்தாலியில் ஒரு பிறவி பெண், பிரான்சில் ஒரு பிறவி சூனியக்காரியாக, சிவுப்பு இந்தியராக ஒரு பிறவி இப்படியாக ஆதார பூர்வமாக விபரித்துள்ளார். இதைப் பற்றி பன்விரண்டு புத்தகங்கள் பதினாறு மொழியில் வெளிவந்துள்ளது. இவரின் பேட்டி B.B.C தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகியது இதனைப் பார்க்கும் பொழுது இத்துமதம் மறு பிறப்பை வலியுறுத்தி நிற்பதன் உண்மை பிரத்தியட்சமாகத் தெரிகின்றது.

வரலாற்றுத் தொடர் :-

உலகத்தை உருவாக்கிய பிரமதேவனும் காத்தல் கடவுளாகிய திருமாலுக்கும் இடையில் யார் பெரியவர் என்கின்ற தர்க்கம் ஏற்பட்டது அது யுத்தமாக மாறியது. யுத்தத்தினால் உயிர்கள் துன்புற்றன. சிவபெருமான் மனமிரங்கி இருவருக்கும் நடுவில் ஜோதி உருவாகத் தோன்றினார். இதன் அடிப்படையைக் கண்டு சொல்லும் வண்ணம் கேட்டார். அவரே பெரியவர் என்றார். திருமால் பன்றி உரு எடுத்து அடியைத் தேடிக் கண்டுகொள்ளாமல் திரும்பினார். இதனால் அவரின் அடிநதை அழிந்தது. இறைவனிடம் உண்மையைக் கூறி மன்னிப்பு பெற்றார்.

பிரமதேவர் அன்னப்பட்டியாக மேலே பறந்து களைத்து, முடியில் இருந்து விழுந்த தாளம் புவை பொய்சாட்சி கூறும்படி அழைத்துவந்தார். இதனால் பூவுலகில் பிரமதேவனுக்கு கோயில் இல்லாமல் சாபம் கொடுத்தார். தாளம் புவை பூசைக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது என்று சாபம் கொடுத்தார். இதில் இருந்து பொய் சொன்ன வாய்க்குபோசனமும் கிடையாது என்பது பழமொழி. இதனை மேற்கூறிய சம்பவம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. திருவண்ணாமலையில் சிவபெருமானே நெடுப்பு மலையாய விளங்கினாரென்றால் இவ்விடத்திற்கு எவ்வளவு சிறப்புண்டு, மலைகள் யாவும் முருகப்பெருமானுக்குரியன சுயிலையை இறைவன் இருப்பதற்கும் மேருவை வில்லாகக் கொள்வதற்கும் முருகப்பெருமான் உதவி செய்தார். இதற்கு ஈடாக அருணாசலமாக இறைவன் இருந்தபொழுதும் முருகனுடைய திருவிளையாடலுக் குகந்ததாக தனது உச்சியைக் கொடுத்தான் எனது, குன்று தோறும் உறைபவன் முருகன் என்பதாம் உச்சியில் சோண நதி இருக்கின்றது இது யிக வரட்சி நேர்ந்த போதும் கூட நீர் வழங்குவதை விடாமல் மக்கட்குத் தரும். இவ்வளவு சிறப்புள்ள திருவண்ணாமலை சிவயிரானின் தோழனாகிய குபேரன் திருவெண்காடராக அவதரித்தார். இவர்துறவொழுக்கம் உடையவரில் சிறந்தவர். சிவபெருமானைக் குறித்து கடும் தலம் செய்தவர் ஒருவன் பெண் மோகத்தால் இறந்தது கண்டு “ எருவாய் ” என்று தொடங்கும் பாடலை எழுதினார். உடனே அவர் உயிர் பெற்று எழுந்தார் இச்சிறப்புக்களை உடைய திருவெண்காடர் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார். அங்கு கண்ணீர் சொரியும் படி துதித்தார். பெண்ணாசையின்றி சிபத்தியானமே யிகுந்து இருந்தது. திருவெண்காடர் மனம் மதன் கணை பயந்திடாது புகந்தது என்பதால் சிவனால் எரிக்கப் பட்டவன். பரமனே திருவெண்காடர் உள்ளத்தில் நிறைந்துள்ளான். அப்படியான யோகியின் உள்ளத்தில் மதன் கணையால் அருணகிரிநாதரது அவதாரத்திற்கு காரணமாயிற்று. வெறும் காம நிகழ்ச்சியென்று மதனும் கணை ஏவான் அடிகளும் மயங்கார் சீவச் செயலல்ல சிவச் செயலென்று கொள்க.

காசிப முனிவர் பிரமன் புதல்வன் தவஞானி இவரீர மாயையின் மூலம் மூன்று அசுரர்களைப் பிறக்கச் செய்யவும், தேவர்களைத் துன்பப்படச் செய்யவும் இறைவன் சம்மதித்தவர். வருங்காலத்தில் திருப்புகழ் என்ற துதிப்பாடல்களைப் பொழியும் மேகமாகிய அருணகிரிநாதர் தோன்ற, அடிகளை மையலுற் செய்தது தவறல்ல.

திருவண்ணாமலையில் பட்டினத்தடிகள் இறைவனை வணங்கி இருக்கின்ற பொழுது முத்தம்மா என்கின்ற தேவதாசி செவ்கின்றார். காம வயப்பட்டவராக முத்தம்மாவை நெருங்கினார். மாது மகிழ்ந்தார். அ.து இச்சையல்ல பழைய காலத்தில் ஒவ்வொரு கோயில்களிலும் தேவதாசிகள் பாரம்பரியமாக தொண்டு செய்வது வழக்கம் அவர்கள் சமூகத்திற்கு சேவை செய்வதே நோக்கம் கோயிலுக்கு தொண்டு செய்தலும், ஆடல் பாடல் மூலம் மக்களை மகிழ்வித்தலும் தற்காலத்தில் இந்தமுறை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது.

இதனால் நாட்டில் முன்பில்லாத அழிவுக்கு விபசாரம் கூடிவிட்டது. குடும்பப் பெண்கள் கற்பில்லாமற் போவதற்கு இது முக்கிய காரணமாகின்றது. அதாவது காம உணர்வு கூடியவர்கள் தங்கள் உணர்வைத் தீர்ப்பதற்கு தேவதாசிகளிடம் செல்வார்கள். இதனால் சம்பந்தப்பட்டவருக்கு அவருடைய பணம், பொருளுக்கு மட்டும் நட்டம் ஆனால் இப்பொழுது குடும்பப் பெண்களிடம் செல்வதனால் அவர் குடும்பம், மற்றுக்குடும்பம், இரண்டுக்கும் கஷ்டநஷ்டம் இதனால் சமூகசீர்கேடு ஏற்படுகின்றது. குடும்பங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையேனும், இதனால் நாட்டில் ஒற்றுமையேனும் ஏற்பட்டு நாடே குட்டிச்சுவர் ஆகின்ற சீர்கேடுகளைக் கண்கூடாகக் காணக்கூடிய தாங் உள்ளது. உதாரணமாக பாலர்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் அன்றாடப் பத்திரிகைச் செய்திகள் சிறுமிகள் கற்பழிக்கப்பட்டு வைத்தியசாலையில் அநுமதி போன்றவையும், இன்னொரு ஒருவர் மூன்று பிள்ளைகளின் தாயுடன் தலை மறைவு, ஐந்து பிள்ளைகளின் தந்தை மருமகளுடன் தலைமறைவு என்பது போன்ற அசாதாரண நிகழ்வுகள் தற்பொழுது சகஜமாக நடைபெறுகின்றன.

அன்னமிட் டடியார் தம்மொடு பழகும்
 அகத்தினிற் பிறந்தவா றதனால்
 சின்னமென் முலையாள் சிரித்தமா முகமும்
 சிந்தையுள் அன்புமெற் சிறக்க
 என்னகா ரணமெம் அடிகளே எனக்கேட்
 டிருகரம் குவித்தனள் இனைதீர்
 உன்னது மயலாம் கடலிடைத் தளர்வேற்
 கொருகைதந் தருளெனப் பிடித்தான்.

தனது வீட்டில் அடியார்களுக்கு அமுது படைப்பது வழக்கம் அதனால் அடிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தாள் என்ன சுவாமி

எனக்கேட்டு கைகூப்பி வணங்கினாள். இவர் கையைப் பற்றியதும், பயமும் வெட்கமும் அடைந்தாள் கணிகையே யாயினும் நடுவீதியில் கைபிடித்தால் நாணம் வருவது இயற்கை. நடனம் ஆடியபின் வியர்வை வருதல் போல, அச்சம் காரணமாக உடலில் மிக வியர்வை உண்டாகி உடையும் நனைந்தது. இதனால் கோயிலுக்கு செல்லாது வீட்டிற்கு திரும்பிச் சென்றாள்.

அம்மகள் கரம்தொட்டவனுடற் பரிசும்
ஆகுமுன் குக்குமம் புணர்ந்து
மும்மலத் தொன்றாய் முடிந்தமெய்ப் பொருளாய்
முளைக்கும் வித்தாயசுக் கிலநீர்
செம்மவா இருந்த மனத்தினைக் கழுவும்
திறத்தினில் வெளிப்படத் தனது
கைமல ரதனில் ஏந்தியாங் குதிர்ந்த
கவினர சிலையின்மேல் வைத்தாள்.

முத்தம்மாவின கரம் தொட்டவுடனே தன் உள்ளத்தின் உணர்வைப் பிரதிபலிப்பதுபோல சக்கிலநீர் சுரந்தது. அதனைக் கையில் ஏந்தினார், அதனை அங்குள்ள ஆலம் இலையை தொன்னையோல ஆக்கி அதனில் இட்டார்.

வைத்தலும் அவளைத் தாய்கொடு வந்தாள்
மலரடி பணிந்தனள் எழுந்தும்
முத்தலாள் நகையும் பதத்தொழிப் புரிந்தாள்
முன்றிய வாறருள் புரியச்
சித்த டிரங்க வேண்டுமென் றிரந்தாள்
சிறந்தபே ரறிபினை மதித்துக்
கைத்தல மதனாற் சுட்டிஓர் வெண்பாக்
கழறினன் களங்கடில் கருத்தோன்.

முத்தம்மா வீதியில் நடந்தவற்றை தாயிடம் சென்று கூறினார் உடனே என்ன காரியம் செய்தாய். வா துறவியைச் சென்று பணி என்று கூட்டி வந்தாள் தாய் கூட்டி வந்து முன்பு போல அருள் புரிய வேண்டும் என்று பணிந்து வணங்கி நின்றாள் உடனே ஓர் வெண்பா பாடினார்.

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகை! வினையிப்போது
தேடியவர் போய்விட்டார் தேறியிரு - நாடி நீ
என்னை நினைத்தால் இடுப்பில் உதைப்பேன் நான்
உன்னை நினைத்தால் உதை

விரும்பியவர் சென்றுவிட்டார். என்னைத் தேடி நீ வரக்கூடாது வந்தால் அடிப்பேன். நான் உன்னிடம் வந்தால் அடி என்னும் பொருள் படக்கூறினார்.

தோடவிழ் மலர்மெல் அளகமா மயிலே
தொடர்ந்துனை விரும்பினர் போனார்
நீடறிவ தனால் நினைத்துநீ என்னை
நினைத்திடில் இடுப்பினில் உதைப்பேன்
கூடநான் விரும்பில் உதைபெனும் பொருள் உட்
கொண்டனர் குறிப்பினால் அதைக் கண்(டு)
ஆடகப் பணிதோய் மகள் உனக் கொடுத்தாள்
அது முதற் கருப்பம யானாள்.

இந்த நிகழ்வில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுவதுண்டு. இயற்கைக்கு மாறாக அடிகள் விழுந்து சாப்பிட்ட பொழுது உணவுப் பானையில் செல்லுமேயன்றி கருவாகாது. உலகியல்புக்கு மாறுபட்டதே அருளியற்கை. வியாசரது விரியத்தைக் கிளி உஸ்ததனால் சுகப்பிரம முனிவர் பிறந்ததும், மீன் வயிற்றில் மச்சகந்தை பிறந்தது போன்று பழமை வரலாறுகளும் உலகியல்புகளுக்குமிக மாறுபட்ட செயலாகும். மனிதவிந்து மனித உருவானது வியப்பாயின் பறவையும், நீர் வாழ்வதுமான உடலில் மனித உருவேற்பட்டது, மிக வியப்பாகுமன்றோ இயல்புக்கு மாறாக நெர்ந்த அருளியலாக கொள்ள வேண்டும். பட்டினத்தார் காலத்திற்கும் அருணகிரியார் காலத்திற்கும் இடைவெளி நானூறு ஆண்டுகள் என்பர். திருவெண்காடர், பட்டினத்தார் என்ற பெயரில் ஒருவரே இருந்தார் என்று கொள்வதால் ஏற்பட்டது. திருவள்ளுவரில் இருவர், பட்டினத்தாரில் இருவர், ஓளவையார் மூவர், பிரபுடதேவனென்ற அரசன் பெயர் முன்னும் பின்னும் அரச குடும்பத்தில் வரலாம்.

கரு உருவாகும் பொழுது ஆணின் எண்ணம் எப்படி இருந்தமோ அப்படியே பிள்ளை பிறக்குமென்பர். “தந்தை எவ்வழி மைந்தர் அவ்வழி” என்ற பழமொழிக்கிணங்க, திருவெண்காடர் மகளிர் இச்சையால் வெளிப்பட்ட விந்து ஆதலின் அருணகிரி நாதரும் மாதர் இச்சையில் #டுபட்டார். அடிகளின் தூய்மையான தவப் பயனின் காரணத்தால், “பண்ணிய பாவம் செய்யும் பயிரில் தெரியும்” என்பர்.

முருகனின் அனுக்கிரகத்தால் தமிழ் பாடல் இயற்றும் நிலையும் துறவு நெறியும் அருணகிரிநாதர் பெற்றார் என்பதில் பொருத்தமும் உண்டு அவதாரம் என்றால் மேல் நிலையில் இருந்து இறங்கி வருதல் ஆகும். முறைப்படி உரிய முற்பிறவியில் உள்ளவர் இறங்கிவருதல் அதுமட்டும் அல்லாமல் இவரின் முற்பிறப்பில் இவர் படிப்படியாக இறைவனின் அருள் பெற்றதையும் இறைவன் புகழ் பாடியமையும் உண்டு. எனவே இறுதியில் மிகப்பெரிய அருளாளராக இருந்து மிக அரிய திருப்புகழ் பாடுவதற்கு இவரின் பிறப்பும் ஓர் காரணமாகும். முறைப்படி உரிய முற்பிறவியிலிருந்தவர் என்பது முற்பிறப்பு வரலாற்றால் அறியலாம்.

ஆறாம் திங்கள் மூன்றாம் கிழமை
 அரியநாள் பன்னிரண் டாகும்
 ஊறணு கரிதாம் இலக்கினம் ஒன்பா
 மாமவன் உதித்தபோ தென்கை
 கோறல்உண் டுவப்பார் குலமறக் களைந்து
 குலவுமவேற குருபரன் றனக்கும்
 நீறணி தகையால் தவம்முதிந் தவர்போல்
 நிலவும் -என் றனக்கும்நிச் சயமே.

ஆறாவது மாதம் (தமிழ் கணக்கு சித்திரை முதல்) புரட்டாதி மூன்றாம் கிழமை, செவ்வாய் நாளில் உத்தர நட்சத்திரம் இலக்கினம் ஒன்பது தனுசு என்ற திணம் அருணகிரிநாதருடைய அவதார திணமாகும். இது நான் கற்பனையாகக் கூறவில்லை முருகன் கூறியது. ஆனால் கன்னிடம் போதிய அருள் ஆற்றல் இல்லாத காரணத்தால் எல்லோரும் ஒப்புப்படி விளக்க முடியவில்லை என்று வெளிப்படுத்தினார்.

முருகப்பெருமானின் அருளினால் மேற்குறித்த தினத்தில் ஓர் ஆண் மகவை பெற்று எடுத்தார். பொன்னிறமாக குழந்தை இருந்தது. வர்ணிக்க முடியாத அழகுடன் கம்பீரமான தோற்றத் துடன் காட்சியளித்தது. குழந்தைக்கு அருணகிரிநாதர் என்ப பெயரிட்டார்கள். ஐந்து வருடங்கள் பூர்த்தியானதும் தாயார் இவரை ஓர் ஆசிரியரிடம் (குரு) கல்வி கற்க அனுப்பினார்.

இவர் இளமையிலேயே தேவாரம், திருமந்திரம் போன்ற அரிய பாடல்களைப் பாடிவருவார். இனிமையான இவரின் குரல்கேட்டு

எல்லோரும் மகிழ்வார்கள். இவருக்கு ஏழு ஆண்டுகள் பூர்த்தி யானதும் இவரது அன்மையார் காலமாகிவிட்டார். தாயின் பிரிவைத் தாங்கமாட்டாது அம்மா! எங்கே போய்விட்டாய் எங்களைத் தள்ளுந்தனியாகத் தவிக்கவிட்டுப் போய்விட்டாயே! நான் உன்னை மீண்டும் காண முடியுமா பேசமுடியுமா? அம்மா நீ இல்லாமல் நான் எப்படி இருப்பீயன் என்று பலவாறு புலம்பித் தாயின்மேல் விழுந்து புரண்டு அழுதார்.

அலறும் அருணாகிரியின் துக்கத்திற்கு எல்லையே இல்லை. தமக்கையார் எவ்வளவோ சமாதானம் சொன்னார். இருந்த பொழுதும் தாயின் பிரிவு அவரை வாட்டியது. தமக்கையார் தம்பி அருணாகிரி அனாதையாக இருக்கும் எங்களை முருகப் பெருமான் கைவிடமாட்டார் என்று தேற்றினார். தாயில்லாத குறை தெரியாமல் தம்பியாரைக் கண்ணும் சுருத்தும்மாக காத்து வந்தார்.

இளமைப் பொழுதில்

சில ஆண்டுகள் சென்றன. அருணாகிரிநாதர் இளைஞர் ஆனார். அகன்ற நெற்றியும், நீண்ட புருவங்களும், தாமரை இதழ் போன்ற பெரிய கண்களும் அழகான மூக்கும், கொவைப்பழம் போன்ற உதடுகளும், முத்துப்போன்ற பற்களும் உடைய அழகே வடிவானவர் ஆனார்.

“யாம் ஒன்று நினைக்க தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்” பிரார்த்த கர்மானை அனுபவித்தே தீர்வேண்டும், என்று இருப்பதால் முருகப்பெருமான் அருணாகிரிநாதரை அவருடைய பிரார்த்தத்தை அனுபவிக்குமாறு செய்தார். ஒருவன் கெடுவதற்கு சூழ்நிலை காரணமானாற் போல, தமக்கையின் பாசமும் அவர் உதவும் பொருளும் துணையாய் இருந்தன.

முருகப்பெருமான் திருவருள் அருணாகிரிநாதரில் விழத்தொடங்கியது. முதலில் கோயிலில் நடனம் ஆடுகின்ற தாசியைக் கண்டார். அவளது பேரழகில் மயங்கினார். அவளிடத்தில் காதல் வளர்ந்தது. இதனால் அவர் பலநாள் துயில் கொள்ளவில்லை. காமவேதனையில் மீள்கினார். சில நாட்கள் செல்ல அவளைச் சந்தித்து தன் மனோநிலையைத் தெரிவித்தார். அவளும் இவரடைய அழகில் மயங்கி மேலும் மேலும் பெண்ணாசையை உண்டுபண்ணினார்.

இதன் பயனாக பல்வேறு தாசிகளின் அழகில் மயங்கி தன் புத்தியை இழந்தார். சரியான வேளைக்கு வீடு திரும்புவதில்லை. விரும்பிய பொழுது வருவதும் போவதுமாக இருந்தார். வீட்டிலுள்ள பொருட்களை எல்லாம் வேசியர்க்கே கொடுத்து வந்தார். தன் சகோதரியிடம் பேசக்கூட நேரம் இல்லாமல் காம சுகத்தில் திளைத்திருந்தார். ஆனால் இவருடைய நடத்தையில் மாறுதலைக் கண்ட தமக்கையார் மனம் நொந்து வாடினார்.

ஒரு நாள் அப்பா அருணகிரி வேசியரிடத்தில் உள்ள பொருட்களைக் கொடுத்து ஒளிக்கின்றாய். அன்னையார் என்னிடத்து உன்னை ஒப்படைத்து சென்றுள்ளார் உன்னை நல்ல வழியில் கொண்டு போக வேண்டியது என்கடமை.

“பிறந்திடத்தை தேடுதே பேதை மட நெஞ்சம்
கறந்த இடத்தை நாடுதே கண்”

என்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். நீ பரத்தையர் மோகத்தில் உன் புத்தியை இழந்து வந்த வழியை நினைத்து அலைக்கின்றாய் இப்படிச் செய்வது தகுமா? என்று பலவாறு புத்திமதி கூறினார்.

“கெடுகுடி சொற்கேளாது” என்பர். ஆனால் இவையாவற்றையும் செவிமடுத்தார் இல்லை. காம சுகத்தைத் தரும் தாசிகளையே அவர் தெய்வமாகக் கருதினார். அவர்களின் அன்பு போன்ற பார்வை மையில் மயங்கினார். குடும் போன்ற தண்களின் ஸ்பரிசுத்தாலுண்டாகும் சுகம் அவரை ஆட்டி வைத்தன. அவர் தம் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் பரத்தையர்க்கே அர்ப்பணம் செய்தார். தமக்கையார் அருணகிரி திருந்த வேண்டும் என்று அல்லும் பகலும் முருகப் பெருமானை வணங்கிவந்தார். தமக்கையார் என்ன கூறியும் கேட்டார் இல்லை. “அவன் இச்சை இன்றி அணுவும் அசையாது” எங்களுடைய செயலால் ஒன்றும் இல்லை. என்கின்ற பாடத்தை கற்றுத் தருகின்றார்.

பெரிய செல்வந்தராக இருந்தாலும் நாள் செல்ல செல்ல அவர் சகலதையும் இழந்தார் எனினும் அவரின் எண்ணம் வேசியரிடத்தேயே நாடிச் சென்றது. பொருள் இல்லாமல் வெறுங்கையுடன் வரக்கூடாதென்று தாசிகள் கூறிவிட்டார்கள் மாயையில் சிக்குண்ட அருணகிரி தமக்கையின் நுகையை திருடி எடுத்துச் செல்ல முயன்றார்.

இதனையடுத்து தமக்கையார் இவரை அழைத்து என்னைக் கேட்டிருந்தால் தந்திருப்பேனே என்று நகைப் பெட்டியை தூக்கிக் கொடுத்தார். மறுதினமே அவை முழுவதையும் தாசிகளிடத்தில் இழந்தார் மீண்டும் பொருள் கொண்டு வருமாறு வற்புறுத்தினார்கள். தமக்கை அணிந்துள்ள நகைகளைப் பெற்று வந்து வேசியார்க்கு அடிமையானார். இப்படியாக அருணகிரிநாதர் பொருளை மட்டும் இழக்கவில்லை, உடல் சுகத்தையும் இழந்தார். அதாவது ஒவ்வொரு முறையும் இழக்கப்படும் வீந்தில் உடலில் உள்ள இரத்தத்தை இழந்தார். இரத்தம் சுண்டக் காச்சியே சக்கில நீர் ஆகின்றது என்பர் இதனால் இரத்தம் நீர்த்து உடல் முழுவதும் வெளிறியது. உடல் பலம் குன்றியது ஆனாலும் அவரின் தாசி மோகம் குறையவில்லை.

தந்தை ஆட்கொள்ளல்

“எதற்கும் காலம் வரவேண்டும்” என்பார்கள் அருணகிரிநாதரைத் தடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டிய நேரம் நெருங்கியது. நாதர் தீராத நோய்க்கு ஆட்பட்டார். “விந்து விட்டவர் நொந்து கெட்டார்” என்பார்கள் பெரியோர்கள். இன்றைய காலகூட்டத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது பெண் பித்தில் மயங்கியோர் மாற்றமுடியாத பயங்கர எயிற்றல் வருத்தத்திற்கு ஆழாவதைப் பார்க்கலாம். போகத்தின் பொழுது ஒவ்வொரு முறையும் அதிக அழவான இரத்தம் வீணாகின்றது. இறுதியில் இரத்தம் செத்து விடும் என்பார்கள். உடல் பெலயீன்பட்டு விடும் இதனால் நோய்த்தாக்கம் கூடுகின்றது. இறுதியில் மாற்றமுடியாத நோயாளி ஆகிவிடுகின்றார்கள். இதனை நமமுன்னோர்கள் அருணகிரிநாதர் சரித்திரமூலம் உறுதிப்படுத்தி யுள்ளார்கள்.

நோயுற்ற அருணகிரிநாதரை வேசியர் போ என்று அனுப்பி விட்டார்கள். சிலர் மிகக் கடுமீ வார்த்தைகளினால் பேசினார்கள். உன் உடம்பை நாய்கூடத் தீண்டமாட்டாது என்றார்கள். தீராத நோய் துன்பத்தை தாங்க முடியாது தவித்தார் ஒரு பக்கம் நோய் வாட்டியது. மற்றொரு பக்கம் அவரைக் காமம் வாட்டியது. மீண்டும் பரத்தையர் பால் சென்று அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் பிறந்தது.

அன்புச் சகோதரியே, நான் காமப்பரவசனாகி அன்புக்குரிய வேசியர்களைப் புணர்ந்து சுகமனுபவிப்பதற்கு என்மனம் துடிக்கின்றது. அவர்கள் என்னைப் பார்த்து தீண்ட மறுக்கின்றனர் ஏன் என்னிடம் பணம் இல்லாமல் அழகு இல்லை என்றல்லவா.

ஆதவால் நீ எங்கிருந்தாவது பணம் கொண்டுவா அதை அவர்களிடம் கொடுத்து ஆசையைப் பூர்த்தி செய்கின்றேன் என்றார்.

அருணகிரி இருந்த செல்வங்கள் எல்லாம் அழிந்து ஒரு வேளை உண்ண வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கும் யாம் பணத்திற்கு எங்கே செல்வது. உனக்காக என்உயிர் உடலில் ஒட்டியுள்ளது. உனக்காக எதுவும் செய்யத் தயாராக உள்ளேன். உன் உடம்பு உள்ள நிலைக்கு வெளியே செல்வது ஏன் என்னிடமே நடந்துகொள். மனம் வருந்தாதே என்று கூறினார்.

அருணகிரி நெஞ்சில் இருந்த காம வேட்கைக்குப் போட்ட அணுகூண்டு போல காதில் புதறத்து தமக்கையின் மொழி காம எண்ணுமுள்ள அடிகளாரைப் பொசுக்கியது. வீட்டைவிட்டு வெளியில் வந்தார். அருணகிரியார் உயிரை விடும் எண்ணத்துடன் வல்லாளன் கோபுரத்தின் 2வது கோபுரம் மீதேறினார் எல்லா உயிர்களையும் காப்பவன் என்பது உண்மையானால், என்னை இவ்வளவுக்கு ஆளாக்கி துன்புறுத்தியதால் இன்று என் உடலை இழப்பேன் என்று எண்ணி கோபுரத்தில் இருந்து குதித்தார்.

முழுநீறற்புப் பொல்வூ கோவண உடை கையில் தண்டாயுதம் உடையவனாகி முருகன் தோன்றினார். விழுகின்ற அருணகிரிநாதரை இரு கையையும் நிட்டி ஏந்தியருளினார். அந்தக் கோபுரத்தின் வடபுறம் மாடத்துள் இருக்கும் முருகப் பெருமானே காத்தருளினார். இப்படி உயிரை வெறுத்து விழலாமா? நான் சொல்வதைக் கருத்தில் கொள் ஒரு சொல் ஆறு எழுத்து மந்திரம் “கௌமார சடாக்கரம்” 108, 1008 என்று எண்ணிக் கணக்கு செய்யாமல் எப்போதும் கூறுக. “சும்மா இரு” என்று அருளினார். “உரு ஏற தீரு ஏறும்” என்பது பழமொழி. அதுபோல சும்மா இருந்து தவம் செய்ய ஆறு எழுத்தின் மகிமையால் உலகெல்லாம் வியக்கும் வண்ணம் முருகன் புகழ்பாடல்களை பாடினார். முருகனே சந்தப் பாடல்களைப் பாடச்சொல்லி “முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார்.

தத்தத்தன தத்தத் தனை
தத்தத்தன தத்தத் தனை
தத்தத்தன தத்தத் தனை தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவேதாம்

முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் அடியேனைப்

பத்துத்தலை தத்தக் கண்ணதொடு
ஓற்றைக் கிரிமத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத்தி கிரியில் இரவாகப்

பத்தற்கீர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும் ஒருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொக்கந டிக்கக் கழுகொடு கமுநாடத்

திக்குப்பரி அட்டப்பயிரவர்
தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதர்ப்பவு ரிக்குத் ரிகடக எனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குகுக்கு
குத்திப்பதை புக்குப் பிடியென முதுகூகை.

கொட்புற்றெழ நட்பற்றவணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே.

இதுதான் அவரின் முதற் பாடல் ஆகும். இவரைக் காணாது தமக்கையார் எல்லா இடமும் தேடி இறுதியில் கோயில் மரத்தின் கீழ் கண்டார். தம்பியார்க்கு இறை அருள் கிடைத்ததை இட்டு மமைகிழந்தார். சில நாட்கள் செல்ல தமக்கையார் இறைவனடி சேர்ந்தார். இதனை அறிந்த அருணகிரியார் ஆயிரம் அன்னையும் உனக்கு ஒப்பாகார் என்று புலம்பி வருந்தினார்.

அருணகிரிநாதர் முருகன் அருள் பெற்றதை யாவரும் அறிந்து மகிழ்ந்தனர். "மரம் பழுத்தால் வெளவாலை வா என்று கூறி இரந்து அழைப்பார் யாரும் அங்கில்லை" என்பது போல ஏழை, பணக்காரர், உயர்வு தாழ்வு இன்றி எல்லோரும் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தார்கள் பழைய நிலையை எண்ணி அவமதிப்பவரும் சிலர் இருக்கவே செய்தார்கள் இது உலகநிலை.

முருகனின் பூரணமான அருள் பெற்ற அருணகிரிநாதர் ஒரே ஜோதி மயமாகவும், தபோ மயமாகவும், ஞான மயமாகவும், அருள் மயமாகவும் விளங்கினார். பக்தியும் சாந்தமும் அவர் முகத்தில் தாண்டவமாடின.

அருணகிரிநாதர் ஸ்தல தரிசனம்

அருணகிரிநாதர் ஸ்தல யாத்திரை செய்து கொண்டு தில்லை நடராசரை தரிசனம் செய்யச் சென்றார். பேராணந்தம் கொண்டார். நடராசர் பெருமானே முருகப்பெருமானாயும் இவருக்குக் காட்சி கொடுத்தார்கள். அக்காட்சியைக் கண்ட மாத்திரத்தே “அவகுண விரகலன” என்ற ஒரே திருப்புகழில்.

“மலைகள் உமைதரு வாழ்வே நமோநம.”

என முருகனையும்

“திரிபுரமெரி செய்த கோவே நமோநம”

என சிவனையும், ஒரே மூர்த்தியாக வைத்துப் பாடியருளினார்கள். அவர் அந்தக் காலத்திலேயே மத ஒற்றுமைக்கு அந்திவாரம் இட்டுள்ளார். என்றே அவர் தம் பெருமை. இப்படியே திருஞானசம்பந்தர் ஞானப்பாலுண்ட தோணியப்பரை சென்று வணங்கி, திருஞானசம்பந்தர் முருகனின் அவதாரமே என்று தமது திருப்புகளில் பாடியுள்ளார். அங்கிருந்து வயலுருக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டு சுவாமிமலைக்கு (திருஏரகம்) வந்தடைந்தார். ஏரகம் ஆறுபடை விடுகளில் நான்காவது ஆகும். இங்குதான் முருகப்பெருமானின் பாத தரிசனம் கிடைத்தது. அந்த அற்புதக்காட்சியை

“தகையா தெனக்கு உன் அடிகாண
வைத்த தனியேரகத்தின் முருகோனே”

எனப் பாடினார் தஞ்சை மாநகர் வந்தார். ராஜ கோபுரத்தின் அழகு இவர் உள்ளத்தை இழுத்தது.

“வண்டுலாவிய நீப மாலை
சற்றிலங்க வருவாயே
தஞ்சை மானகர் ராஜ கோபுரத்தில்
அமர்ந்த பெருமானே.”

என அழகாகப் பாடினார்.

பின்னர் திருச்செங்கோட்டினை அடைந்து மலைமீது குடி
கொண்டுள்ள முருகப் பெருமானின் திவ்விய மங்கள ரூபத்தைக்
கண்டு களிக்க இருகண்களும் போதாது என வருந்தினார்.

மாலோகன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை

சென்று கண்டு தொழ நாலாயிரங் கண்
படைத்திலனே அந்த நாள் முருகனே.

நான் உன்னை எந்த இடத்தில் “முருகா” என அழைக்கின்
றேனோ அங்கு வந்து என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

செங் கோடமர்ந்த பெருமானே
சென்றே யிடங்கள் கந்தா எனும்
பொ செஞ்சேவல் கொண்டு
வரவேண்டும்.

எனக் கேட்டுள்ளார்.

அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் பாடல்கள் சொல்வளம் பொருள்
வளம் கண்டு ஞானிகளும், யோகிகளும் புலவர்களும் வியந்தனர்.
தாழ்நோன்றி மலையிலிருந்து ஞான மலையில் எழுந்தருளியுள்ள
மயூரனை தரிசிப்பதற்காக ஒரு பெரிய அடர்ந்த காட்டைக்கடந்து
செல்லும் போது வழிதப்பி அருணகிரியார் திகைத்து செங்கோட்டு
முருகனை நினைத்தார். முருகனின் வேல் அவருக்கு இரவும் பகலும்
துணையாக வந்து வழிகாட்டியது. இத்தகைய வேலின் மகிமையை

தனித்து வழிநடக்கும் எனது
இடத்தும் ஒரு வலத்தும் - இருபுறத்தும்
அருகு அடுத்து இரவு பகல்
துணைய தாகும்.

என்று வேல் வகுப்பில் கூறுகிறார். செங்கோட்டிலிருந்து
புறப்பட்டு பழனியை அடைந்தார். ஆறுபடை வீடுகளில் மூன்றாவதே
பழனிமலையாகும். “ஆணா அமுதே” என்று கந்தர் அனுபூதியில்
மெய்சீலிர்க்கப் பாடுகிறார். அங்கிருந்து மதுரையை அடைந்து
இறைவனின் திருப்பாடல்களையும் மாநகரில் நடந்த அற்புத
நிகழ்ச்சிகளையும் பற்றிப் பல பாடல்கள் பாடினார். பின்னர்
திருப்பரங்குன்றத்திற்குச் சென்று தேவசேனையை திருக்கலியாணம்
செய்து கொண்ட மகேந்திராத்வைத்தை புகழ்ந்து பாடினார்.
திருப்பரங்குன்றமே ஆறுபடை வீடுகளில் முதலாவதாகும்.

ஆறாவது படைவீடாகிய பழமுதிர்ச்சோலை மலையை வந்து அடைந்தார். ஆடும் மயில் மந்திர ரூபங் கொண்டது எனப் புகழ்ந்து பாடினார். ஆறுபடை வீடுகளில் இரண்டாவது வீடே மஹா சக்திவாய்ந்த திருச்செந்தூர் சேஷத்திரமாகும். வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி அழைக்கும் புண்ணியனே, கலைஞானக்கடலே என்று செந்தூர் வேலனை வணங்கி எழுந்தார். பழனிக்கு அடுத்தபடியாக செந்தூர் வேலனையே போற்றி அதிகம் பாடியுள்ளார்.

சூழ யாத்திரை

திருச்செந்தூர் வேலனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாமல் பிரிந்து கடல் தாண்டி சூழ நாட்டை அடைந்தார். அங்கு கதிர்காமத்திற்குச் சென்று, முருகனைப் புகழ்ந்து பல பாடல்கள் பாடினார்.

இதமொழி பகரினும் மதமொழி பகரினும்
ஏழைக் கிரங்கும் பெருமானே.

என்று கூறியுள்ளார். கதிர்காமத்தில் கொஞ்சநாள் தங்கி உள்ளார். திருகோணமலை போன்ற தலங்கள் கணையும் தரிசித்துக் கொண்டு பிறந்த ஊராகிய திருவண்ணாமலையை அடைந்தார். அந்தக்கால கட்டத்தில் பிரபுடதேவ மஹாராஜா ஆண்டு வந்தார். அவர் அருணகிரியார்மேல் மிகக் அன்பும், பகதியும் கொண்டவர். அவர் அருணகிரியாரை அரச மரியாதைகளுடன் வரவேற்றார். திருவண்ணாமலையிலிருந்து கொண்டே உலகிலுள்ள முருகப்பெருமானின் ஆலயம் ஒன்று கூட விடுபடக் கூடாதென்று எண்ணித் தொகைத்தலங்களாகச் சேர்த்துப் பாடினார்.

வில்லி புத்தூரரின் தேசல்வி :-

அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் யாவரும் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இவரின் பெருமை நாடெங்கும் பரவியது.

மஹா பாரதத்தை அருந்தமிழில் பாடியவருமான வில்லி புத்தூரர், அருணகிரிநாதர் பெருமையைக் கேட்டு மிகுந்த பொறாமை அடைந்தார். தனது கல்விச் செருக்கால் அகம்பாகம் கொண்டு தன்னுடன் வாது செய்து தோற்றுப் போகின்ற புலவர்மாரின்

காலதக் குறடு கொண்டு அறுத்துத் தள்ளுபவருமான வில்லி புத்தூரர் அருணகிரிநாதரை வாதத்தில் வெல்ல வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டார். வில்லிபுத்தூரர் அரசன் பிரபுதேவனை சந்திந்து அருணகிரி நாதருடன் வாதத்திற்கு ஒழுங்கு செய்து கொண்டார். வாதில் தோற்பவர் காது குறடு கொண்டு அறுக்கப்படும் என்று நிபந்தனையையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

இருவருக்கும் வெகு நேரம் வாதம் நடைபெற்றது. ஓரவருக்கு ஒருவர் சலித்தார் இல்லை. ஆள்வார் பல அழர்வமான கேள்விகள் கேட்டார். அனைத்திற்கும் முருகப்பெருமான் அருளினால் விடையளித்தார். பின்னர் அருணகிரிநாதர் அந்தாதி பாடினார். அதற்கு வில்லிபுத்தூரர் விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் “தித்தி தத்தி” என்றும் கவிதைக்குப் பொருள் சொல்ல முடியாமல் திகைத்து நின்றார். எவ்வளவு சிந்தித்தும் பொருள் விளங்கவில்லை அவருடைய மமதை அடங்கியது.

தமக்கு நிகரான புலவர் உலகத்தில் இல்லை என்ற தலைக்கனம் அடங்கியது. அழிவுக்கு முன் அகந்தை என்பார்கள். அநேமாதிரி மற்றவர்களை மதிக்காது இருந்தால் நாம் இறுதியில் வில்லிபுத்தூரரின் நிலைக்கு வருவோம் என்கிற வாழ்க்கைப் பாடத்தையும் இதில் கற்றுக்கொள்ளுகின்றோம்.

முருகப் பெருமானின் திருவருளைப் பெற்ற உங்களுடன் வாது செய்து வெற்றிபெற முடியுமா? நான் பூரண மனத்துடன் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இருவரும் செய்துகொண்ட நிபந்தனைப்படி எனது காதை நீங்கள் அறுத்து வீழ்த்தலாம். என்று பணிந்து நின்றார். வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு தண்டனையை ஏற்க முன் வந்தது அவரின் சிற்ப்பைக் காட்டுகின்றது.

“வில்லிபுத்தூரே, இனியாவது இப்படியான செயலில் ஈடுபாடீர்கள். இதனால் அடையப்போகும் பலன் யாது? உமக்கு மக்களிடம் பகையே உண்டாகும். ஆதலால் இனியாவது இறைவனைப் போற்றி அவர் நாமத்தை உச்சரியுங்கள். பிறரிடம் மதிப்பு மரியாதையை நாம் எதிர்பார்க்கும் பொழுது, நாம் பிறரை மதித்து மரியாதை செய்ய முதலில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இச்செயல் பாட்டின் மூலம், உங்களுக்கு உயர்வு தானேவரும். எனவே மீண்டும் இத்தீய செயலைச் செய்யாதீர்கள் என்று அவரை மன்னித்து உயர்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்.

அவர் கையில் இருந்த வாளையம் குறட்டையும் வாங்கினார். வாளை அரசனிடம் கொடுத்தார், குறட்டை உடைத்தெறிந்தார். அரசன்கூட தண்டனை கொடுக்கும் படி பணித்தும் அதனை மறுத்து விட்டார். இதனால் பலரும் அவரைக் கருணைக்கு அருணாகிரி என்று போற்றி மகிழ்ந்தனர். இதில் இருந்து மற்ற உயிர்களையும் தன்னுயிர்போல மதிக்கவேண்டும் என்ற படிப்பை அருணாகிரியார் உணர்த்தியுள்ளார்.

அருணாகிரிநாதரின் ஓப்பற்ற குணங்களைக் கண்ட வில்லிபுத்தூரர் அவரிடம் உங்களின் கருணையால் இந்தக்கணமே என்னுடைய தீய செயல்கள் எண்ணம் யாவும் அழிந்து விட்டது. என்றென்றும் அன்பும் பக்தியும் குறையாது இருக்க அருள் புரிய வேண்டும். என்று பணிந்தார். அன்புடையார் அன்பும் உரியர் பிறர்க்கு என்றும் வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு இலக்கணமாக திகழ்ந்து இறுதிபில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

திகத்தத்தத் தித்தத் திகிதாதை
 தாததுத் தித்தத்திதா
 திகத்தத்தத் தித்த திகித்தித்த
 தேதுத்து தித்தி தத்தா
 திகத்தத்தத் தித்தத்தை தாததி
 தேதுதை தாததத்து
 திகத்தத்தத் தித்தித்தி தீதீ
 திகிதுதி தீ தொத்ததே.

புதுவுரை: திகத்தத்தத்தித்த - திகத்தத்தத்தித்த என்னும் தாள பிரமாணங்களை, திதி - திரு நடனத்தினால் காப்பாற்றி வருகின்ற, தாதை - சிவபிரானும், தாத - நான்முகனும் துத்தி - படப்பொறியினையுடைய, தத்தி - பாம்பின், தா - இடத்தையும், தித - நிலைபெற்றுக்கொண்டு, தத்து - ததுமபுகின்ற, அத்தி - சுழத்திரத்தை பாலாகக்கொண்டு, ததி - தயிரானது, தித்தித்ததே - தித்திக்கின்ற தென்பு, து - உண்ட கண்ணபிரானும், துதித்து - துதி செய்து வணங்குகின்ற இதத்து - பேரின்ப சொகுப்பியான, ஆதி - மூலப்பரம்பொருளே! தத்தத்து - தந்தத்தையுடைய, அத்தி - ஆயிராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட, தத்தை - கிளியைப்போலுள்ள தெய்வயானைக்கு தாத - தொண்டனே! திதே - தீமையை துதை - நெருங்கிய தாது - சப்த தாதுக்களால் நிறைந்ததும் அத்தத்து -

மரணத்தோடும், உதி - ஜனைத்தோடும் தத்து - பலதத்துகளோடும், அத்து - இசைவற்றதுமான அத்தி - என்புகளை முடிய, தித்தி - பையாகிய இந்த உடல் தீ - நெருப்பினால், தீ - தக்கீக்கப்படுகின்ற திதி அந்த நாளிலே, துதி - உன்னைத் துதிக்கும், தீ - புத்தியானது தொத்தது - உனக்கே எந்நாளும் அடிமையாக இருக்க வேண்டும்.

இப்படி தகர இன எழுத்து மட்டும் வரும்படி மேற்கூறிய பாடலுக்கு அருணகிரிநாதரே பொருள் கூறினார். மிகவும் உயர்வான கருத்தினைக் கொண்ட அந்தாதியின் தத்துவத்தைக் கூட்ட வில்லிபுத்தூரார் மிக மகிழ்ந்தார். அருணகிரி நாதரை உளமாரப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்.

இச்சம்பவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அரசன் பிரபுட தேவராஜன் எழுந்து வந்து அருணகிரி நாதரை வணங்கி போற்றி நின்றான். உலகம் முழுவதும் பாராட்டி நிற்கும். உங்களைப் பெற்ற நான் மிக மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். இன்று முதல் “கருணைக்கு அருணகிரி” என்று உலகம் உங்களைப் போற்றும் என்று கூறினார். வில்லிபுத்தூராரும் மகிழ்வுடன் இவர்களிடம் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

சம்பந்தாண்டான் பகைமை

திருவண்ணாமலையில் சம்பந்தாண்டான் என்கின்ற சக்தி உபாசகன் வாழ்ந்து வந்தான். அவர் சமணமதத்தை சேர்ந்தவர். இருந்த பொழுதும் உமையம்மையை வழிபட்டு சில சித்திகள் பெற்றவன். அதனால் மிகுந்த ஆணவமுடையவன். அம்பிகையை வழிபட்டாலும் வழிபாட்டுக்கு ஏற்றபடி நெற்றியில் திருநீறு குங்குமம் அணியாமல் பாழ் நெற்றியனாயிருப்பார். அப்படி வழிபட்டு இருந்தால் பல நன்மைகள் பெற்று இருப்பார். தியானமின்றி, அம்பிகையை மந்திர செபம் மட்டும் பரிந்தான். இதனால் நல்ல எண்ணம் பெறாமல், மந்திர செபமியற்றிய அளவஞ்சுச் சிறிய அளவு சித்தி பெற்றான். அழியாத காயசித்தி முதலிய பல நலமும் தருபவள் அம்பிகை அதனைப் பெறுவதற்கு நினைக்கவில்லை. இவ்வளவு தான் பயன் என்று எண்ணி இறுமாப்படைந்தான்.

வில்லிபுத்தூராழ்வார் மதிக்குமளவு வெற்றி பெற்ற வராக, கோபுர முகப்பிலிருந்த அருணகிரிநாதரை அவ்வூர் மக்கள் கூறும் புகழுரையைக் கேட்டுப்பொறாமை கொண்டான். தனக்கு அப்படி ஏதும் வரவில்லையே என்று கவலைப்பட்டான். அருணகிரிநாதரின் மேல் பொறாமைப்பட்டிருந்த அரசன் முன்பு சென்று அவரைப்பற்றி பலவாறு தூற்றினான். அரசன் ஏற்கவில்லைக் காரணம் என்னவெனில், வாதில் வென்ற வில்லிபுத்தூரரின் காதை கொய்யும் வண்ணம் தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்கியும் அதனை மறுத்து அவரின் காதைப் பரிசாக வழங்கிய சம்பவத்தை அரசன் நேரில் பார்த்தவன். அருணகிரியின் கருணையை கண்கூடாகக் கண்டுகளித்தவர். எனவே சம்பந்தாண்டான் கூற்றை நம்பாமல் அவளிடமுள்ள அம்பிகையருளைக் கருதி பொதுபட இருந்தான்.

சில நாட்செல்ல திரும்பவும் அரசனிடம் சென்று, அருணகிரிநாதர் ஏதோ சித்தி கற்றறிந்தவர் தாம் கண் முன் காணுமாறு தெய்வத்தைக் காட்ட முடியுமா? என்றான். அரசன் நீங்கள் இருவரும்அருள் பெற்றவர்களே. உயர்வு தாழ்வு யாரைக் கூறவேண்டும். நன்மை தீமைகளை உயர்வு தாழ்வை அரசன் அறிந்து வைக்கவேண்டும். என்று ஆண்டான் கூறினார்.

யார் யாரிடம் எப்படி நடக்கவேண்டும் என்ற உபாயம், காலப்போக்கு, சமயம் என்பன உணர்ந்த மந்திரியை அழைத்து அருணகிரிநாதரிடம் அனுப்பினான். மந்திரி கோபுரவாயிலை அடைந்தார். அங்கு அடிகளை வணங்கினான். சம்பந்தாண்டான் கூற்றைக்கூறி அரசனின் வேண்டுகலையையும் பணிவாக விண்ணப்பித்தார். அடிகள் மனம் நொந்து முருகன் எங்கும் இருப்பான் இக்கோபுரத்தில் மட்டும் அல்ல உலகெங்கும் இருப்பார். நான் எங்கேனும் போயிருப்பேன். அன்பர் பலர் ஆதரவு எனக்குண்டு, எனக்கு ஏன் இந்தத்தொல்லைவென்றார்.

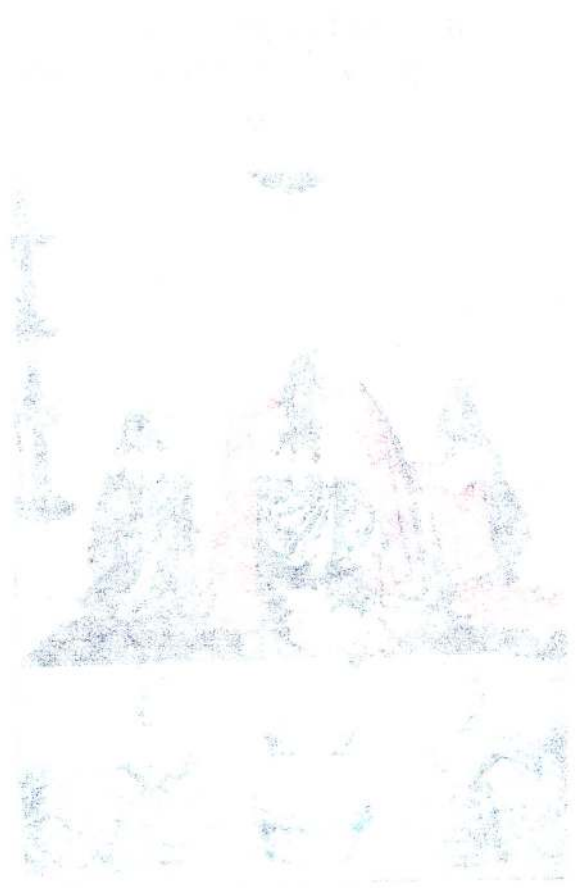
அமைச்சன் கேட்டதும், அழுதான், கெஞ்சினான் இப்படிக்கூறிச்சென்றீராகில் வேறுவினை எனக்கு வேண்டாம், அரசன் என்னைக் கொல்லுவார் என்றார். சரி, அப்படியே முருகனைக் காட்டுவேன் என்று சொல் என்றார். கருணைக்கடலாகிய அருணகிரிநாதரின் வாயால் அருள் உரை பெற்ற அமைச்சர் வந்து அரசனிடம் நடந்தவைகளைக் கூறினான். அரசன் மகிழ்வுற்றான். உடனே சம்பந்தாண்டான் இறைவியைக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டான். அருணகிரிநாதர் பதினாறு தூண் அமைத்து மண்டபத்தின் வடகீழ்த் தூணியைக் காட்டினார். ஆண்டான் கூறிய இடம் வேறு ஒன்று.

கனடா இயக்குநர் கனடா
இசுலாமா ஸ்மி த் கரக வேவ
பூவக்ஸ்மி உடையார் ஒடுகுவ
கொக்குமில

கப்பூது நுணுப்பாவளை
கந்தசாமிகோவில் மூலமூர்த்திகளின்
தோற்றம்

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and low resolution.

இவ்விரண்டு இடத்தும் வேள்விச்சாலை பந்தர் பீடம் ஆதியன மன்னன் அமைப்பித்தான் அருணகிரிநாதர் காட்டிய தூணில் முருகனின் திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டது. வழிபட்டுக்கூறும் பொருட்களை அரசன் இருவருக்கும் அனுப்பினான். அன்றைய தினம் சம்பந்தாண்டான் அம்பிகையை மனதில் இருத்தி வேள்வி செய்து வழிபாடு செய்தான். கண்முன் அரசன் முதலானோர் காண்பதற்கு வருக வருக என மனம் ஒருவழிப்பட்டு அசைவில்லாமல் நின்றான். அதாவது ஜம்மொறிகளும் தன்வழி செல்லாமல் மனம் நிலைத்திருந்தான். இது பெரிய சாதனை என்று குறிப்பிடலாம்.

போருக்கு என்று வந்தபின் உறவுமுறை கருதமுடியுமா? சாந்தமாயிருந்த அடிகள், கீதையின் போதனை போல செயல்படத் தொடங்கினார். அம்பிகையை வராமல் தடைசெய்யும் வண்ணம் அருணகிரிநாதர் முருகனிடம் வேண்டுகல் செய்தார்.

தொண்டனின் வேண்டுகலை ஏற்று முருகப் பெருமான் அம்பிகையின் மீதமர்ந்து கொஞ்சலானார். அவள் மனம் மகிழும் திருவிளையாடல்கள் புரிந்தார். சம்பந்தாண்டான் மனதுள் அம்பிகை தோன்றி, 'சம்பந்தாண்டானே'. யாம் பக்திக்கு அடிமை. தூயமனம், அன்பு செய்கைகளுமே நம்மை மகிழவைக்கும். எண்ணங்களுக்குப் பெரும் சக்தியுண்டு. ஆனால் நீயோ தீய எண்ணங்களைக் கொண்டவனாக இருக்கின்றாய். அன்பே வடிவாயும், எல்லாம் முருகன் செயல் என நினைத்து இருப்பவரான, அருணகிரிநாதரிடம் பொறாமையும் பகையும் கொண்டாய். எனவே கெட்ட எண்ணம் கொண்டவர் வாக்கை நிலைநாட்ட யாம் வரம் என்றார். தாயே முருகப்பெருமான் வந்து தரிசனம் தருவதையாதல் தடைசெய்ய வேண்டும். என்று வேண்டினான். அம்பிகை மறைந்தருளினார். சம்பந்தாண்டான் மனம் வருந்தினான். அரசர்முன் நாணத்துடன் வந்து அம்பிகை வராதவிதம் கூறினான். இன்று ஒன்று செய்யாயிற்று. நாளைமுருகன் காட்சி எவ்வாறோ என்று எண்ணினான்.

மக்கள் பேச்சு பலவிதமாயிற்று. மறுநாள் அருணகிரிநாதர் முருகனைக்காட்டும் ஆவல் எல்லோரிடம் இருந்ததால், யாகசாலையை சூழ்ந்து நின்றார்கள். அருணகிரி நாதர் குறிப்பிட்ட மண்டபத்தை அடைந்தார். ஏழுதிரையிட்டனர். பூசையை முறைப்படி செய்தார். ஆனால் முருகனை விடாதபடி சம்பந்தாண்டான் அம்பிகையை வேண்டி இருந்தான். முதல் நாளில், தன்னை வராதபடி தடைசெய்த முருகனை அம்பிகை மடியில்

வைத்து கொஞ்சலானாள். பால் அழுது ஊட்டினாள். அடிகள் ஆறெழுத்து உரு ஏற்றினார். தியானித்து வரவேண்டலானார். முருகன் அம்பிகையின் தடையில் இருப்பதை அறிவித்தார். உடனே மயிலை வேண்டினார். மயில் விருத்தம் பாடினார். வேலுடன் பெருமான் காட்சி தரும் படியும் இல்லாவிட்டால் உயிர் தரியேன் இது உண்மை என்று பாடினார். கயிலை மலைச் சாரலில் உலாவிய மயில் முருகனிடம் வந்து அகவியது நடனமியற்றியது. நீலநிறக் கழுத்து, நீண்ட பாம்பின் அணி, நடிப்பு இவற்றைக் கண்டதும் சிவபிரான் நினைவு வந்தது. உடல் அஞ்சி உமையம்மை எழுந்தளள். சம்பந்தாண்டான் வேண்டிதலை மறந்தாள். உண்மையான உழைப்பும், தொண்டிள்ளமும் உபாசனைக்கு முக்கியமாகும். அன்புள்ளோர் அருள் பெறுவர். முருகன் அருணாகிரியின் அன்புக்குக்குக் கட்டுப்பட்டார். ஏனோ சிறிது தாமதப் படுத்தினார். இதுதான் சமயம் என்று முருகர் மயில் மீது தாவி ஏறினார். அதே சமயம் திருவருணைக்கம்பத்தில் காட்சி தந்தனர்.

அப்பொழுது அருணகிரிநாதர் ஐயனே எப்பொழுதும் எளிதில் வரும் நீ, இன்று மிகவும் சோதனைக்குள்ளாகி விட்டென்றார். உடனே திரைதனை நீக்கிவெளியே வந்தார். அருணகிரிநாதர் வெளியே வந்த சமயம் பலர் அச்சமுற்றவராயும், சலித்தவர்களாயும், அவ்விடத்தை விட்டகன்றனர். அரசன் மட்டும் ஒளிகண்டு கைகுவித்தவாறு மகிழ்ந்து நின்றான். இவர் தவம் நன்று என்று கருதினர். ஒருசிலர் ஒளியினால் மயங்கினார்கள்.

அரசனே, இங்கு முருகப் பெருமான் திருமேனி ஒளி உன் கண்ணுக்குத் தாங்காது. ஒரு கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒரு கண்ணால் பார்ப்பாயாக என் பார்வைக்குத் தாங்குவதன் காரணம் சொல்லத்தக்கது அன்று என்றார். அரசன் மொளையாகி உள்ளே போய் இரு கண்களாலும் கண்டான். ஆவல் மிகுதியினால் கண்பெற்ற பயன் பெற்றான். மன்னன் முருகன் ஒளி கண்ட அளவில் கண் பார்வை மங்கியது. அருளொளிக்கு தூலக்ககன் தாங்கவில்லை. அடிகள் கண்டார் அரசனின் நிலையை அறிந்தார். அப்போதே புழிவரக்கூடாது என்று முருகனை வேண்டி இருகண்களிலும் பார்வைவரச் செய்தனர். ஒரு கண்ணால் கண்டிருந்தால் ஒரு கண் பார்வையை இழந்து புழி எய்தி இருப்பான். கம்பத்தில் காட்சி தந்த கந்தப்பெருமான் அவ்வளவில் மறைந்தான்.

அரசனுக்கு கண்பெற்ற சந்தோஷம், முருகன் அருட்காட்சி கண்ட மகிழ்ச்சி அளவிடற்கரியது. அடிகளையும் கோபுரத்து முருகனையும் பணிந்து “அடியேன்டி செய்யவேண்டியது

யாதா" என்று பணிந்து நின்றான். இத்தூணைச்சேர ஒரு கோயில் கோபுரம், மதில் ஆயிரங்கால் மண்டபம் முதலியன செய்க என்றனர். அருணகிரிநாதர் கூறிய திருப்பணியை நிறைவேற்ற பணம் மிகுதியாகச் செலவு ஆகுமே என்று கருதினன் அல்ல. உடனேயே நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்தான். சம்பந்தர்ஆண்டாளை அவமதிக்கக் கூடாது. அம்பிகைவழிபாட்டில் சீரியனையாவான். அழுக்காறு காரணமாக அழிந்தான். (இதில் இருந்து நாம் பொறாமையால் மற்றவர்களுக்குக் கேடுநினைத்தால், இறைவன் நமக்கு துணைக்கு வரமாட்டான். எப்படிப் பக்தி செலுத்தினாலும் என்கின்ற உண்மையை நாம் கற்றுக்கொள்ளுகின்றோம்). அவன் இருந்த இடத்தில் திருக்குன்றம் ஒன்று கட்டுப்படி பணித்தார்.

கோயில்பணி வெகு விமரிசையாக நடைபெற்று வந்தது. இதனைப் பார்க்க சம்பந்தாண்டானுக்கு மேலும் பொறாமை கூடியது. அசரசனிடம் சென்றான் அருணகிரிஏதோ மாயம் செய்து விட்டான். உன் பொருளை இப்படி அழிப்பது முறையா? தூணுக்குக் கோயில் கட்டுவது எங்கேனும் உண்டா? என்று பலவாறு நிந்தித்தான்.

அரசன், அடிகளைப்பற்றி முழு நம்பிக்கை எனக்குண்டு ஐயம் இருந்தால் நேரே சென்று அறிதி என்றான். கோபுர முகப்புக்கு சென்றான் அடிகளைப் பற்றி பல நிந்தை கூறினான் அடிகள் வெளியே வந்தார். அந்தநேரம் அரசனும் வந்தான். பாரிசாத மலரைக் கொண்டு வர முடியுமா எனக்கேட்டான்.

அடிகளார் அரசனைப் பார்த்து உனக்கும் ஐயம் உண்டா? மலர் கொண்டு வரச்சொல்லி நீயும் சொல்லுகிறாயா? அவன் கூறிய உறுதிமொழியை மறந்து போனீர்களா? ஏன் என்னிடம் அனுப்பினீர்கள் என்று வருத்தம் தோன்றக் கேட்டார்.

சுவாமி, தங்களின் அருட் பெருக்கை கண்ணாரக் கண்ட பின்னும் ஐயமேற்படுமா? என்றான் அரசன் வான் மலரைக் கொண்டு வந்து தருவேன். விரைவில் இவன் மனையில் குளமமைத்து அந்த நீர் கொண்டு இளைஞருக்கு (முருகனுக்கு) அபிஷேகம் செய் என்றார் அடிகள் விரைவில் சம்பந்தாண்டாளை வெளியேற்றி அவன் இங்கு இருந்தால் ஏதாவது கலகம் செய்து கொண்டே இருப்பான் என்ற கருத்தில் கூறினார். உடனே அவன் நாகம்போல சீறி அரசன் ஆணையிடு முன்பே, நான் இங்கு இருக்கச் சொன்னாலும் இரேன். ஆனால் பரிசாதமலர் கொண்டு வரும் நாளில் வந்து காணும்படி சொன்னார் போதுமென்றான். அரசன் அடிகளைப் பார்த்தான். அடிகள் அப்படியே ஆக என்று கூறினார்.

ஆறுமாத காலத்துக்குள் திருப்பணிகள் எல்லாம் நிறைவேறியது. அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ் பாடலில் அரசனான பிரபு தேவன்பேரை அமைத்துப் பாடினார். பாரிசாதம் கொண்டு வருவேன் என்ற வாக்குப்படி ஒரு நாள் குறிப்பிட்டார். இச்சொல் உலகம் முழுக்கப் பரவியது. அந்நாளை அனைவரும் எதிர் பார்த்திருந்தனர்.

பாரிசாத மலர்

“கந்தர் அனுபூதி” அருணகிரி ஹ்ருதயம் என்னும் நூல் சற்று மாறுபாடாக கூறுகின்றது. அருணகிரிநாதர் முருகனைப் புகழ்ந்து மனமுருகி வேண்டுகல் செய்தும் வரவில்லை. எனவே அருணகிரிநாதர், முருகனின் மயில், வேல், அவரின் கடைக்கண்ணின் மகிமை ஆகிய இம் மூன்றையும் அமைத்து கடைக்கண்ணியல் வகுப்பில் குமரனை நெஞ்சார நிகைத்து புகழ்ந்து பாடியும் முருகப்பெருமான் தரிசனம் தரவில்லை. முருகா நின்னிலும் சிறந்தது நின் தாள் அல்லவா. இதனை அறியாமல் போய் விட்டேன். உனது அருளினால் உனது பாத மகிமையை வர்ணிக்கின்றேன் என்று மந்திரமயமானசீர் பாதவகுப்பில் துதி செய்தார். மிக சக்தி வாய்ந்த பாடல் சபையில் மண்ணை உட்படயாவர்க்கும் மெய் சிலிர்த்தது. எல்லோரும் அருணகிரிநாதரை நோக்கிய வண்ணமாக இருந்தார்கள். மெய்சிலிர்க்கப்

உததியிடை கடவுற
கதவருண குலதூரக
வபலளித கனகர
சத கோடி சூரியர்கள்

எனத்தொடர்ந்து பாடலானார்.

சும்பந்தாண்டான் இவர் அழைக்க இறைவன் வருவதா என்று இழிவாகப் பேசினான். அருணகிரிநாதர் உள்ளத்திலிருந்த எழும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பாடல்கள் இது வரை யாம் எல்லோரும் கேட்டு மகிழ்ந்தோம். நம்மை பரவசம் படுத்தியதும் அல்லாமல் உள்ளத்தில் அன்பின் பெருக்கை வளரச் செய்கின்றது. எனவே பொறுமையாக இருந்து கவனிப்போம் என்றார் அரசன். அருணகிரிநாதர் மனம் தளராமல் மயில் மூலமாகத் தேவியைத் திருப்தி செய்யலாம் என்று மாபெரும் சக்தியுடன் கூடிய மயில் வகுப்பை எடுத்துப் பாடினார்

அதல சேடனாராட அகிலமேரு மீதாட
 அயின காளிதானாடா - அவளோடன்
 ரதீர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு
 வாராட அருகு பூத வேதாளம் - அவையாட
 மதுர வாணி தானாட மலரில் வேதனாராட
 மருவு வானுளோ ராட - மதியாட
 வசன மாமியாராட நெடிய மாமனாராட
 மயிலுமாடி நீயாடி வரவேணும்.

கார்த்திகை பாலனே, மன்ன பெருமாவின் உள்ளம் குளிரும் வண்ணம் நீ மாறாது தோகை மயில் மீதேறி இந்த சபையில் வந்து தரிசனம் தந்தருளவேண்டும். அதுவரையில் சஞ்சலமான மனதையுடையவனாக இருப்பேன் என்று கூறி வருந்தினார். அருணகிரி நாதரின் துயர மொழிகள் மயிலின் காதில் விழ்ந்ததும் தனது அழகான தோகையை விரித்து பார்வதிதேவி முன் நடனமாடியது. அந்த நடனத்தில் முருகனை அருணகிரி அழைக்கும் செய்தியை உணர்ந்தியாடியது. இளம் தென்றல் கூற்றும் மயிலின் அழகிய நடனமும் ஒரு கணம் பார்வதியை மெய்மறக்கச் செய்தது. உடனே முருகன் மயில் ஏறினார். அந்தக்கணமே மனோவேகத்தில் மன்னன் பிரவாதேவராசனால் அமைக்கப்பட்ட தூணில் ஒரு நொடிப்பொழுது கோடி சூரியப் பிரகாசத்துடன் வேலைத்தாங்கிய வண்ணம் மயில்மீது காட்சி கொடுத்து மின்னல் போல மறைந்தருளினார்.

முருகனின் தரிசனமகிமையால் அரசபெருமான் கண்ணொளியினை இழந்தான். மன்னன் வள்ளலே இதென்ன அதிசயம் தங்களைக்காண பார்வையில்லாமல் விட்டேன். இழந்த பார்வையை மீண்டும் பெற முடியுமா? என்று பலவாறு மனம் நொந்து கூறினான்.

அருணகிரிநாதர், முருகனின் அருள் இருக்கும் பொழுது நீ உமது இழந்த பார்வையை திரும்பப்பெறுவீர்கள். இது சத்தியம் என்றார். (அருணகிரிநாதர் புராணத்திற்கும் இதற்கும் சற்று வேறுபடுகின்றது.)

தந்தோல்வியை நினைத்துக்கவலை கொண்ட சம்பந்தாண்டான் சபையை விட்டு சென்றான். அருணகிரியார் இருந்தும் வரை தான் அரசன் அன்பை பெற முடியாது என்று எண்ணினான். சூழ்ச்சியின் மூலம் அவரை வெல்ல விரும்பினான்.

மீண்டும் அரசனைச் சந்தித்தான். முருகனின் தரிசனத்தினால் நீர் கண்ணை இழந்தீர் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. கருணைக்கடலாகிய முருகப்பெருமான் மன்னனாகிய உமது பார்வையை மங்கச் செய்வாரா? அருணகிரிநாதர் மாந்திரிக வித்தையில் கை தேர்ந்தவர். அவர் வேண்டுமென்றே இவ்விதம் செய்து இருக்க வேண்டும். இதை நான் அன்றைக்கே சபையில் கூறி இருக்க வேண்டும். இருந்தும் தனிமையில் கூற விருப்பப்பட்டு இங்கு வந்த கூறினோம். உமது விருப்பம்போல செய்யுங்கள் என்றான். 'கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும்' கரையும் என்பார்கள் காலத்திற்கு ஏற்ற சொல் அவனுடைய மனத்தையும் மாற்றிவிடும் என்று பெரியோர் கூறுவர். எனவே சம்பந்தாண்டானின் இனிய பேச்சில் மன்னன் மயங்கினான்.

அருணகிரிநாதரை ஒழித்து விடவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்ட சம்பந்தாண்டான், திரும்பவும் அரசே! இழந்த பார்வையை திரும்பப் பெறுவதற்கு வழி ஒன்று கூறுகின்றேன். தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகமலரைக் கொண்டு வந்து, பார்வை இழந்த கண்ணில் ஒத்திக் கொண்டால், இழந்த பார்வையை மீண்டும் பெறலாம். மலரைக்கொண்டு கொண்டு வருவது சுலபமான காரியமல்ல. இதனை என்னால் கொண்டு வர முடியும். ஆனால் நான் விரும்பவில்லை. அருணகிரி கொண்டு வரவேண்டும். அவர் கொண்டு வர மறுத்து விட்டால் மறு வினாடியே மலரையாம் கொண்டு வருவோம் இது சத்தியம் என்று கூறினார்.

மன்னன் கண் பார்வையை மீண்டும் பெறலாம் என்று எண்ணி அடிகளாரை வரவழைத்தான் அவரும் மன்னனைப் பார்க்க வந்தார். தபோ நிதியே உமது அருளை நாடி இங்கு அழைத்தோம். கண்ணொளி இழந்த யான் இருப்பினும் உயிர்துறப்பதுமேல், இருந்தும் உயிர் அற்றவன் அன்றோ.

அருந்தவத்தை உடைய தாங்கள் விண்ணுலகம் சென்று கற்பக மலரைக்கொண்ட வந்தால், அதன் மகிமையினால் யான் மீண்டும் கண்ணொளியைப் பெற முடியும். இதுவே எனது வேண்டுகல் என்றார்.

அரசே கவலையை விட்டு விடுங்கள் தேவலோகம் சென்று இணையற்ற கற்பக மலரைக் கொண்டு வருகின்றேன். அதன் சக்தியினால் மீண்டும் பார்வை பெறவீர். இந்த விடயத்தில் உம்முடைய ஆசையும் என்னுடைய கடமையும் முன்நிற்கின்றன.

அரசே, இந்த உடலுடன் தேவலோகம் செல்ல

முடியாது.

எனவே இந்த உடலை அண்ணாமலைக் கோபுரத்தில் வைத்துவிட்டு போகின்றோம். யாம் திரும்பிவரும் வரை இவ்வுடல் இராஜ கண்காணிப்பில் இருக்க வேண்டும் என்றார். அண்ணலே கண் இமை காப்பது போல உமது உடலைக் காப்பாற்றுவேன் என்று உறுதி கூறினான்.

அருணகிரி நாதரும் தாம் கூறியபடி கூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்து இறந்த கிடந்த கிளியின் உடலில் புதுந்து தேவலோகம் சென்றார். இது தான் தருணம் என்று சம்பந்தாண்டான், அருணகிரிநாதரின் உடலை அரசன் காப்பாற்றுவதால் அதனை குழ்ச்சியால் அழிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தான். ஒரு இறந்த கிளியின் உடலை அருணகிரிநாதர் உடல் இருந்த கோபுரத்திற்கு அண்மையில் இரகசியமாக வைத்தான். அரசனிடம் சென்று, அரசரே அருணகிரிநாதர் கிளி உருவத்தில் தேவலோகம் சென்றதைப் பார்த்தீர்கள் அல்லவா. அக்கிளி மலரைக்கொண்ட வர முடியாத துக்கத்தில் மௌனமாக இறந்து விட்டது என்று பக்கவமாக அரசனுக்கு கூறி இறந்த கிளியின் உடல் விபரத்தையும் சேவகர்கள் மூலம் தெரியப்படுத்தினான். அரசன் அதனை உண்மையென்று நம்பினான். அரசனுக்கு அகக் கண்ணும் குருடாக அருணகிரியாரின் கோபுரத்தில் உள்ள சடலத்தை அகற்றி தக்க முறையில் தகனம் செய்யக்கட்டளையிட்டான். சம்பந்தாண்டானே முன் நின்று தகனக் கிரிகைகளை நடத்தினான்.

கிளிநுபத்தில் தேவலோகம் சென்ற அருணகிரிநாதர் கற்பக மலருடன் திரும்பினார். நேரே அண்ணாமலைக் கோபுரத்தில் சென்று தனது உடலைத் தேடினார். உடலைக் காணாது அரசனிடம் சென்று, “அரசே கவலையை ஒழியுங்கள், அருணகிரி கற்பக மலருடன் வந்து இருக்கின்றேன்.” என்று மலரை அரசனிடம் கொடுக்க அரசன் மலரை வாங்கி கண்ணில் ஒற்றினான். மறு வினாபுயே கண்பார்வை பெற்றான்.

அடியுதைய அருளுதல்

புத்துயிர் பெற்ற அரசனின் உள்ளம் துடித்தது. சொற்கள் தடுமாறியது. உடல் எல்லாம் வியர்த்தது உடல் நடுங்கியது. அருணகிரிநாதரே யான் என்ன காரியம் செய்தேன் என்று கத்திக்கொண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்த புரண்டான் தன்னை மன்னிக்குமாறு பிரார்த்தனை செய்தான்.

தன்னைக் கண்டதும் கதறும் மன்னனை “அரசே ஆவதும் அழிவதும் முருகப் பெருமான் செயலே”. இதில் யார் யாரை மன்னிப்பது? அன்பின் வடிவமும் என் ஆருயிர் தெய்வமே நீங்கள் என்ன கூறினாலும் எனக்கு மன நிம்மதி கிடைக்காது. தங்களின் திவ்விய உடலை தகமை செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கி நாயிற் கடையேனாகி தங்கள் முன்னிலையில் நிற்கின்றேன். விலை மதிக்கமுடியாத இருகண்களைத் தந்து அருளிணர்கள். உங்களுக்கு நான் என்ன கைமொறு செய்வேன் என்று மனம் நொந்து துடித்தான் கருணைக்கடலே மீண்டும் அடைந்த கண்களினால் தங்களுடைய பழைய திருமேனியை ஒரு தரம் பார்க்க அருள்பரிய வேண்டும் என்று வேண்டி வணங்கி நின்றான். அருணகிரிநாதர் முருகனின் திருவருளினால் பழைய திவ்விய உருவத்தைக் காட்டியருளிணார். அரசன் அருணகிரிநாதரின் திருவடிகளைப் பற்றி வணங்கினான். அடியின் என்ன தவம் செய்தேன் மீண்டும் உங்களைப் பார்த்து வணங்கு என்று இறைஞ்சி நின்றான்.

அரசே இனி மனக்கவலையை விடுங்கள் ஏழு கோடி மந்திரங்களும் சரவணபவ என்னும் ஷடகஜரத்திற்குள் அடங்கிவிட்டன. இதுவே உமக்கு யாம் கடைசியாகக் கூறுகின்றேன் என்று கூறி கிளி ரூபத்தில் ஸ்கந்த லோகத்திற்கு செல்ல அருணையை விட்டு நிங்கினார்.

மன்னன் கண்பார்வை பெற்று விட்டான் என்பதை அறிந்த சம்பந்தாண்டான், மன்னன் மூலம் தமக்கு உயிராபத்து ஏற்படக்கூடும் என்று திருவண்ணாமலையை விட்டு நீங்கி வேறு நாட்டில் கரந்து வாழ்ந்தான்.

வானில் கிளி ரூபத்தில் பறந்துகொண்டுள்ள அருணகிரியையும் கீழே கதறிக்கொண்டு நிற்கும் மன்னனையும் மக்களையும் அண்ணாமலையான் பாத்து ஒருகணம் மெய்மறந்து நின்றார்.

உடனே முருகன்; “அப்பா அருணகிரி முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் நெருப்பு பிளம்பாக இருக்கிறார். அடிமுடி தேடியவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அன்னை பராசகதி, இளங்குமரன் முருகன் இங்கு இருக்கின்றார்கள். அருள் எல்லாம் எண்ணமுடியாமல் அண்ணாமலையாகத் திகழ்கின்றது. அன்பின் வடிவே அடியார்கள் இருக்குமிடமே யாம் இருப்போம்.

அருணகிரி உமது பெருமை தெரியாது நீ பிறந்தது அருணையிலே.

நம்மால் தடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்டதும் அருணையிலே நம்மிடம் ஒன்றாகக்க கலந்து முத்தியடைவதும் அருணையில் தான் எனவே நீ அருணையில் அருள் மலையாக இருக்க வேண்டும் என்பது எனது சிவா.

அப்பா அருணகிரி இந்தக்கணமே கிளிநொடமாக தமது வலது தோளில் அமர்ந்து கொண்டு எமது அனுபூதியாகிய கந்தர் அனுபூதியை தமிழ் மொழியும், வேதமொழியும் கலந்த வண்ணமாக வாணாவப் பாடுவாயாக என்று அருளினார்.

உடனே முருகன் ஆணையை ஏற்று உயர் குரலில் அருணகிரிநாதர் கந்தர் அனுபூதியை “ஆடும் பரிவேல்” என்று தொடங்கிப் பாடினார். அண்ணாமலை எங்கும் அனுபூதி வாணாவ நிறைந்து நிற்கின்றது. இப்படியாகக் கந்தர் அனுபூதி உலகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் நிறைந்து நிற்கின்றது. முருகப்பெருமானின் வலது தோளில் கிளி நொடத்தில் அருணகிரிநாதர் இப்பொழுதும் கந்தர் அனுபூதி பாடிக் கொண்டிருக்கிறார். முருகப்பெருமானும் அளவிலா அன்பினாலும் மகிழ்ச்சியினாலும் அனுபூதியைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அருணகிரிநாதரையும் முருகனையும் பிரிக்கவே முடியாது.

இதனை நினைவுடவே, இப்பொழுதும் திருவிழாக் காண்களில் முருகனின் வலத்தோளில் கிளியை வைத்து அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

ஆனிமாதம் பெளர்ணமி மூல நட்சத்திரத்தில் அருணகிரிநாதர் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தார். ஆனிமாதம் பெளர்ணமி மூல நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தவர் அதே நாளில் அத்துவித முத்தி பெற்றார். அவதரித்ததும் முத்தி பெற்றதும் ஒரு நாள் என்பதை உணர்க.

வாழ்க்கைப் பயன்பாட்டில் திருப்புகழ்

முருகப்பெருமானிடம் குருவாக உபதேசம் பெற்றவர்கள் மூவரே. சிவபெருமான், அகத்திய முனிவர், அருணகிரிநாதர். தேவசிரேஷ்டர் சிவபெருமான் முனிசிரேஷ்டர் அகத்தியர். நரசிரேஷ்டர், அருணகிரிநாதர். முருகன் தனக்கு உபதேசித்த கருணைத் திறத்தை அருணகிரிநாதர் பல பாடல்களில் உள்ளம் உருகி உரைக்கின்றார். அருணகிரிநாதர் எந்த நேரம் எங்கே அழைத்தாலும்

ஓடி வருவாராம். “எங்கே நினைப்பினும் அங்கே, என்முன் வந்து
எதிரீ நிற்பனே.” தனியே வரமாட்டாராம். எம்பிராட்டி
வள்ளிநாயகியுடன் வருவாராம்.

“நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான்
எந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தியுடன் வருவான்.”

இதனால் முருகனின் கருணையின் எளிமையும், அருணகிரியாரின் தவத்தின் அருமையும் நன்கு புலனாகின்றன. அருணகிரிநாதர் பதினாறாயிரம் திருப்புகழ் பாடல்கள் பாடியருளினார். அவ்வளவும் அரிய சந்தங்கள் நிறைந்தவை. சங்கீதகாரர் சொல்லும் “மர்மம் நிறைந்த” பல்லவிப் பாடலிலும் எத்தனையோ படிகள் உயர்ந்த ரீதியில் தாளநடைகட்கு இலக்கியமாகத் திகழ்வது திருப்புகழ். பொதுவாக சொன்னால் கருநாடக சங்கீதத்தில் காணமுடியாத விபரிக்க முடியாத தாளமர்ம விரிவுகளைக் கொண்டதே திருப்புகழ். சந்தம் வேதசாரமாக தத்துவ இரத்தினங்கள் நிறைந்ததாக, மந்திரமயமாக விளங்குவன.

வேதம் வேண்டாம் சகலவித்தை வேண்டாம் நாத
கீதம் வேண்டாம் ஞான நூல் வேண்டாம் - ஆதி
குருப் புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் தாள்போற்றும்
திருப் புகழைக் கேளீர் தினம்.

திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரவங்காரம், கந்தரநுபூதி, வேல்மயில், சேவல் விருத்தங்கள் என்னும் ஆறு வகையான நூல்களை நமக்கு வழங்கி அருளினார்.

திருப்புகழைத் தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களின் இறுதியிற் சேர்த்து இறைவழி பாட்டின் போது அடிபார்கள் ஒதி வருகின்றனர். கந்தரநுபூதி முதலியவற்றை நித்திய பாராயணம் செய்து வருகின்றனர். தோத்திர லக்ஷணம் ஆறுவகை.

- 1) நமஸ்கார ரூபத்தோத்திரம் (வணக்கம்)
- 2) வாழ்த்து ரூபத்தோத்திரம் (வாழ்க)
- 3) மறுக்க முடியாத முடிபான உண்மைகளைக் கூறும் ஸ்துதி
- 4) பதியின் வீர பாராக்கிரம நிக்ரிகங்களைக் கூறும் ஸ்துதி
- 5) அநந்த கல்யாண குண மகிமைகளைக் கூறும் ஸ்துதி
- 6) வேண்டிம் வரங்களை வேண்டிக் கொள்ளும் ஸ்துதி

இந்த ஆறுவகை தோத்திரங்களும் திருப்புகழில் அமைந்துள்ளது. அத்துடன் காலையில் நீறு இடும் பொழுது, உண்பதற்கு முன், படுப்பதற்கு முன், காவல், துணைவேண்டிய பொழுது, நோய்க்கும், நோய்வராமல் இருப்பதற்கும் மனசஞ்சலம் தீருவதற்கும், திருமணம் நடைபெறுவதற்கு காரியசித்தி பெறவும், புகழ் பெறவும், இம்மை, மறுமை சுகம் பெறவும் என்று பலவாறு எங்கள் தேவைகளுக்கேற்ப திருப்புகழ் உண்டு. அதனைத் தேர்ந்து எடுத்து வாழ்க்கைத்தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

திருப்புகழ்:- இதுவே இவர் செய்த நூல்களின் முதன்மையானது. முருகனின் திருப்புகழைப்பற்றி சொல்லுவதால் இது இப்பெயர் பெற்றது. இதன் தொகை பதினாறாயிரம் என்று மார்க்கச சகாயத்தவரும் பிறரும் கூறுவர். ஆனால் இப்பொழுது கிடைத்துள்ள பாடல்கள் ஆயிரத்திழுனாற்றிபதின் ஒன்று என்கின்றார்கள். சற்றுக்கூடிக் குறையலாக அத்தனையும் முத்துக்கள். வாழ்க்கைக்கு மிக அத்தியாவசியமான பல திறப்பட்ட பாடல்கள் உண்டு.

கந்தரந்தாதி:-

இது பக்திரசம் பொருந்திய அரிய நூல் இதில் தான் தகரவர்க்கத் தாலாகிய பாட்டு அமைந்துள்ளது.

கந்தரநுபுதி:-

ஞானம் மிகுந்ததும், பலராலும் பாராட்டப்படுவதும் இதுவே கந்தரலங்காரம்

இது ஒரு சிறந்த பாராயண நூலாகும். பக்திரசம் நிரம்பியது.

முருகப் பெருமானுடைய அவதாரமே திருஞான சம்பந்தர் என்பது இவரின் கொள்கை. அனுமான் ருத்திர மூர்த்தி அம்சமென்று கூறி இருக்கிறார். முப்பத்தாறு தத்துவங்களை ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். மயிலை, மந்திரரூபநிலை என்று உணர்த்தியிருக்கிறார். திருப்புகழ் முழுவதும் தாள அமைதி பொருந்தப் பாடப்பட்டவை. இசை சம்பந்தமான சகல சந்தங்களும் அமைந்தவை. ஏழு தாளங்க ளுக்கும், ஐந்து ஜாதியொடு சேர்ந்து முப்பத்தைந்து தாளங்கட்கும் இன்னும் கதிபேதங்களால்வரும் நூற்றி எழுபத்தைந்து தாளங்கட்கும் லட்சியமாகக் காணப்படுவது திருப்புகழ்.

இன்னோசை சொல்திறன், தாள சந்தங்கள் யாவும் நிரம்பி உள்ளன. இரைப் பிரவாகங்களைத் தாள அங்க சங்க சந்தங்களோடு பாடக்கூடுவியாய் அமைவது திருப்புகழ். திருப்புகழின் சந்தச் சிறப்பும் தாள நுட்ப விவகார அமைப்பும் திருப்புகழை ஒரு சங்கீத நூல் என்று கூற வைக்கின்றது.

சைவ நூல்களில் திருமுறைக்கு இணையான வேறு நூல் தோன்ற முடியாது. வைணவ நூல்களுள் திவ்வியப் பிரபந்தத்திற்கு நிகராக வேறு நூல் ஏற்பட முடியாது. எத்தகைய புலவரேனும் அவர் பாடும் பாட்டுக்கள் எல்லாம் இந் நூல்களுக்கு கீழ் பட்டனவே. ஆனால் புலவர்கள் சிவன், திருமால் விநாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலியோரை தலைவர்களாக அமைத்து அந்தாதி, கலம்பகம், கோவை முதலிய பிரபந்தங்களைப் பாடியும் தல புராணங்களையும் இயற்றி உள்ளார்கள் இவற்றை திருமுறைகளுடன் ஒப்பிட முடியாது.

நம் அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்புகழ் ஓர் புத்தம் புது சுவையை தமிழில் பிறப்பித்துள்ளது. ஜம்புலன்களும், மனமென்றும் ஆறாவது புலனோடு ஒருமையும்படி அருமை ஒலிகளைப் பெற்று மிளிக்கின்றது. திருப்புகழ் பாடும் பொது அதன் சந்தம், தாளம், ராகம் அறிந்து பாடலே முறைமையானது. பாடும் போது, பொருள் உணர்ந்து முருகன் புகழைப் பக்தர்கள் அனைவரும் கேட்டின் புறச் செவிக்கமைவாகப் பாடுவதவசியம். சந்தங்கட்கு இசைய நிறுத்து மிடங்களில் நிறுத்தியும் பாடுதல் அவசியம். ஒதும்போது உணர்ச்சியுடன் காதலாசிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிப் பாடவேண்டும். பாடினால் எப்படி அருணகிரிநாதருக்கு கூப்பிட்ட நேரம் எல்லாம் முருகன் காட்சி கொடுத்தாரோ, அதே போல எங்களுக்கும், முருகன் காட்சி மட்டுமல்லாது அருளும் கிடைக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை அன்றாடம் தேவைப்படும் சில திருப்புகழ்களையாவது பாராயணம் செய்து விரும்பியதைப் பெற்றிடுவீர்.

பாராயணத் திருப்புகழ்

நூற்சிறப்பு

எல்லாரு ஞானத் தெளிவுரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ - பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்டுமோ காமையில் வீரன்
திருப் புகழைக் கேட்குள் செவி.

விளக்கவுரை :-

கல் என்று கூறியவுடன், மாணிக்கக்கல் சாதாரண கல்லுக்கு ஒப்பிட முடியுமா? புகழ் என்று கூறும் பொழுது சாதாரண மனிதனுக்கு ஏற்படுகின்ற புகழுக்கும் முருகப்பெருமானுடைய “திருப்புகழ்” நூலுக்கு இணையாக கூற முடியுமா? இல்லை

நூற்பயன்

நூலாம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம் பெறலாம் - மோனவீ
பேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு.

விளக்கவுரை :-

பிள்ளையாருடைய தம்பியாருடைய புகழைக் கூறினால்
எல்லா நன்மைகளும் பெறலாம்.

கலி விருத்தம்

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திடு கைவேலா
இருப்பிட முளக்கெது எனக்கரு ளியம்பாய்
உருக்கநல் விழுக்குல மொழக்க மிலரேனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினி லிருப்பாம்.

திருப்புகழைப்படிப்பவர் மனதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் முருகன்
வந்து இருந்து விடுவார்.

வேண்பா

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தம் செபிக்கத் - திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றை வென்று
கொர்ச்சிக்க லாமே கெடி.

திருப்புகழைப் படிப்போர் முருகப் பெருமானது திருவருளைப் பெற்று
மனோபல முடையவராய் விளங்குவர். இயமனையும் வெல்லுவார்கள்.
இம்மை மறுமை இன்பங்களைப்பெற்று இறைவன் பாதங்களை
அடைவார்கள்.

திருநீறு இடும் பொழுது

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தந்ததான

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபுகி

ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள் பதமேதுணையை தென்றநாளும்

ஏறுமயில் வாகனது காசரவணுவெனது
ஈசுவென மானமுற என்றுமோதும்

ஏழை கள்வி யாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை
எவர்புகழ்வார் மறையும் என் சொல்லாதோ

நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலவணி
நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளோ

நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும் டங்கல்வேலா

சீறிவரு மாறவுண னாவியுணு மானைமுக
தேவர்குணை வாசிகரி அண்டகூடம்

சேருமழ கார்பழநி வாழ்தமர னேபிரம
தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே.

அருள்வேண்டல்

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
வேத மந்திரசொருபா நமோநம
ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம வெகுக்கோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம
 டோக அந்தரி பாலா நமோநம
 நாக பந்தம யூரா நமோநம பரகூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம
 கீதகிண்கிணி பாதா நமோநம
 தீர சம்பரம வீரா நமோநம கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்

ஈதலும் பல கோலால பூயையும்
 ஓத ஓங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈரமுங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யாழ் வினை
 சோழ மண்டல மீதேம நோகர
 ராஜா கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாரூர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடேழு னாளினில்
 ஆடல் வெம்பரிமீதேறி மாகயி சலையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவாக பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர்நனாடதில்
 ஆவினன் குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே

புகழ்பெற, பகையற

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
 செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்

சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்பாம்

நினைத்தது மனிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
 நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்

நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
நிறைப்புக முரைக்குள் செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
தகுத்தகு தகுத்தகுந் தனபேரி

தடுத்தரு துடுட்டுண் டெனத்தடி முழக்குந்
தளத்துட டைக்குந் கொடுகூரர்

சினத்தைய முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றிள்
சிரித்தெரி கொளுத்துந் கதிர்வேலா

தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சகித்தென்
திருத்தணி யிருக்கும் பெருமாளே

உடல் ஊனம் ஒழிய

திமிர் வததி யனைய நகர
சேனை மதனில் விடுவாயேல்

செவிடு குருடு வடிவு குறைவு
சிறிது மிடியு மணுகாதே

அமரர் வடிவு மதிக குலமு
மறிவு நிறையும் வரவேநின்

அருள தருளி யெனையு மனதொ
டடிமை கொளவும் வரவேணும்

சமர முகவெ லகரர் தமது
தலைகளுருள மிகவேநீள்

சலதி யலற நெடிய பதலை
தகர அயிலை விடுவானே

வெமர வன்னையி லினிது தயிலும்
விழிகள் நளினன் மருகோனே

மிடறு கரியர் குமர பழநி
விரவு மமரர் பெருமாளே

யமபயம் ஒழிய

பாதி மதிந்தி போது மணிசடை நாத ரருளிய	குமரேசா
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள் பாதம் வருடிய	மணவாளா
காது மொருவிழி காக முறஅருள் மாய னரிதிரு	மருகோனே
கால னெனையனு காம லுனதிரு காலில் வழிபட	அருள்வாயே
ஆதி யயனொடு தேவர் சுருல காளும் வகையறு	சிறைமீளா
ஆடுமயிலினி லேறி யமரர்கள் சூழ வரவரு	மிளையோனே
சூத மிகவளர் சோலை மருவச வாமி மலைதனி	லுறைவோனே
சூர னுடலற வாரி சுவறிட வேலை விடவல	பெருமாளே

திரும்புதற்

யம பயம் ஒழிய

காலனிடத்	தனுக்காதே ;	காசினிற்	பிறவாதே
சீலசுகத்	தியஞான ;	தேனமுதைத்	தருவாயே
மாலயனுக்	கரியானே ;	மாதவரைப்	பிரியானே
நாலுமறைப்	பொருளானே ;	நாககிரீப்	பெருமாளே.

முருகன் காட்சி கொடுத்தது

சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற்	றுனைநாளும்
கண்டுகொண் டன்புற்	றிடுவேனோ
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	சுதிரவேலா
தென்பரங் குன்றிற்	பெருமானே.

திருப்புகழ்

யம பயம் ஒழிய

ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத்	துணரேனே
உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச சேவித்	தறியேனே
பெருபுவிபி லுயர்வரிய வாழவைத் தீரக்	குறியேனே
பிறவியற நினைகுவனெ னாசைப்பாடைத்	தவிரேனோ
தூரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் கார்ப்	பெருமானே
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் கார்ப்	பெருமானே
விருதுகவி விதரணவி நோதக்கார்ப்	பெருமானே
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக்கார்ப்	பெருமானே

முக்தி வாய்க்க

இத்தரணி மீதிற்	பிறவாதே
எத்தரொடு கூடிக்	கலவாதே
முத்தமிழை யோதித்	தளராதே
முத்தியடி யேனுக்	கருள்வாயே
தத்துவமெய்ஞானக்	குருநாதா
சத்தசொரு பாபுத்	தமுதோனே
நித்தியக்ரு தாநற்	பெருவாழவே
நிர்த்தஜெக ஜோதிப்	பெருமானே.

நிலையாமை உணர்

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரு முறுகேளும்
 இசைந்த வூரும் பெண்டிரு மிளமையும் வளமேவும்
 விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே
 விளங்கு தீயங் கொண்டுனை வழிபட அருள்வாயே
 குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் வடிவினன் மருகோனே
 குரங்கு லாவங் குன்றுறை குறமகள் மணவாளா
 திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு புலவோனே
 சிவந்த காலந் தண்டையு மழகிய பெருமானே.

கழல் பெற

நீதானெத் தனையாலும் - நீடுழிக் க்ருபையாகி
 மாதானத் தனமாக - மாஞானக் கழல்தாராய்
 வேதாமைத் துணவேளே - வீராசற் குணசீலா
 ஆதாரத் தொளியானே - ஆசூரீற் பெருமானே.

திருவடி பெற

எழுகடல் மணலை அளவிடி எதிக அவதாரம்
 மெனதிடர் பிறவி
 இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு முடியாது
 மினியுடல் விடுக
 கழுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி மயர்வானார்
 கமலனு மிகவு
 கடனுன தபய மடிமையு னடிமை தருவாயே
 கடுகிய னடிகள்
 விழுதிக முழகி மரகத வடிவி முருகோனே
 விமலிமு னருளு
 விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய வருவோனே
 விசைபெறு மயிலில்
 எழுகடல் குமுற அஷணர்க ளுயிரை யுடையோனே
 யிரைகொளும் அயிலை
 இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு பெருமானே.
 ரினில்நட மருவு

திருவடி வெற

- ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது
மேலை வெளியி லொளிரும் பரஞ்சடர்
ஓது சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவ ரெவராலும்
- ஓதவரிய தூரியங் கடந்தது
போத அருவ சுருபம் பரபஞ்சமும்
ஊனு முயிரு முழுதுங் கலந்தது சிவஞானம்
- சால வடைய தவர்கண்டு கொண்டது
மூலநிறைவு குறைவின்றி நின்றது
சாதி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ னவியோமஞ்
- சாரு மனுப வரமைந்த மைந்தமெய்
வீடு பரம ககசிந்து இந்த்ரிய
தாப சபல மறவந்து நின்கழல் பெறுவேணோ
- வால குமர குககந்த குன்றெறி
வேல மயில எனவந்து கும்பிடு
வான விபுதர் பதியிந்தரன் வெந்துயர் களைவோனே
- வாசகளப வரதுங்க மங்கல
வீர கடக புயசிங்க கந்தர
வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ வயலூரா
- ஞால முதல்வி யிமயம் பயந்தமின்
நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
நாளூ மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி
- நாத வடிவி யகிலம் பரந்தவ
ளாலி னுதர முளபைங் கரும்புவெ
ணாவ வரக மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமாளே.

விகைகெட

- குமர குருபர முருக சரவண
குகசண் முககரி பிற்கான
- குழக சிவசுத சிவய நமவென
குரவ னுள்ளுரு மணியெயன்

நமுத இமையவர் திமிர்ந்த மிடுகட லதென அநுதின	முனையோதும்
அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு மபய மிடுகுர	லறியாயோ
திமிர எழுகட லுலக முறிபட திசைகள் பொடிபட	வருகுரர்
சிகர முடியுடல் புவியில் விழுவயிர் திறைகொ டமர்பொரு	மயில்வீரா
நமனை யுயிர்கொளு மழலி வினைகழல் நதிகொள் சடையினர்	குருநாதா
நளின குருமலை மருவி யமர்தரு நவிலு மறைபுகழ	பெருமானே.

உடல் தளர்ந்த வேளை

வால வயதாகியழ காக்கிமத னாகிபணி வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல் வாழ்வசுத மாகிவலு வாகி மட கூடமொடு பொருள்தேடி வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவிலை மாதர்களை மேவியவரா சைதனி லேசமுல சிலநாள்போய்த்	
தோல்திரைக ளாகிநரை யாகிகுரு டாகியிரு கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி குழுகதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழிவு சோகைகள் மாலைசுர மொடுபிணி தூறிருமல் குழலுற மூலகுக மாலமென நாறியுட	புறநாளிற் லழிவேனோ

நாலுமுக னாதியரி யோமென அதாரமுறை
 யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு னோதுகென
 நாலுசீர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு மிளையோனே
 நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத
 ல்ணமக வானமைகிழ தோழவன மீதுசெறி
 ஞானகுற மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ் மயில்வீர

ஓலமிடு தாடகைக வாகுவள ரேழுமரம்
 வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
 மோதகட லோடுவிறல் ராவண குழாமமரீஸ் பொடியாக
 ஓகை தழல் வாளிவிடு மூரிதழ நெய்வளை
 பாணிதிரு மாப்பணி கேசன்மரு காஎனவே
 யோதமறை ராமெசுர மேவுகும ராவமரர் பெருமானே

இடர் தொலைய

அதிருங் கழல்ப ணிந்து	சுடியேனுள்
அபயம் புதுவ தென்று	நிலைகாண
இதயந் தனிலி ருந்து	க்ருபையாகி
இடர்சங் கைகள்க லங்க	அருள்வாயே
எதிரங் கொருவ ரின்றி	நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கி	லுமைபாலா
பதியெங் கிலுமி ருந்து	விளையாடிப்
பலகுன் றிலும் மர்ந்த	பெருமானே.

இடர் தொலைய

சிவனார் மண்குளிர் உபதேச மந்தர்மிரு	
செவிமீதி ளும்பகர்செய்	குருநாதா
சிவகாம சந்தரிதன் வரபால கந்தநின	
செயலேவி ரும்பியுளம்	நினையாமல்
அவமாயை கொண்டிலகில் விருதாவ லைந்துழலு	
மடியேனை அஞ்சலென	வரவேணும்
அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய	
அருள்ஞான இன்பமது	பரிவாயே

நவந்த முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி
 ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே
 நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத
 நலமான விஞ்சைகரு விளைகோவே
 தெவயானை யங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு
 திறல்வீர மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா
 திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வந்தரிக
 செகமெல்மெய் கண்டவிறல் பெருமாளே.

திருவருள் கிடைக்க

இரவுபகற் பலகாலம் ; இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
 திரமதனைத் தெளிவாகத் ; திருவருளைத் தருவாயே
 பரகருனைப் பெருவாழ்வே ; பரசிவதத் துவனாணா
 அரனருள்சற் புதல்வோனே ; அருணகிர்ப் பெருமாளே

முருகன் காட்சி தர

அகரமு மாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி அகமாகி
 அயனென வாகி அரியென வாகி அரனென வாகி
 அவர்மேலாய்
 இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி யினிமையு மாகி
 வருவோனே
 இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனதுமு னோடி
 வரவேணும்
 மகபதி யாகி மருவம்வ லாரி மகிழ்களி கூரும்
 வடிவோனே
 வனமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ்கதிர் காம
 முடையோனே
 செககண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு
 மயிலோனே
 திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலைபிசை மேவு
 பெருமாளே

முருகன் காட்சி தர

கூடரையை திருமேனி யுடையமுக முதுஞான
 சொருபகீரி யிடமேவு முகமாறும்
 சுரர்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய
 துகிரிதழின் மொழிவேத மணம்வீச
 அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட
 அயில்கரமொ டெழில்தோகை மயிலேறி
 அடியனிரு வினைநீறு படஅமர ரிதுபூரை
 அதிசயமெ னருள்பாட வரவேணும்
 விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முனி கணமோட
 மிடறடைய விடம்வாரி யருள்நாதன்
 மினலையை இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
 மிகமகிழ அநுபூதி யருள்வோனே
 இடர்கலிகள் பிணியோட எனையுமருள் குறமாதி
 னிணையிளநிர் முலைமாந்பி னணைமாந்பா
 இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சதகோடி
 யிருடியர்கள் புகழ்ஞான பெருமானே.

முருகன் காட்சி தர

வந்து வந்துவித் தூறி யென்றனுடல்
 வெந்து வெந்துவிட் டோட நொந்துயிரும்
 வஞ்சி னங்களிற் காடு கொண்டவடி வங்களாலே
 மங்கி மங்கிவிட் டேனை யுன்றனது
 சிந்தை சந்தொஷித் தாளு கொண்டருள
 வந்து சிந்தரத் தேறி யண்டரொடு தொண்டர்குழ
 எந்தன் வஞ்சனைக்காடு சிந்திவிழ
 சந்த ரண்டிசைத் தேவ ரம்பையர்க
 னிந்து பந்தடித் தாடல் கொண்டுவர மந்திமேஷம்
 என்கடம் பணித் தோளு மம்பொன்முடி
 சந்த ரந்திருப் பாத பங்கயமும்
 என்றன் முந்தறத் தோணியுன்றனது சிந்தைதாராய்

அந்த ரந்திகைத் தோட விஞ்சையர்கள்
 சிந்தை மந்திரத் தோட கெந்தருவ
 ரம்பு யன்சலித் தோட எண்டிசையை யுண்டமாயோன்

அஞ்சி யுன்பதச் சேவை தந்திடென
 வந்த வெஞ்சினர்க் காடெ ரிந்துவிழ
 அங்கி யின்குணக் கோலை யந்திவிடு செங்கைவேலா

சிந்து ரம்பணைக் கோடு கொங்கைகுற
 மங்கை யின்புறத் தோள ணைந்துருக
 சிந்து ரந்தணைச் சீம ணம்புணர்நல் கந்தவேளே

சிந்தி முன்புரக் காடு மங்கநகை
 கொண்ட செந்தழற் கோல ரண்டர்புகழ்
 செம்பொ ணம்பலத் தாடு மம்பலவர் தம்பிரானே.

உள்ளொளி பெருக

எதிரி லாத பத்தி	தனைமேவி
இனிய தாணி னைப்பை	யிருபோதும்
இதய வாரி திக்கு	ஞறவாகி
எனது னேசி றக்க	அருள்வாயே
கதிர காம வெற்பி	ஓறைவோனே
கனகமேரு வெொத்த	புயவீரா
மதுர வாணி யுற்ற	கழலோனே
வழுதி கூனி மிந்த	பெருமாளே.

முருகன் காட்சிநர

அதல சேட னாராட அகிலமேரு மீதாட	
அபின காளி தாண்ட	அவளோடன்
நதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட	
அருகு பூத வேதாள	மவையாட
மதுரவாணி தாண்ட மலரில் வேத னாராட	
மருவு வாணு னோராட	மதியாட
வசை மாமி யாராட நெடிய மாம னாராட	
மயிலு மாடி நீயாடி	வரவேணும்

கதை விடாத தோள்வீம நெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு
 கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
 கதறுகாலி போய்மீள் விஜய னேறு தேர்மீது
 கனக வேத கோடுதி அலைமோதும்
 உத்தி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீப்பாத
 உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே
 உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ
 னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

அடியார் இணக்கம் வாங்க்க

கரையற வுருகுதல் தருகயல் விழியினர்
 கண்டான செஞ்சொல் மடமாதர்
 கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக
 லங்காம யங்கும் வினைபெனும்
 உரையையு மறிவையும் உயிரையு முணர்வையும்
 உன்பாத கஞ்ச மலர்மீதே
 உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ
 டொன்றாக என்று பெறுவேனோ
 வரையிரு துணிபுட வளைபடு சுரர் குடி
 வந்தேற இந்நீர் புரிவாழ
 மதவித கஜரத தூரகத பததியின்
 வன்சேனை மங்க முதுமீன
 திரைமலி சலந்தி முறையிட நிசிசரர்
 திண்டாட வென்ற கதிர்வேலா
 ஜெகதல மிடிசெட விளைவன வயலணி
 செங்கோட மர்ந்த பெருமானே.

'யான்' எனது அற

தேனியல்சொற் கணிமாதர்
 சேவைதனைக் கருதாதே
 யானெனதற் றிடுபோதம்
 யானறிதற் கருள்வாயே
 வாவைருக் கரசான
 வாசவனுக் கினியோனே
 ஆனைமுகற் கிளையோனே
 ஆறுமுகப் பெருமானே.

மேக நிலை சேர

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
நாடண்டி நமசிவாய வரையேறி

நாவின்ப ரசம தான ஆந்த அருவி பாய
நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி

ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவிலாம
லோமங்கி யுருவ மாகி யிருவோரும்

ஓந்த மருவி ஞான மாவிந்தை முதுகினேறி
லோகங்கள் வலம் தாட அருள்தாராய்

தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாது

சேர்பஞ்ச வடிவி மொகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
சேர்பங்கி னாமல நாத னருள்பாலா

காணங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடியநீல
காடந்த மயிலி லேறு முருகோனே

காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ னாமளிசேர்வை
காணங்கள் பழநி மேவு பெருமாளே.

பற்றுக்கள் விலக

அருத்தி வாழ்வொடு தனகிய மனைவியு	முறவோரும்
அடுத்த பேர்களுமித முறு மகவொடு	வளநாடும்
தரித்த வுருமெ யெனமன நினைவது	நினைபாதுள்
தனைப் பரவியும் வழிபடு தொழிலது	தருவாயே
எருத்திலேறிய இறையவர் செவிபுக	வபதேசம்
இசைத்த நாவின இதனூறு குறமக	ளிடுபாதம்
பரித்த சேகர மகபதி தரவரு	தெய்வயானை
பதிக் கொளாறிரு புயழ நிபிலுறை	பெருமாளே.

ஓங்காரத்தின் மேல் அன்பு மேலிட

காமியத் தழுந்தி	யிளையாதே
காலர்கைப்படிந்து	மடியாதே
ஓமெ முத்தி லன்பு	மிகவூறி
ஓவியத்திலந்த	மருள்வாயே
தூமமெய்க் கணிந்த	சுகல்லா
சூரனைக்கடிந்த	கதிர்வேலா
ஏமவெற்புயர்ந்த	மயில்வீரா
ஏரகத் தமர்ந்த	பெருமானே.

அந்நயத் பெற

கருப்பற் றாற்ப	பிறவாதே
கனககப் பாடுற்	றுழலாதே
திருப்பொற்பாதத்	தடுபூதி
சிறக்கப்பாலித்	தருள்வாயே
பரப்பற்றாருக்	குரியோனே
பரத்தப்பாலுக்	கணியோனே
திருக்கைச் சேவற்	கொடியோனே
செகத்திற்சோதிப் பெருமானே.	

முருகன் தரிசனம் தர

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
 னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
 எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறிவியி னுமுலாதே
 இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி
 னம்பொற் கழலிணை களிமெரு மலர்கொடு
 என்சித் தமுமன முருகிடல் சுருதியின் முறையோடு.

சந்தித் தரஹு சிவசிவ சரணென
 கும்பிட டிணையடி யவையென தலைமிசை
 தங்கப் புளிகித் மெழ இரு விழிபுனல் குதியாய்ச்
 சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி ணமுகுமு
 னந்தத் திருநட மிடுசர ணமுகுற
 சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திசுகுட தசுகுட டிமிடிமி
 தந்தத் தனதன டுடுடுடு டமடம
 தூங்கத் திசைமலை யுவரியுமறுகச
 துன்றச்சிலைமணி கலகல கலினென
 சிந்தச் சூர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
 துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு

லரிபேரி

மயில்வேலா

கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
 யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
 கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளிளையோனே
 கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
 அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
 கந்தப் பொழில் திகழ் குருமலை மருவிய
 பெருமானே.

முருகன் தரிசனம் தர

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
 காலினார் தந்தூடன் கொடுபோகக்
 காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்
 கானமே பின்தொடர்ந் தலறாமுள்
 சூலம் வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
 சூடுதோ ளுந்தடந் திருமாப்புந்
 தூயதாள் தண்டையுங் காணஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமெல் கொண்டுமுன் வரவேணும்
 ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா முன்றுகந் தமுதீயம்
 ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமெல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன் மருகோனே
 சாலினேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே
 தாவசூ ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாரைவே லுந்திடும் பெருமானே.

மெய்ப்பொருள் வாய்க்க

அம்பு ராசியிற் கெண்டை சேலொளித் தஞ்ச வேமணிக்	குழைவீகம்
அங்க ணாரிடத் தின்ப சாகரத் தங்கி மூழ்குமிச்	சையினாலே
எம்பி ரானுனைச் சிந்தி யாதொழித் திந்தர சாலஇப்	ப்ரமைதீர
இங்கு வாவெனப் பண்பி ணாலதழத் தெங்கு மாண மெய்ப்	பொருள்தாராய்
கொம்பு போலிடைத் தொண்டை போலிதழ்க் கொண்டல் போல் குழற்	கனமேருக்
குன்றுபோல் முலைப் பைங்கி ராதியைக் கொண்ட கோலசற்	குணவேலா
சம்ப ராரியைக் கொன்ற தீவிழிச் சம்பு பொதகக்	குருநாதா
சண்ட கோபுரச் செம்பொன் மாளிகைத் தஞ்சை மாநகர்ப்	பெருமானே.

முருகன் தரிசனம் தர

முந்து தமிழ் மாலை கோடிக் கோடி சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி	யுழலாதே
முந்தைவினை யேவ ராமற் போக மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு	முனைமீதே
திந்தி திமி தோதி தீதித் தீதி தந்தன தான தானத் தான செஞ்செண்கு கேகு தாளத்தோடு	நடமாடுஞ்

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
 தூங்க அநு கூல பார்வைதீர்
 செம்பொன் மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே

அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
 செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்கார
 அண்டருபகார சேவற் கார முடிமேலே

அஞ்சலி செய்வோர்கள் நேயக்கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார
 அந்தம வெகுவான ரூபக்கார எழிலான

சிந்தூரமின் மேஷு போகக் கார
 விந்தைகுற மாது வேளைக் கார
 செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான

செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார
 தூங்கரண சூர சூறைக் கார
 செந்தினகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமாளே.

நம்கதிர்பற

திடமிலிசற் குணமிலிநற் றிறமிலியற் புதமான
 செயலிலி மெய்த் தவமிலிநற் செபமிலிசொர்க் கமுமீதே
 இடமிலிகைக் கொடையிலி சொற்கியல்பி லிநற்றமிழ்ப்பாட
 இருபதமுற் றிருவினையற் றியல் கதியைப் பெற
 வேணும்

கெடுமதியற் றிடுமசரக் கிளைமடியப் பொரும்வேலா
 கிரணகுறைப் பிறையறுகக் கிதழ்மலர்கொக்
 கிறகோடே

படர்சடையற் புனை நடனப்பரமர்தமக் கொருபாலா
 பலவயலிற் றரளநிறைப்பழநிமலைப் பெருமாளே.

இசை நலங்கள் வாய்க்க

வசனமிக வேற்றி மறவாதே
 மனசுதுயராற்றி லுழலாதே
 இசையில் சடாசஷ ரமதாலே
 இகபரசௌ பாக்ய மருள்வாயே

பசுபதிசி வாக்ய முணர்வோனே
பழநிமலை வீற்ற ருளும்வேலா
அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ
அமரர்சிறை மீட்ட பெருமாளே.

வரக்கு வன்மை பெற

புரியதனிற் ப்ரபுவான புகலி யில்வித் தகர்போல
அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக்கருள்வாயே
சமரிலெதித் தகர்மாள தனியியல்விட் டெறிவோனே
நமசிவயப் பொருளானே ரசதகிரிப் பெருமாளே.

திருவடியைப்பாரும் அற்றல்

அஞ்சவித பூத முங்கரண நாலு
மந்திபுகல் யாது மறியாத
அந்தநடு வாதி யொன்றுமில் தானே.
அந்தவொரு வீடு பெறுமாறு
மஞ்சதவழ சார லஞ்சயிலவேடர்
மங்கைதனை நாடி வனமீது
வந்தசரணார விந்தமது பாட
வண்டமிழ் விநோத மருள்வாயே

குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம
குங்குமபடர வதிரேக்க
கும்பதன மீது சென்றனையு மாப்
குன்று தடுமாற இகல்கோப
வெஞ்சமர சூர னெஞ்சபக வீர
வென்றிவடி வேலை விடுவோனே
விம்பமதில் சூழ நிம்பபுர வாண
விண்டலம கீபர் பெருமாளே.

செந்தமிழால் முருகனைப்பாட

பரவு நெடுகதி ருலகில் விரும்பிய
பவனி வரும்படி யதனாலே

பகர வளங்களு நிகர விளங்கிய இருளை விடிந்தது	நிலவாலே
வரையினி லெங்கணு முலவி நிறைந்தது வரிசைதரும்பத	மதுபாடி
வளமொரு செந்தமி முரைசெய அன்பரு மகிழ்வ ரங்களு	மருள்வாயே
அரஹர சுந்தர ஆறுமுக என்றுனி அடியாப ணிந்திட மகிழ்வோனே	
அசலநெடுங்கொடி அமையுமை தன்சுத குறமக ளிங்கித	மணவாளா
கருதரு திண்புய சரவணகுங்கும களபமணிந்திடு	மணிமார்பா
கனகமி கும்பதி மதுரைவ ளம்பதி யதனில் வளர்ந்தருள்	பெருமாளே.

அறிவால் இறைவனை அறிய

சுருதி மறைகளிருநாலு திசையி லதிபர் முனிவோர்கள்
துகளி லிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்மூவர்
சொலவில் முடிவில் முகியாத பகுதி புருடர் நவநாதர்
தொலைவி லுடுவி னுலகோர்கள் மறையோகள்
அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
அரிய மயனு மொருகோடி மிவர்கூடி
அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
அறிவு ளறியு மறிவுற அருள்வாயே
வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர் பதியுமறிவாக
மகர சலதி அளறாக முதுகுரும்
மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக
மலிவு சிதறி இரைகேடி வருநாய்கள்
நர்கள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிகளலைலிமாத
நமனும் வெருவி யடிபேண மயிலேறி
நளின வுபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு
நகரி யுறையு மிமையோர்கள் பெருமாளே.

ஞான ஒளி காண

காவி யடுத்தந் தாழ் சடை வைத்துங் காடுகள் புக்குந்	தடுமாறிக்
காய்கனி துய்த்துங் காயமொடி றுத்துங் காசினி முற்றுந்	திரியாதே
சிவ னொடுக்கம் பூத வொடுக்கம் தேற வழிக்கும்	பரஞான
தீப விளக்கங் காண எனக்குள் சிதள பத்மந்	தருவாயே
பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம் பாழ்பட வக்ரந்	தருவீரா
பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும் பாடலை மெச்சுங்	கதிர்வேலா
தூவிகள் நிற்குஞ்சாலி வளைக்குஞ் சோலை சிறக்கும்	புலியூரா
சூரர் மிகக் கொண்டாட நடிக்குந் தோகை நடத்தும்	பெருமானே.

மெய்ஞான உபதேசம் வேண்டுகல்

வாசித்துக் காணொ ணாதது பூசித்துக் கூடொ ணாதது வாய்விட்டுப்பேசொணாதது	நெஞ்சினாலே
மாசர்க்குத் தோணொ ணாதது நேசர்க்குத் தோணொ ணாதது மாயைக்குச் சூழொணாதது	விந்துநாத
ஓசைக்குத் தூர மானது மாகத்துக் கீற தானது லோகத்துக் காதியானது	கண்டுநாயேன்
யோகத்தைச் சேரு மாறு மெய்ஞ் ஞானத்தைப் போதி யாயினி யுனத்தைப் போடிடாதும்	யங்கலாமோ

ஆசைப்பட்ட டேனல் காவல் செய்
வேடிச்சிக் காக மாமய
லாகிப் பொற் பாதமேபணி கந்தவேளே

ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய
லூரத்திற் காள் மோட்ட
ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவீரா

நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை
ரேசித்தெட்டாத யோகிகள்
நாடிற்றுக் காணொணாதென நின்றநாதா

நாகத்துச் சாகை போய்யர்
மேகத்தைச் சேர்சிராமலை
நாதர்க்குச் சாமியேசுரர் தம்பிரானே

இம்மை, மறமை இரண்டிவும் ககம் பெற

உறவின்புறை யோர்க்கு முறுதுயரம் வாய்த்தும்
உளமுருகு தீர்த்த உடலுடே

உடலைமுடி வாக்கு நெடியதொரு காட்டி
லுயர்களை மூட்டி விடவாவி

மறலிமற மார்த்த கயிறுதனை நீக்கி
வலியினொடு தாக்கி வளையாமுன்

மனமுமுனி வேட்கை மிகவுமுன் தாட்கள்
மகிழ்வியல் கொ டேத்த மதிதாராய்

பிறை நுதலி சேற்க ணமையரிவை வேட்கும்
வரையிம்மற வேர்க்கு மகவாகப்

பிறிதுருவில் வாய்த்து நிறைதிணைகள் காத்த
பிடியிடை போற்று மணவாளா

அறுகுபிறை யாத்தி அலைசலமு மார்த்த
அடர்சடையி னார்க்கும் அறிவீவாய்

அடரவரு போர்க்கை அசுரகிளை மாய்த்தும்
அமரர் சிறை மீட்ட பெருமாளே.

இம்மை, மறமை இரண்டினும் சுகம்பெற

தனதனை தாத்த தனதனை தாத்த
தனதனை தாத்த தனதனை

இருவினைக ளீட்டு மிழிவுபடு கூட்டை
எடுமென வீட்டில் அனைவாரும்

இறுதியிடு காட்டி லமுதுதலை மாட்டி
லெரியவெரி மூட்டி இடுமாறு

கரியவிரு கோட்டு முரணெருமை சிமாட்டர்
கயிறுக மாட்டி அழையாமுன்

கனகமணி வாட்ட மருவுகழல் பூட்டு
கழலினைகள் காட்டி அருள்வாயே

பருவமலை நாட்டு மருவுகிளி யோட்டு
பழையகுற வாட்டி மணவாளா

பகைஞர்படை வீட்டில் முதியகன லூட்டு
பகருநுதல் நாட்ட குமரேசா

அருமறைகள் கூட்டி உரை செய்தமிழ் பாட்டை
அடைவடைவு கேட்ட முருகோனே

அலைகடலி லீட்ட அவுணர்தமை யோட்டி
அமரர் சிறை மீட்ட பெருமாளே.

திருமணம் தடைபெற

நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில்மீதே
நீவந்த வாழவைக்ககன் டதனாலே
மால்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாளும்
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே
வேல்கொண்டு வேலைப்பன் டெறியேவானே
வீரங்கொள் சூரர்க்குங் குலகாலா
நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே

செந் சிறப்பாக வளர

மதியால்வித் தகனாகி மனதாலுத் தமனாகிப்
பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே
நிதியேநித் தியமேயென் நினைவேநற் பொருளாயோய்
கதியேசொற் பரவேளே கருவூற்ற் பெருமாளே

முருகன் திருவடி சேர

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிகழல
அலைவிய மலமொழுக அகலாதே
அனையுமனை யருகிலுறவெருவியழ வறவழி
அமுலினிகர் மறலியெனை யழையாதே

செறியுமிரு வினைகரண மருவ்புல னொழியவயர்
திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே
சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவணக மகிழஇரு
செவிசுளிர இனிய தமிழ் பகர்வோனே.

நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாலி
நிலவமறை யவனிவர்களையை அரகரிமைபுரி
நிருதனூர மறஅயிலை விடுவோனே

மறிபரக கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
மகிழமடி மிசைவளரு மிளையோனே
மதலைதவ முத்தியிடை வகுதரள மணிபுளின
மறையவயர் கரையிலுறை பெருமாளே.

உயிர்மேலும்பெருமுக

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிற்றிறை
தந்த மசைய முதுகே வளைய இதழ்
தொங்க வொருகை தடிமேல் வரமகளிர்நகையாடி

தொண்டு கிழவ விவணா ரென இருமல்
கிண்கி னெழுநுரையே குளறவிழி
துஞ்ச குருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி

வந்த பிணியு மதிலே மிடையு மொரு
பண்டிதனுமெ யுறுவே தையுமிள
மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக துயர்மேவி

மங்கை யமுது விழவே யம்படர்கள்
நின்று சருவ மலமே யொழுகவுயிர்
மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்
மிசைவரவேணும்

எந்தை வருக ருதுநா யகவருக
மைந்த வருக மகனே யினிவருக
என்கண் வருக எனதாருயிர்வருக அபிராம

இங்கு வருக அரசே வருக முலை
யுண்க வருக மலர்கூடிவருக
என்று பரிவி னொடு கோசலைபுகல வருமாயன்

சிந்தை மகிழு மருகா குறவரின
வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை
சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுதீரா

திங்களரவு நதி சூடியபரமர்
தந்த குமர அலையே கரை பொருத
செந்தி கைரி வினிகை மருவிவளர் பெருமானே.

உயிர் பேசும்பெசமுது

தந்த பசிதையை நிந்து முலையமுது
தந்து முதுகுதட வியதாயார்
தம்பி பணிவிடை செய் தொண்டர் பிரியமுள
தங்கை மருகருயி ரெனவேசார்
மைந்தர் மனைவியர்கடுப்பு கடனுதவு
மந்த வரிசை மொழி பகர்க்கடா
வந்து தலைநவிர வீழ்ந்து தரைபுகம
யங்க வொருமகிட மிசையேறி

அந்த கனுமெையை டர்ந்து வருகையினி
லஞ்ச லென வலிய மயில்மேல்தீ
அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனா
தப்பெனை மொழிய வருவாயே

சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்
 சிந்து பயமயிலு மயில்வீரா
 திங்க ளரவநதி துன்று சடலரருள்
 செந்தி கைரிலுறை பெருமாளே.

இற்தி வேளையீல் முருகன் பெயர் செல்ல

சூதினுண வாசைதனி லேசுழலு மீன்தென
 சூசுவழ கானவடி வதனாளே
 சூதுமுடனேருமென மாதர் நசைதேடு பொரு
 ளாசைதமி லேசுழல வருகாலன்
 ஆதிவிதி யோடுபிற முாத வகை தேடியென
 தாவிதனை யேகுறுகி வருடோது
 ஆதிமுருகாதி முருகாதி முருகா எனவு
 மாதி முருகா நினைவு தருவாயே
 ஒதமுக்கீலொடுகிரி யேறுபட வாழ்சுரர்
 ஓலமிட வேயயீல்கொ டமராட
 ஒதமசிவாய சூருபாத மதிலே பணியும்
 யோகமயிலா வமலை மகிழ்பாலா
 நாதரகு ராம அரிமாயன் மருகாபுவன
 நாடுமடியார்கள்மன துறைவோளே
 ஞாசைசுவாளை கணவா முருக னேயமரர்
 நாடு பெற வாழ்வருள் பெருமாளே.

மரணம் நெருங்கும் பேரக

உறவின் முறை கதறியழ ஊராரு மாசையற
 பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
 உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதிலே சொரியு
 மந்தநாளில்

உதையுருக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
 திரள்புயமு மெழில் பணி கொள்வார்காது
 நீள்விழியு
 முபயபத மிகைகுலவு சிரேறு நூபுரமும்
 அந்தமாற்பும்

மறையறைய அமர்த்தரு பூமாரியே சொரிய
 மதுவொழுது தரவில்மணி மீதேழு நூலொளிர
 மயிலின்மிசை யழகுபொலி யாளாய்மு னாரடியர்
 வந்துகூட

மறலிபடை யம்பரமு மீதோட வேபொருது
 விருதுபல முறைமுறையி லேயுதி வாதுசெய்து
 மதலையொரு குதலையடி நாயேனை யாள இநுன்
 வந்திடாயோ

பிறையெயிறு முரணசரர் பேராது பாரில்விழ
 அதிரஎழு புவியுலக மீரேழு மோலமிட
 பிடிகளிறி னைல்நிரைகள் பாழாகவே திசையில்
 நின்றநாகம்

பிரிய நெடு மலையிடய மாவாரி தூளியெழு
 பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
 பிணைநிணமு முணவு செய்து பேயொடு
 மாடல்செய்வென்றதீரா

குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட
 கரடிபுலி திரிகடிய கானில்மிது
 குளிக்கணியி னினமரம தேயாகி நீடியுயர்
 குன்றுலாவி

கொடியதொரு முயல்கனின் மீதாடுவாருடைய
 வொருபுறம துறவளரு மாதாபெறா வருள்செய்
 குமரகு ருபர அமரர் வாண்டர்பேண அருள்
 தம்பிரானே.

மரணம் நெருங்கும் பேரக

எழுவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா
 யிதுவே பயிராய் விளைவாகி
 இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா
 யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல
 ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா
 யுடனே யவமா யழியாதே
 ஒருகால் முருகா பரமா குமரா
 உயிர்கா வெனவே தருள்தாராய்

முருகாவென வோர் தரமோ தடியார்
 முடிமே லிணைதா ளருள்வோனே
 முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே
 மதுகு ருரமேல் விடுமவேலா
 திருமால் பிரமா வறியா தவர்கீர்
 சிறுவா திருமால் மருகோனே
 செழுமா மதில் சேரழகார் பொழில்சூழ்
 திருவீழி யில்வாழ பெருமானே.

முருக நாமங்கள் ஓதும் பேத

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச
 இருள் பிணி துஞ்ச மலமாய
 எனதிடர் மங்க ஷனதருள் பொங்க
 இசைகொடு துங்க புகழ்சூறித்
 திருமுக சந்திர முருகக டம்ப
 சிவசுத கந்த குகவேல
 சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்ச
 திகழந டஞ்செய் கழல்தாராய்
 மருதொடு சுஞ்ச னுயிப்பலி கொண்டு
 மகழரி விண்டு மருகோனே
 வதைபுரிகின்ற நிசிசரர் குன்ற
 வலம்வரு செம்பொன் மயில்வீரா
 அருகுறுமங்கை யொடுவிடை யுந்து
 மமலனுகந்த முருகோனே
 அருள்செறி பந்த ணையிலிரு மங்கை
 அமளிந லங்கொள் பெருமானே.

முருக நாமங்கள் ஓதும் பேறு கோர

மாலைதனில் வந்து வீதி தனில் நின்று
 வாசமலர் சிந்து குழல்சீகாதி
 வாரிருத னங்கள் பூனொடு குலங்க
 மால் பெருகி நின்ற மடவாரைச்
 சாலைவழி வந்து போமவர்க ணின்று
 தாழ் குழல்கள் கண்டு தடுமாறித்

தாசுமயல் கொண்டு மாலிருள் முந்தி
 சாலமிக நொந்து தவியாமற்
 காலையிலெழுந்து னாமமெ மொழிந்து
 காதலுமை மைந்த எனவேதிக்
 காலமுமுணர்ந்து ஞானவொளி கண்கள்
 காண அருளென்று பெறுவேனோ
 கோலமுட னன்று சூர்படையின் முன்பு
 கோபமுட லின்ற குமரேசா
 கோதையிரு பங்கின் மேவவளர் சும்ப
 கோண நகர் வந்த பெருமாளே.

பிறவி வேற

அப்படி யேழு மேமும்வ குத்துவ ழாது போதின்
 னகர்மவி யோம கோளகை மிசைவாமும்
 அசஷரதேவி கோவின் விதிப்படி மாறிமாறிய
 கைத்துரு வாய காயம தடைவேகொண்
 டிப்படியோனி வாய் தொறு முற்பவியாவியூவல்
 கிற்றடு மாறி யேதிரி தருகாலம்
 எத்தனை யூழி காலமெனத்தெரியாது வாழியி
 னிப்பிற வாது நீயருள் புரிவாயே
 கற்பகவேழ மேய்வன பச்சிள ஏனல் மீதுறை
 கற்புடை மாது தோய்தரு மபிராம
 கற்புர தூளி லேபன மற்புய பாக சாதன
 கற்பக லோக தாரண கிரிசால
 விப்ரச மூக வேதன பச்சிம பூமி காவல்
 வெட்சியு நீப மாலையு மணிவோனே
 மெத்திய ஆழி சேறெழ வெற்பொடு சூரனீறெழ
 விகரம வேலை பேவிய பெருமாளே.

பிறவி வேற

நிலையாத சமுத்திர மான
 சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி
 நிசமான தெடைபலபேசி யதனூடே.

நெடுநாளு முழைப்புள தாகி
 பெரியோர்க ளிடைக்கரவாகி
 நிலைவால்நி னடித்தொழில்பேணி துதியாமல்

தலையான வடற்பிணி யூறி
பவநோயி னைல்பல வேகி
சலமான பயித்தியமாகி தடுமாறித்

தவியாமல் பிறப்பையு நாடி
யகுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திட வேறி னருள்தாராய்

கலியாண அபுத்திரனாக
குறமாது நனக்குவி நோத
குவினாரு புயத்திலுலாவி விளையாடிக்

களிகூரு முனைத்துணை தேடு
மடியேனை அகப்பட வேவை
கடனாகு மிதுக்கனமாகு முருகோனே

பலகாலு முனைத் தொழுவோர்கள்
மறவாமல் திருப்புகழ்சூறி
படிமீது துதித்துடன்வாழ அருள்வேளே

பதியான திருத்தணி மேவு
சிவலோக மென்பபரி வேறு
பவரோக வைத்தியநாத பெருமானே.

ஆபத்தங்கள் வரீனம், பயணம் டுறப்படம் பெருமகம்

நானென் செய்யும் வினை தானென் செய்மெனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென் செயற்கும ரேசரிரு
தாளாஞ்சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளாங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்த! தோன்றினே.

கந்தரலங்காரம்

தனிவழி நடக்கும் பெருமகம்

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுருகாவெனு நாடங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணைபவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடிவேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

கந்தரலங்காரம்.

காலையும் மாலையும்

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டாட லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேள்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும வாகையுமே.

கந்தரலங்காரம்

உண்பதற்கு முன்

பொருபிடி யுங்களிறும் விளையாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினையோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய வுடம்பிதுவே.

கந்தரலங்காரம்

மயில் வீருத்தம்

சக்ரப்ரசண்ட கிரிமுட்டக் கிழிந்து வெளி
பட்டுக்கரவுஞ்ச சயிலந்
தகர்ப்பெரங்கனக சிகரச்சிலம்பு மெழு
தனிவெற்புமம் புவியுமென்
மக்குத் தடங்குவடு மொக்கக் குலங்க வரு
சித்தப் பதம் பெயரவே
சேடன் முடி திண்டாட ஆடல்புரி வெஞ்சூரர்
திடுக்கிட நடக்கு மயிலாம்
பக்கத்திலொன்றுபடு பசைப் பசங்கவரி
பத்மப் பதம் கமழ் தரும்
பாகீரதிச் சடில யோகீசுரர்க்குரிய
பரமஷுதேச மறிவிக்
கைக்குச் செழுஞ்சரவணத்தீர் பிறந்தவொரு
கந்தசுவாமி தணிகைக்
கல்லரா கிரியுருக வருகிரண மரகத
கலாபத் திலகு மயிலே

ஆதாளபாதாளம் பெயரவடிபெயரமு
 தண்டமுகடது பெயரவே
 யாடரவ முடிபெயர எண்திசைகள் பெயர வெறி
 கவுட்கிரி சரம் பெயரவே
 வேதாள தானங்களுக்குக் கிசைய ஆடுவார்.
 மிக்துப்ரியப்பட விடா
 வினி பவரி கவரி கண்டுளமகிள விளையாடும்
 விஸ்தாரநீர்த்தம் மயிலாம்
 மாதாநுபங்கியெறு மாவது சகோதரி
 மகிதரி கிராத குலிமா
 மறையு நிதுமாரிசாரங்கனந் தனில்வந்த
 வள்ளி மணி நூபுர மலர்ப்
 பாதாரவிந்த சேகரனே யமலருமுற்
 பலகிரி யமர்ந்த பெருமாள
 படைநிருதர் கடகமுடை படநடவு பச்சைப்
 பசுந்தோகை வாகை மயிலே.

சேகரத்திரக் கோவை

கும்ப கோண மொடாஞர் சிதம்பரம்
 உட்பர் வாழ்வறு சீகாழி நின்றிடு
 கொன்றை வேணியர் மாயுரமம் பெறு சிவகாசி
 கொந்துலாவிய ராமேசுரந் தனி
 வந்து பூஜைசெய் நால்வேத தந்திரர்
 கும்பு கூடிய வேளூர் பரங்கிரி தனில்வாழ்வே
 செம்புகேசுர மாடானை யின்புறு
 செந்தி வேடகம் வாழ்சோலை யங்கிரி
 தென்றன் மாகிரி நாடாள வந்தவ செகநாதஞ்
 செஞ்சலேரக மாவாவினன்குடி
 குன்று தோறுடன் மூதூர் விரிஞ்சைநல்
 செம்பொன் மேனிய சோணாடு வஞ்சியில் வருதேவே
 கம்பை மாவடி மீதேய சுந்தர
 கம்புலாவிய காவேரி சங்கமு
 கஞ்சிராமலை வாழ்தேவ தந்திர வயலூரா
 சுந்தமேவிய போஞர் நடம்புரி
 தென்சி வாயமு மேயா யகம்படு
 கண்டியூர்வரு சாமீ கடம்பணி மணிமாப்பா
 எம்பிரானொடு வாதாடு மங்கைய
 ரும்பர் வாண்பொனீள் மால் சவந்தரி

எந்த நாள் தொறு மேர்பாக நின்றறு
இந்திராணிதன் மாதோடு நன்குற
மங்கை மானையு மாலாய் மணந்தல
கேங்கு மேவிய தேவாலயந்தொறு

துதியோதம்

பெருமாளே.

வேலம்மயிலும் துணை.

வேல் வகுப்பு

- 01) பருத்தமுலை சிறுத்த இடை வெழுத்தநகை கறுத்தக்குழல் சிவத்த இதழ் மறச்சிறுமி விழிக்கு நிகராகும்.
- 02) பனைக்கை முக படக்கரடமதக்கவள கசக்கடவுள் பதத்திடு நிகழ்த்துமுளை தெறிக்க வரமாகும்.
- 03) பழுத்தமுது தமிழ்பலகை இருக்கும் ஒருகவிப்புலவன் இசைக் குருகிவரைக்குகையை இடித்துவழிகாணும்.
- 04) பசித்த அலகை முசித்தமுது முறைப்படுதல் ஒழித்து அவுணர் உரத்து உதிரும் நிணத்தசைகள் புசிக்க அருள்நேரும.
- 05) சுரர்க்கும் முனிவருக்கும் மகபதிக்கும் விதிதனக்கும் அரிதனக்கும் நார்தமக்கும் உறும் இடுக்கண் வினைசாடும்.
- 06) சுடர்ப்பரிதி ஒளிய நிலவுக்கும் மதி ஒளிய அலை அடக்கு தழல் ஒளியுளிர் ஒளிப்பிரபை வீசும்.
- 07) துதிக்கும் அடி அவர்க்கு ஒருவர் கெடுக்க இடர் நிலைக்கின் அவர் குலத்தை எனக்கொர்துணையாகும்.
- 08) சொலர்க்கரிய திருப்புகழை உரைத்தவரை அடுத்தபகை அறுத்தெறிய உறுக்கி எழும் அறத்தை நிலைகாணும்.
- 09) தருக்கநமன் முருக்கவரின் எருக்குமதி தரித்தமுடி படைத்த விறவல் படைத்தஇறை கழற்கு நிகராகும்.
- 10) தலத்தில் உள கணத்தொகுதிகளிப்பின் உணவு அழைப்பதென மலர்க்கமலவிதிர்க்கவளை வாகும்.
- 11) தனித்துவழி தடக்கும் என திடத்தும் ஒரு வலத்தும் இரு புறத்தும் மருகி அடுத்த இரவு பகல் துணையதாகும்.
- 12) சலத்துவரும் அரக்கர் உடல் கொழுத்துவளர் பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடையெனச்சிகையில் விருப்பமொடு குடும்.
- 13) திரைகடலை உடைத்து நிறைபுறங்கடிது குடித்து உடையும் உடையு அடை அடைத்து உதிர நிறைத்து விளையாடும்.

- 14) திசைக்கிரியை முதற்குவிசன் அறுத்த சிறை முளைத்ததென முகட்டினிடையறக்க அற விசைத்து அதிரவோடும்.
- 15) சிவத்து அவணர் எதிர்த்தரணகளத்தில்வெகு குறைத்தலை கள் சிரித்து எயிறு கடத்துவிழி விழித்து அலறமோதும்.
- 16) திருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தமலை விருத்தன் எனது உளத்திலுறை சுருத்தன் மயில் நடத்துகுகன் வேலே.

1. தெளிவுரை.

திருத்தணிகை முருகன்வேல் பருத்திருக்கும் முலைகளையும் சின்ன சிறியதாகச் சிறுத்திருக்கும் இடையினையும் வெளுத்திருக்கும் பற்களையும் கறுத்திருக்கும் கூந்தலையும் இ சிவத்திருக்கும் வாயிதழ்களையும் உடைய வீரக்குலமாம் வேடர் குலச் சிறுமியாகிய வள்ளியம்மையின் கண்ணுக்கு ஒப்பாகும்.

2. பன்னமரம்போன்ற துதிக்கையையும் முகத்தே அணிந்த துணியினையும் மதம் ஒழுதுவதற்குரிய வழியினின்று பெருகும் மதத்தினையுமுடைய வெள்ளையானையின் கடவுளாகிய இந்திரனுடைய கால்களில் கட்டப்பெற்றிருந்த விலங்கினுடைய இணைப்புப் பகுதிகள் இற்று விழுவதற்கு ஒத்த வலிமையும் மேன்மையும் உடையதாகும். அவ்வேல்.

3. முழுமையாய் நிறைவுபெற்றது பழமையானதுமான தமிழ்ச் சங்கப்பலகையில் வீற்றிருக்கும் தகுதியை உடையவனும். ஒப்பற்ற அருட்கவியைப் பாடும் புலவனும் ஆகிய நக்கீரனாரின் இசை தழுவிய பாடலாகிய திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மனம் உருகி அவருக்கும் அவரோடு அடைபட்டுக்கிடந்த தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்று ஒன்பது பேருக்கும் விடுதலை நல்கியதோடு, அவர்கள் நற்கதியை அடையவும் வழியமைத்துக் கொடுத்ததாகும்.

4. பசியினால் வருந்திய பேய்க்கூட்டங்கள் விக்கி விக்கி அழுது உணவுவேண்டும் என்று முறையிட்டழுகின்றன. அவைகள் அவ்வாறு முறையிட்டழாதவாறு செய்யமுற்பட்டு, அகரர் களுடைய மார்பினின்றும் ஒழுகும் வலிமை வாய்ந்த இரத்தம், கொழுப்பு, தசைகள் ஆகியவைகளை அப்பேய்க்கூட்டங்கள் உண்ணுமாறு அருள் வழங்கியதாகும் அவ்வேல்.

5. தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும், பிரமனுக்கும், திருமாலுக்கும், மனிதர்களுக்கும் யாவராலும் தடுத்தற்கரிய நிலையில் வந்து தாக்கித்துண்டம் விளைவிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த முன்வினைகளை முன்சூட்டியே சென்று தாக்கி அழிக்கும் அவ்வேல்.

6. ஓளி இருக்கின்ற சூரியனும் , தோற்றோடிமறைய குளிர்ந்த ஓளிக்கற்றைகளை முறையாக வெளிப்படுத்தும் சந்திரனும் தோற்றோடிமறைய கடலின் பேராற்றலை உளநின்று ஈர்த்து அடக்கும் ஆற்றல்வாய்ந்த வடவைமுக நெருடும் தோன்றி மறைய அம்முன்றொளிகளின் பண்புகளும் முழுமையாக அமைந்து விளங்கும் ஓளித்தொகுதியை எல்லையின்றிப் பொழியும் அவ்வேல்.
7. துதித்து வணங்கும் அடியவர்களுக்கு அழிவை உண்டாக்கவோ, துன்பம் உண்டாக்கவோ யாரேனும் நினைத்தால் நினைத்த அவரைமட்டுமன்றி அவருடைய குலம் முழுவதையும் (பகைக்குலம்) வேருடன் அற்று ஒழியுமாறு செய்யும். எளிவவனுக்கு என்றும் ஒப்பற்ற துணைபாக அமையும் அவ்வேல்.
8. முழுமையாகச் சொல்லப்பெற்று விட்டது என்றகூறுவதற்கு இயலாத வகையில் எல்லையற்ற பெருமையுடைய திருப்புகழை எடுத்துச் சொன்னவர்களுக்கு - பொருளுணராமலேயும் சொன்னவர்களுக்கு , அவர்களை வந்து அண்டிய பகையினை வேருடன் களைந்து வீசியெறிவதற்காகவோ பங்கு கொண்டெழும் , அறநெறியானது அழியாது நிலைபெற்று நிற்பதற்குரிய வழிமுறைகளை உண்டாக்கிச் செயற்படுத்தி அறத்தை நிலைநிறுத்தும்.
9. விரைந்து செயற்படுத்தும் ஊக்கத்துடன் புறப்பட்டுவந்து தாக்கி அழிக்க இயமன் வருவானாயின் வெள்ளெருக்கிளையும், பிறைச்சந்திரனையும் தம் திருமுடியில் உண்டாக அமைத்துக்கொண்டிருப்பவனும் பேராற்றலை உண்டாக்கப் பெற்றவனுமாகிய இறைவனாம் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை ஒப்பாக நிற்கும் அவ்வேல் ஒரு திருவடியானது இயமன் வருகையை விலக்கும் ஏனைத்திருவடி அழியா இன்பத்தைக் கொடுக்கும் இவ்விரண்டையும் ஒப்பச்செய்யும் அவ்வேல்.
10. உடல் என்னும் இடத்தைப் பொருந்தியிருக்கும் நிலையில் உண்டு என்று கருதுதற்கு ஒத்த உயிர்கூட்டங்களின் தொகுதி முழுவதும் மிக்க மகிழ்வை அடைவதற்குக் காரணமாக அமைந்த இனிய உணவை அழைப்புக்கும் செயல்: இதுதான் என உணருமாறு, தாமரை மலரையை திருக்கை நுனியால் (வேலை) அசைக்க, அவ்வசைப்பைப் பெற்ற மாத்திரத்திலேயே உண்பதற்கேற்ற வகையில் அவ்வுணவினை அமைத்துக் கொடுத்தாவிடும் அவ்வேல்.

11. நணிகை முருகன் வேல் தகைக்கென அமைத்துக்கொண்ட தனிவழியையுடையது ; பிறரைச் சாராத தனித்த நடையுடையது ஆகும். அத்தகைய தனிமையும் கொண்ட அது என்னுடன் இணைந்து என்னுரிமையில் யான் நடக்கத்துணை புரியும், என் உரிமையில் நடக்கும் போதும் என் வெற்றியை அளிக்க வலப்பக்கத்ததாகும். என் இருபறங்களிலும் இணைந்து நிற்பதையே மேற்கொண்டு இரவு பகல் என உணரப்பெறும் எக்காலத்தும் எனக்குத்துணையாகும் அவ்வேல்.
12. வஞ்சனை செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டு அதனையே செயல்படுத்திவரும் அரக்கர்களின் உடலில் கொழுத்தும் வளர்ச்சியால் பெருத்தும் இருக்கின்ற குடர்களை பிடுங்கிச் சிவந்த நிறத்தையுடைய மாலையாகத் தன் முடியில் விருப்பமுடன் சூட்டிக்கொள்ளும் அவ்வேல்.
13. அலைகளோடு கூடிய பெருங்கடல் ; அது பொங்கி எழாதவாறு - விரீந்தும், விரைந்தும் சென்று உலகை அழிக்காதவாறு அதனைப் பேராற்றல் வாய்ந்த ஒன்று கட்டுக்கோப்புடன் நிறுத்திவருகிறது. அக்கட்டுக்கோப்பினை உடைத்து ; அங்கே நிறைந்திருக்கும், தண்ணீரை விரைவில் குடித்துஎதுவும் இல்லை என்ற நிலையை உண்டாக்கும் பின்னர் தன்னால் உடைத்ததால் உடையும் ஓட்டைக் கட்டுக்கோப்பினை எத்தகைய பேராற்றலும் உடைக்க முடியாதவாறு ; பொருத்தமுற அடைக்கும். அடைத்த அவ்விடத்தே அவ்வுணர்வுகளின் இரத்தத்தை நிறையுமாறு செய்யும். இவ்வாறு திருவிழையாடல் செய்யும் அவ்வேல்.
14. எட்டுத்திக்குகளிலும் உள்ள மலையின் சிறகுகளை முன்பு இந்திரன் தன் குலசாயுதத்தால் அறுத்தனாக, அறுக்கப்பெற்ற சிறகுகள் மீளவும் முளைத்து மலைகளெல்லாம் பறக்கின்றன போலும், என்று கருதும்படி ஆகாயத்திலே பறப்பதற்கென மிகுந்த வேகத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு அனைத்தும் அதிர்ச்சியடையுமாறு ஓடும் அவ்வேல்.
15. இயல்பாகவே சினம் மேற்கொண்டு எழும் அசுரர்கள் விரும்பிவந்து ; எதிர்த்த போர்க்களத்தில் அவர்களுடைய தலைகள் வெட்டப்பெற்றுப் பலவாகக் கிடக்கின்றன. உயிருள்ளவை எனக்கருதுவதற்குரிய முழுமைச் செயல்கள்

இல்லாமையாலும் உயிற்றைவை எனக்கருதுவதற்கரிய ; செயலின்மை இல்லாமையாலும் இருநிலையிலும் சேராதவகையில் குறைத்தலைகளாக உள்ள தலைகள் சில இருக்கின்றன. சில பற்களைக் கடிக்கின்றன. சில கண்களை அகல விரிக்கின்றன. ஆனால் அவையனைத்தும் ஒருமிக்க அலரியமுமாறு சென்று மோதும் அவ்வேல்.

15. திருத்தணிகையில் பலரும் தன்னை எளிதீர் காணுமாறு தோற்றுவித்துக் கொண்டு அனைவருக்கும் அருள் வழங்கும் ஒன்றாய் நின்றவன் ; ஒப்புற்றவன் மலையுடன் தொடர்பு கொண்ட கடவுளா எல்லோருள்ளும் பழமையானவன். என் உள்ளத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினையுடையவன் திருத்தணியில் காட்சிப் பொருளாயிருப்பவன். என் உள்ளத்தில் என் அனுபவத்துக் கொத்த கருத்துப் பொருளாக உறைந்துள்ள அழகிய மயிலை நடத்தும் ஆற்றலுடையவன் ; சூகன். அவனது வேல்.

வேல்வகுப்புத் தெளிவுரை முற்றும்.

திருப்புகழ் பொதுப்பாட்டு

நாகாங்க ரோமங்காட்டி வாரேந்து நாகங்காட்டி
 நாமேந்து பாலங்காட்டி யாராம
 நானாங்க ராகங்காட்டி நாகேந்தர் நீலங்காட்டி
 நாயேன் பரகாசங்காட்டி மடலூர்
 மேகாங்க கேசங்காட்டி வாயாம்பல் வாசங்காட்டி
 மீதுர்ந்த போகங்காட்டி உயிரீர்வார்
 மேல் வீழ்ந்து தோயுந்நூர்த்தன் மோகாந்த காரம் தீர்த்த
 வேதாந்த தீபம் காட்டி யருள்வாயே
 ஏகாந்த வீரம் போற்றி நீலாங் கயாணம் போற்றி
 யோடர்ந்த நீபம் போற்றி முகில்தாவி
 ஏறேங்க லேழுஞ் சாயத்து நான்மூன்று தோமும் போற்றி
 யார்வேண்டினாலுங் கேட்ட பொருளீயும்
 த்யாகாங்க சீலம் போற்றி வாயோய்ந்திடாதன்றார்த்து
 தேசாங்க சூரன் தோற்க மயிலேறிச்
 சேவேந்தி தேசம் பார்க்க வேலேந்தி மீனம் பூத்த
 தேவேந்தரலோகங் காத்த பெருமாளே.

பூதகலாதிகள் கொண்டு யோகமுமாக மகிழ்ந்து
 பூசைகள் யாது நிகழ்ந்து பிழைகோடி
 போம்வழியேது தெரிந்து ஆதியனாதியிரண்டு
 பூரணி காரணி வந்து வெளியான
 நாத பராபரமென்ற யோகியுலாசமறிந்து
 ஞான சுவாசமுணர்ந்து வெளிகாண
 நாடியோராயிரம் வந்த தாமரை மீதிலமர்ந்த
 நாயகர் பாதமிரண்டு மடைவேனோ
 மாதுசர்வேஸ்வரி வஞ்சி காளி பிடாரி விபஞ்சி
 வாணி வராகி மடந்தை யிராமி
 வாழ் சிவகாமசுவந்தரி யாலமெலா முகபஞ்ச
 வாலைபுராரியிடந்த குமையாயி
 தேவபுராணம் விளம்பி நீலமுராரியர் தங்கை
 மேலொடு கீழுலகங்கள் தருபேதை
 வேடமெலா முகசங்க பாடலோடாடல் பயின்ற
 வேணியர் நாயகி தந்த பெருமாளே.

குருதி சலந்தோலுங் குடனுடனென்பாலுங்
 குலவியெழுங்கோலங் தனில்மாயக்
 கொடுமையுடன் கோபங் கடுவிரகஞ்சேரும்
 குணவயிர் கொண்டேகுப்புகாலன்
 சுரதிநெடும் பாசங் கொடுவர நின்றாயுங்
 சுதறமறந்தே நென் றகலாமுன்
 கமல மலர்ந் தேறுங் குகனெனவும் போதுன்
 கருணைமகிழ்ந்தோதுங் கலைதாராய்
 நிருதர் தளங்குழம் பெரிய நெடுஞ்சூரன்
 நினைவு மகிழ்ந்தோடும் படிவேலால்
 நிகரிலதம் பாரொன்றிமையவர் நெஞ்சால் நின்
 நிலைதொழ நின்றேமுனை பொருவிரா
 பருதியுடன் டெழுபாரும்
 பயமறநின்றாடும் பரமருளங்கூரும்
 பழமறை யன்றோதும் பெருமாளே.

மூலா நிலமதின் மேலே மனதறு
 மோகாடவி சுடர் தனைநாடி
 மோனாநிலைதனை நானாவகையிலு
 மோதா நெறிமுறை முதல்கூறும்
 லீலா விதமுனதாலே சுதிபெற
 தேமாரசிய வுபதேசம்

நீழிதனிலை வாடாமணியொளி
 நீதாபலமது தருவாயே
 நாலாருசியமுதாவே திருமறை
 நாலாயது செப மணிமாலை
 நாடாய் தவரிடர் தேடாவரிகரி
 நாராயணார் திரு மருகோனே
 சூலாதிபர் சிவஞானார் யமனுதை
 காலார்தரவரு குருநாதா
 தோதீ திசுதிசு தீதீ செகசெக
 சோதிநடமிடு பெருமானே.

கூணை நூல்கள்

- 01) அருணகிரிநாத அடிகள் புராணம்
 வண்ணச்சரபம், திருப்புகழ் அடிகள், முருகதாச அடிகள் என
 வழங்கும் அருள்மிகு தண்டபாணி அடிகள்
 விளக்கவுரை தவத்திரு திசெமுருகதாச அடிகள்.
 திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
 கழகம், 1/140 பிரகாசம்சாலை சென்னை.
- 02) கந்தர் அநுபூதி
 அருணகிரிஹருதயம்
 விரிவுரை தாராகாடு கிருஷ்ணய்யர்
 ஸ்ரீபத்மநாபன்
 கார்த்திகேயன் பள்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
- 03) முருகதரிசனம்
 ஆசிரியர் எஸ்.நடராஜன்
 பிரதிபா பிரசுரம், 25 ஆடம்தெரு, மயிலாப்பூர் சென்னை.
- 04) கந்தரநுபூதி விரிவுரை
 உரையாசிரியர் கிருபாணந்தவாரி
 திருப்புகழ்தமிழ்தம்
 சித்தார்ப்பேட்டை, சென்னை.
- 05) அருணகிரிநாதர்
 600ஆம் ஆண்டு பெருவிழா மலர்
 யாழ் இந்து இளைஞர் மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.
- 06) ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருப்புகழ்
 வானதி பதிப்பகம், 13.தீதையாளுதெரு திடுகர், சென்னை - 17.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்

- 14 விநாயகர்துதி - தொத்திர → தொப்பண
22 14ம் வரி முருகர்
67 பொருப்பது... 2ம் வரி முனக்கெது.
68 ஆறுமுகம் 4ம் வரி துணைய , 6ம் வரி ஈசன
மானமுன
70 சினத்தவர் 11ம் வரி தடுட்டு
87 சுருதி , புமி
90 நிலை
100 வேல்வகுப்பு 11ம் பகுதி 2ம் வரி → புறத்தம் ,
மருகு அடுத்து

115 2/13 4/21

